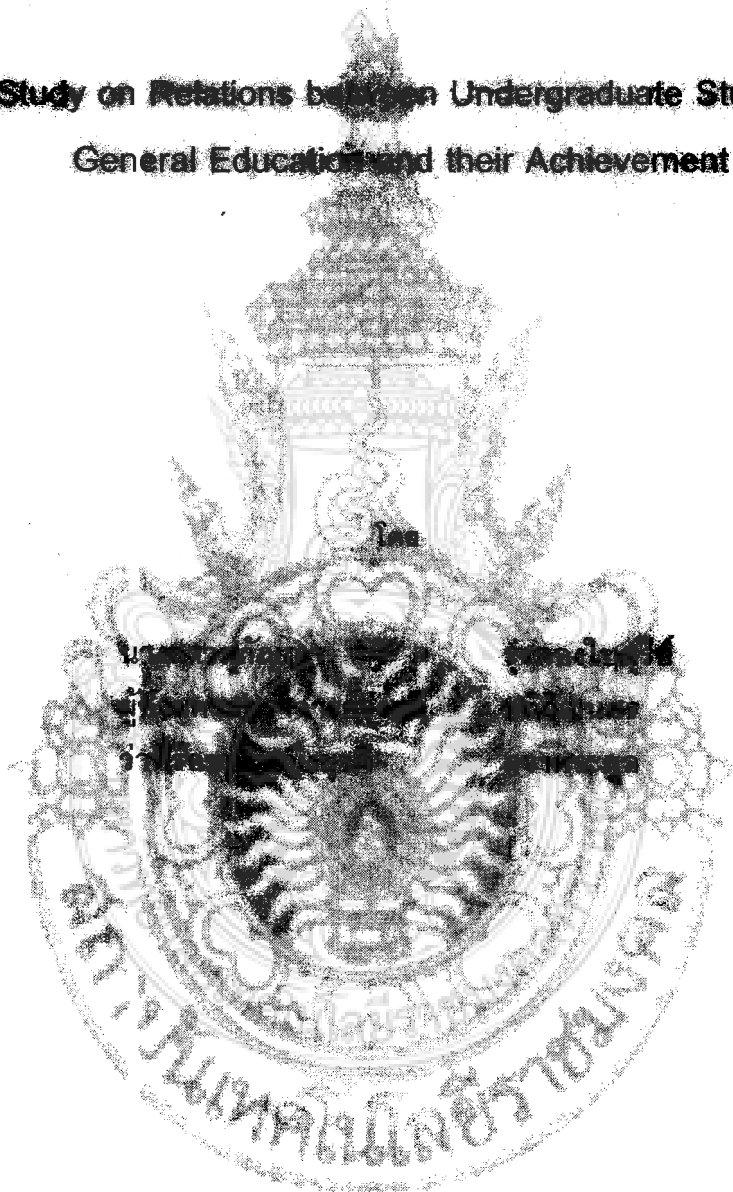

ความสัมพันธ์ระหว่างวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

A Study on Relations between Undergraduate Students'
General Education and their Achievement

คณะศิลปศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

2545

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ สำเร็จได้ด้วยความสามารถจากคณะวิชาชีพต่างๆ ทั้งอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา รวมทั้งนักศึกษาในศรม. ที่ได้ให้ความร่วมมือตอบข้อมูลทางด้านต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ รวมทั้งข้อมูลจากสำนักในหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่กรุณาให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของนักศึกษาที่เป็นผู้ได้บังคับบัญชาที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยชิ้นนี้อย่างยิ่ง ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณะศิลปศาสตร์ที่ได้กรุณาให้ใช้สถานที่ บุคลากร ตลอดจนครุภัณฑ์และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วง ขอกราบขอบพระคุณท่านคณบดีคณะศิลปศาสตร์ที่กรุณาให้ข้อคิดและคำแนะนำ

ขอขอบพระคุณอาจารย์สามารถ เลิศโอภาส ที่กรุณาแปลบทคัดย่อเป็นภาษาอังกฤษ ขอขอบพระคุณ อาจารย์สุนิภา งามสันติกุล ช่วยแปลผลและวิเคราะห์ผล และขอขอบพระคุณ คุณสิริรัตน์ เข้มทอง คุณกรรณิการ์ สงวนดี คุณประทีน เผือกสีสุก คุณสิริวรรณวราภรณ์ คลังทอง และคุณรุ่งนภา ซึ่งเจริญ ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือด้านต่างๆ

คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยนี้ กลุ่มผู้วิจัยขอมอบให้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และผู้บริหารทุกท่าน

กลุ่มผู้วิจัย

กันยายน 2545

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษา
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิชาศึกษาทั่วไปกับพฤติกรรมแสดงออกด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา
4. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์มีความสัมพันธ์อย่างไรกับผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษา
5. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์กับพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกด้านคุณธรรมและจริยธรรม

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถาม จำนวน 4 ชุด โดยแบบสอบถามชุดแรกเก็บข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายก่อนจบเป็นบัณฑิตในภาคการศึกษาที่ 2/2542 โดยใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จำนวน 230 คน และได้รับแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์คืนกลับมาจำนวน 230 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนที่แจกทั้งหมด แบบสอบถามชุดที่สองเก็บข้อมูลจากอาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง แบบสอบถามชุดที่สามเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างที่เป็นบัณฑิตและได้งานทำแล้ว และแบบสอบถามชุดที่ 4 เก็บข้อมูลจากนายจ้างของนักศึกษาหลังจากนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างจบเป็นบัณฑิตและได้งานทำแล้ว การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการทางสถิติประเภทร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ผลของการวิจัยปรากฏว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป
2. ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป
3. พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำมากกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป
4. ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์

5. พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกไปในทางเดียวกันกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์ นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์ มีอำนาจทำนายพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษา

โดยความสัมพันธ์ของตัวแปรที่พบทั้งหมดมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่าคณะวิชาฯ ทั่วๆ ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่ต้องการปลูกฝังหรือส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา ควรจัดหลักสูตรที่เป็นการเรียนการสอนทางสายสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์ โดยเฉพาะรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพฤติกรรมของสังคมและมนุษย์ เช่น วิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม วิชามนุษยสัมพันธ์ นอกจากนี้ผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปว่า ควรทำการวิจัยต่อเนื่องเกี่ยวกับปัจจัยองค์ประกอบตลอดจนรูปแบบและเทคนิคการสอนและกิจกรรมสอดแทรกในแต่ละรายวิชาว่า มีผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาโดยเฉพาะเป็นรายวิชา นอกจากนี้ควรทำวิจัยทวนซ้ำเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลกับสถาบันอื่น และควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิชาในสาขาวิชาฯ กับการผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษาเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

Abstract

The objectives of this research are :

1. To study the relationship between the general subjects scores and the students' educational achievement.
2. To study the relationship between the general subjects scores and the students' work achievement.
3. To study the relationship between students' general subjects scores and their ethnical behavior.
4. To study the relationship between students' general subjects scores in Social Science and/or Humanities and the students' work achievement.
5. To study the relationship between students' general subjects scores in Social Science and/or Humanities and the students' ethnical behavior.

The research data were from four sets of questionnaire. The first set was given to all student samples who were going to graduate in the 2/2542 academic year within the Center of Rajamangala Institute of Technology. The samples were from the stratified random sampling. The first set of questionnaire, 230 items, was brought back 100% completely. The second set of questionnaire was given to teachers or advisors of the samples above. The third set of questionnaire was given to samples' employees. The fourth set of questionnaire was given to the employed samples. Percentage, Mean, Pearson's Product Correlation Co-efficient and Multiple Regression were used for data analysis by the SPSS/PC+

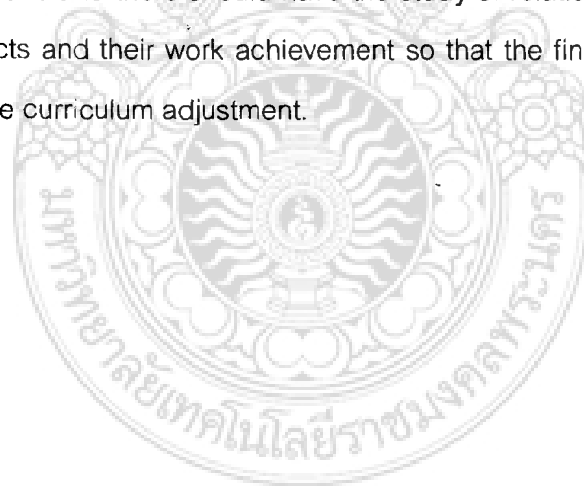
The research findings are as follow :

1. Students' achievement showed positive relation at the middle level to their general subject scores.
2. Students' achievement showed non-relation to their general subject scores.
3. Students' ethnical behavior showed the very low level relation to their general subject scores and these two variables showed the opposite relation.
4. Students' work achievement showed non-relation to the general scores in Social Science and/or Humanities.

5. Students' ethical behavior showed positive correlation to their general subject scores in Social Science and/or Humanities

Moreover, it was found that the students' general subject scores in Social Science and/or Humanities could predict their ethical behavior. Other variables showed non-significant difference to the prediction-equation at the alpha level of 0.05.

Researchers proposed that all vocational faculties within The Center of Rajamangala Institute of Technology who would like to implant or promote the students' ethical behavior should organize their curriculum based on Social Science and/or Humanities, especially the subjects on social and human behavior development i.e. Life and Social Skills, Human Relations. Researchers proposed that there should have on-going research about variables, components, patterns, teaching methods, and activities for each subject concerned to see the outcome of students' ethical behavior development. Moreover, the repeated research should be done to compare the Rajamangala Institute of Technology students' work achievement with the students from the other universities and there should have the study of relationship between students' vocational subjects and their work achievement so that the findings should have been considered for the curriculum adjustment.

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวความคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	5
ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	5
การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	6
องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	8
แนวความคิดเกี่ยวกับพัฒนาการทางจริยธรรม	10
ความหมายของจริยธรรม	10
องค์ประกอบทางจริยธรรม	10
ทฤษฎีการพัฒนาทางจริยธรรม	13
หลักเกณฑ์ในการจัดระดับขั้นพฤติกรรมทางจริยธรรม	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	22
ระเบียบวิธีวิจัย	22
ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง	22
การเก็บและรวบรวมข้อมูล	24
นियามเชิงปฏิบัติการและการวัด	28
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	31
สมมติฐานในการวิจัย	31

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
ตอนที่ 1 วิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของประชากรตัวอย่าง	35
ตอนที่ 2 คุณธรรมจริยธรรมของประชากรตัวอย่างขณะเป็นนักศึกษา ชั้นปีสุดท้าย	38
ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของกลุ่ม ประชากรตัวอย่างเมื่อทำงานแล้ว	42
ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปร	45
ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ ทางการศึกษา	45
ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับความพึงพอใจ ในการทำงานของนักศึกษา	47
ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับพฤติกรรม แสดงออกอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม	48
ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาวิชา สังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์กับความพึงพอใจ ในการทำงานของนักศึกษา	49
ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาวิชา สังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์กับพฤติกรรมแสดงออก อย่างมีคุณธรรมจริยธรรม	50
ตอนที่ 5 วิเคราะห์การถดถอยแบบเส้นตรงพหุคูณ	52
ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปและคะแนน ในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์กับ พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา	52
ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปและคะแนน ในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์กับ ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษา	53

บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	55
บรรณานุกรม	66
ภาคผนวก	73
ก. จำนวนความคิดเห็นต่อพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา ขณะกำลังศึกษา	74
ข. คะแนนพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาขณะกำลังศึกษา	91
ค. จำนวนความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษา เมื่อทำงานแล้ว	108
ง. คะแนนความพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษาเมื่อทำงานแล้ว	117
จ. ตารางตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	126

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ในการจัดการศึกษาให้แก่ศึกษาระดับปริญญาตรี มีโครงสร้างหลักสูตรภาคบังคับที่จะต้องศึกษาอยู่ 3 หมวดวิชา ได้แก่ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี โดยศึกษาตามจำนวนหน่วยกิตที่แต่ละสาขาวิชาเอกของสถาบันการศึกษานั้นเป็นผู้กำหนด ในหมวดวิชาเฉพาะจะประกอบไปด้วยกลุ่มวิชาพื้นฐาน กลุ่มวิชาชีพบังคับและกลุ่มวิชาเลือก ซึ่งเป็นกลุ่มวิชาที่ให้ความรู้เพื่อจบเป็นบัณฑิตในสาขาวิชาเอกนั้นๆ หมวดวิชาเลือกเสรี จะเป็นวิชาที่นักศึกษาเลือกเรียนเพื่อส่งเสริมความรู้เพิ่มเติม ส่วนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปเป็นกลุ่มวิชาต่างๆ ที่นักศึกษาควรเรียนรู้ไว้ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการบูรณาการความรู้ที่ได้รับนั้นไปประยุกต์ใช้กับการดำรงชีวิตทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปสาขาสังคมศาสตร์และ/หรือ มนุษยศาสตร์ จะมีส่วนช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพในการทำงานให้แก่นักศึกษาได้นำไปใช้หลังจบการศึกษาอีกด้วย

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จัดเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของหลักสูตรการศึกษาที่นักศึกษาต้องเรียนรู้ เพื่อเป็นปัจจัยส่งเสริมสติปัญญา ความคิด คุณธรรมจริยธรรม วิจยญาณส่วนบุคคล อันจะเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาในการปรับตัวด้านบุคลิกภาพ อุนิสัย ความคิดเชิงอุดมคติ และวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เข้าใจภาระหน้าที่ในการเป็นพลเมืองดี และการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสังคม วัฒนธรรม สภาพแวดล้อมในการประกอบอาชีพ แต่ภาพของนักศึกษาที่ปรากฏในสังคมปัจจุบัน ยังพบปัญหาในการวางตัว การอยู่ร่วมในสังคมของนักศึกษา และถึงกับก่อให้เกิดเหตุการณ์รุนแรงในบางครั้ง ซึ่งแสดงถึงการขาดความคิดเชิงอุดมคติ ความมีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณของการเป็นนักศึกษา อาทิเช่น ปัญหาการพนันบอล การใช้ความรุนแรงเข้าต่อสู้กันระหว่างนักศึกษาต่างสถาบัน การทุจริตในการสอบ ความเป็นนักนิยมวัตถุและความฟุ้งเฟ้อใช้จ่ายเกินตัว ตลอดจนการขาดความรู้ความสามารถที่เหมาะสมกับสาขาวิชาที่เรียนมาดังกล่าวมาแล้วนี้ จึงเป็นเหตุปัจจัยที่ต้องย้อนกลับมาพิจารณาถึงการให้ศึกษาว่านักศึกษาสามารถนำความรู้ที่จากหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มาบูรณาการได้เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ของวิชาหรือไม่ ไม่ว่าจะนำไปเพื่อการส่งเสริมพื้นฐานการศึกษาวิชาเฉพาะ การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม การสร้างเสริมอุดมคติในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตในสังคม ซึ่งถ้าไม่เป็นเช่นนั้น ควรจะจัดการเรียนการสอนในรายวิชาศึกษาทั่วไปในลักษณะอย่างไรจึงจะเหมาะสม และช่วยส่งเสริมเหตุปัจจัยด้านคุณธรรมจริยธรรมตลอดจน การสร้างเสริมอุดมคติดังกล่าวให้แก่นักศึกษาได้ตามวัตถุประสงค์รายวิชา

ดังนั้น กลุ่มผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิชาศึกษาทั่วไป กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา ว่ามีรูปแบบความสัมพันธ์ที่สอดคล้องหรือขัดแย้งกัน อย่างไร และการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และ/หรือมนุษยศาสตร์ที่มีผล สัมฤทธิ์ดี จะส่งผลให้นักศึกษามีคุณธรรมจริยธรรม มีความรู้และพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมกับวิชาชีพทั้งในการดำรงชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพได้จริงหรือไม่อย่างไร โดยการ วิจัยในครั้งนี้จะสามารถนำมาใช้เป็นพื้นฐานเพื่อการศึกษาวิจัยถึงลักษณะการจัดการเรียนการสอน ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้มีความเหมาะสมและเอื้อต่อความสำเร็จในผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ของนักศึกษา ตลอดจนการพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรม พฤติกรรมที่สอดคล้องและเป็น ที่ต้องการของสังคม เพื่อการปลูกฝังให้เป็นบุคคลกรที่มีคุณภาพและสามารถยังประโยชน์ต่อสังคม ประเทศชาติได้ต่อไป อันเป็นภาระหน้าที่สำคัญของสถาบันการศึกษาในการสร้างคนที่มีคุณภาพ ออกสู่สังคม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ของนักศึกษา (ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม)
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน ของนักศึกษา (ค่าความพึงพอใจในการทำงาน)
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับพฤติกรรมแสดงออก ด้านคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และ/หรือมนุษยศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษา (ค่าความพึงพอใจ ในการทำงาน)
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และ/หรือมนุษยศาสตร์กับพฤติกรรมแสดงออกด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

โครงการวิจัยนี้ จะศึกษาพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมและจริยธรรมและผลสัมฤทธิ์เฉพาะ ความสัมพันธ์ระหว่างวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการทำงานของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีในภาคเรียนสุดท้ายของปีการศึกษา 2542 จากคณะวิชาชีพต่างๆ ภายในศูนย์ กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ต. คลองหก อ.ธัญบุรี จ.จังหวัดปทุมธานี ซึ่งจะมีทั้งหมด 13 คณะวิชาชีพ แต่จะมีคณะวิชาชีพที่นักศึกษาจะจบเป็นบัณฑิตในปีการศึกษา 2542 จำนวนทั้งสิ้น

9 คณะ อันได้แก่ คณะศิลปศาสตร์ คณะศิลปกรรม คณะบริหารธุรกิจ คณะคหกรรมศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ คณะวิศวกรรมและเทคโนโลยีการเกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง กลุ่มวิชาในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษาศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ พลศึกษาและนันทนาการ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีภาคเรียนสุดท้าย ภายในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ประกอบไปด้วย นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปกรรม คณะวิศวกรรมและเทคโนโลยีการเกษตร คณะคหกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์ และคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ ซึ่งเป็นนักศึกษาที่เข้าศึกษาตามหลักสูตร ดังนี้

- 1) หลักสูตร 4 ปี หมายถึง นักศึกษาที่เข้าศึกษาในปี 2538
- 2) หลักสูตร 3 ปี หมายถึง นักศึกษาที่เข้าศึกษาในปี 2539
- 3) หลักสูตร 2 ปี หมายถึง นักศึกษาที่เข้าศึกษาในปี 2540

อาจารย์ในคณะวิชาชีพ หมายถึง อาจารย์ที่ปรึกษาและหรืออาจารย์ผู้สอนในภาคเรียนสุดท้ายของนักศึกษาซึ่งเป็นประชากรตัวอย่าง

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา หมายถึง ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมจนถึงภาคเรียนสุดท้ายของนักศึกษาซึ่งเป็นประชากรตัวอย่าง

ผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน หมายถึง ความพึงพอใจในผลการทำของนักศึกษาซึ่งเป็นประชากรตัวอย่าง จำนวน 5 ด้าน ทั้งในด้านผลงาน ความรู้ในการทำงาน บุคลิกภาพ คุณธรรมและจรรยาบรรณซึ่งจะพิจารณาจากความคิดเห็นในการตอบคำถามในแบบสอบถามที่เก็บจากนายจ้างและนักศึกษาทำงานแล้วที่เป็นประชากรตัวอย่าง

พฤติกรรมที่แสดงออกด้านคุณธรรมจริยธรรม หมายถึง คุณธรรมทางด้านการตรงต่อเวลา ความซื่อสัตย์ ความสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมแก่สถานการณ์ ความรักและเสียสละเพื่อสถาบันหรือองค์กร ความมานะพยายาม การมีมนุษยสัมพันธ์ การยอมรับผิดและปรับปรุงแก้ไขในข้อบกพร่องของตน และอุดมคติในการดำรงชีวิต ซึ่งพิจารณาจากความคิดเห็นในการตอบคำถามในแบบสอบถามที่เก็บจากนักศึกษาซึ่งเป็นประชากรตัวอย่างและอาจารย์ในคณะวิชาชีพที่นักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างศึกษาอยู่

นายจ้าง หมายถึง ผู้บังคับบัญชาในระดับเบื้องต้นในองค์กรหรือหน่วยงานที่นักศึกษา ซึ่งเป็นประชากรตัวอย่างได้เข้าไปทำงานหลังจบการศึกษา โดยเป็นผู้ที่ใกล้ชิดและดูแลการทำงานของนักศึกษามากที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในระดับปริญญาตรี ดังนี้

1. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เป็นประโยชน์แก่ผู้วางแผนโครงสร้างหลักสูตรนำไปเป็นแนวทางในการวางแผน ปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรให้เหมาะสมกับคุณลักษณะของแต่ละสาขาวิชาชีพ
2. ทำให้ทราบถึงแนวทางการวางแผนและปรับปรุงแผนการศึกษาให้แก่นักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาชีพ ให้เหมาะสมกับความคาดหวังด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
3. ทำให้ทราบถึงแนวทางในการวางแผนการศึกษาที่สามารถตอบสนองต่อความพึงพอใจของนายจ้างหรือสถานประกอบการ อันจะเป็นประโยชน์อย่างมากแก่นักศึกษาในการเพิ่มโอกาสที่จะได้รับการจ้างงานหลังจากจบการศึกษา
4. เป็นประโยชน์ในด้านการพัฒนาบุคลากรของประเทศ โดยการจัดแผนการศึกษาที่ส่งเสริมพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม ทำให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพและสามารถประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและการดำเนินชีวิตในสังคม
5. เป็นประโยชน์แก่นักวิจัยและผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยการนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้ในการทำวิจัย เพื่อพัฒนารูปแบบหรือกระบวนการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักศึกษา ตลอดจนบูรณาการความรู้ในวิชาชีพต่างๆ ให้เกิดทัศนคติที่ดี มีจรรยาวิชาชีพและความคิดเชิงอุดมคติในการเสียสละเพื่อองค์กรและส่วนรวม ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากในสังคมไทยยุคปัจจุบัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย รวบรวมได้ดังนี้

- 1) แนวความคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
- 2) แนวความคิดเกี่ยวกับพัฒนาการทางจริยธรรม
- 3) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวความคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะความสามารถและลักษณะทางด้านวิชาการ รวมทั้งสมรรถภาพทางสมองด้านต่างๆ เช่น ระดับสติปัญญา การคิด การแก้ปัญหาต่างๆ ของเด็ก ซึ่งแสดงให้เห็นด้วยคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาหรืองานที่มอบหมายทั้งเขียนพูดและทำ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจึงได้จากผลสัมฤทธิ์รายวิชา ซึ่งอาจมีทั้งดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้ได้ หรือต้องปรับปรุงมาเฉลี่ยเป็นผลสรุปรวมๆ เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละคนว่าอยู่ในระดับใด ระดับสูง ระดับปานกลาง หรือระดับต่ำ (พวงแก้ว โคจรรานนท์, อ่างในเรณู, 2538 : 26)

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement Test) ได้แก่ การวัดในด้านการเรียนรู้ในเรื่องของความรู้ ความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติ และทักษะต่างๆ อันเกิดจากการอบรมสั่งสอนของครู (ต่าย เชียงฉิ, 2523 : 64)

สุวรรณ จันทน์หอม (2519 : 99) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า “ผลของการเรียนการสอน ได้แก่ ความรู้ ทักษะ และความสามารถในด้านต่างๆ ที่นักเรียนได้รับจากการอบรมสั่งสอนของครู รวมเรียกว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน”

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 89) ได้กล่าวว่า “ผลสัมฤทธิ์หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝนอบรมหรือจากการสอน”

จากที่กล่าวมาข้างต้นคุณลักษณะต่างๆของบุคคล จึงถือว่าเป็นพฤติกรรม ที่สามารถสังเกตได้จากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือจุดมุ่งหมายของการสอน พฤติกรรมการเรียนรู้ จึงมีตั้ง

แต่พฤติกรรมพื้นฐานง่ายๆ เช่น ความจำ ความเข้าใจ ไปจนถึงพฤติกรรมที่ซับซ้อนลึกซึ้ง เช่น ค่านิยม ทักษะคิด เป็นต้น การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา เป็นความพยายามที่จะวัดพฤติกรรมต่างๆ ทั้งหลายของบุคคลเพื่อตรวจสอบการพัฒนาและปริมาณการเรียนรู้ที่มีอยู่

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา เป็นพฤติกรรมหรือความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนการสอน เป็นพฤติกรรมที่เป็นผลการเรียนของผู้เรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ซึ่งใช้เป็นจุดมุ่งหมายของการศึกษานั้น Bloom (อ้างในอารยา, 2537 : 33) ได้แบ่งจุดประสงค์ออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. พุทธิพิสัย (cognitive domain)
2. เจตพิสัย (affective domain)
3. ทักษะพิสัย (psychomotor domain)

พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย เป็นกระบวนการทางสมองของมนุษย์ แบ่งได้ 6 ชั้น เรียงลำดับจากชั้นต่ำสุดถึงชั้นสูงสุดดังนี้

- 1) ความรู้ความจำ หมายถึงความสามารถในการจดจำจากประสบการณ์ต่างๆและระลึกเรื่องราวต่างๆออกมาได้ถูกต้องแม่นยำ เช่น สามารถบ่งบอกถึงวิธีการหรือกระบวนการ หรือชี้แจงแบบแผนโครงสร้างของเรื่องราวเฉพาะอย่างเพื่อสร้างระบบได้อย่างถูกต้อง
- 2) ความเข้าใจ หมายถึงความสามารถที่มุ่งบอกใจความสำคัญของเรื่องราวต่างๆโดยการแปลความแล้วเปรียบเทียบ ย่อเอาแต่ใจความสำคัญหรือผสมผสานกับสิ่งใหม่กับประสบการณ์เดิม แปรเป็น 3 ชั้นคือ การแปรความ การตีความ และการขยายความ
- 3) การนำไปใช้ หมายถึงความสามารถในการนำความรู้ ความจำ ความเข้าใจที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว มาใช้ในการแก้ปัญหาใหม่ ในลักษณะทำนองเดียวกับที่รู้มาแล้ว แต่เป็นปัญหาแปลกใหม่ไม่ซ้ำเดิม
- 4) การวิเคราะห์ หมายถึงความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวที่สมบูรณ์ให้กระจายออกเป็นส่วนย่อยๆ แบ่งได้ 3 ชั้นคือ วิเคราะห์ความสำคัญ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ และวิเคราะห์หลักการ
- 5) การสังเคราะห์ หมายถึงความสามารถในการผสมผสานส่วนย่อยเข้าเป็นเรื่องราวเดียวกันโดยการปรับปรุงของเก่าให้ดีขึ้นและมีคุณภาพสูงขึ้น แบ่งได้ 3 ชั้นคือ สังเคราะห์ข้อความ สังเคราะห์แผนงาน และสังเคราะห์ความสัมพันธ์
- 6) การประเมินค่า หมายถึงความสามารถในการวินิจฉัยหรือตัดสินการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไปโดยยึดถือเกณฑ์เป็นหลัก

พฤติกรรมด้านเจตพิสัย เป็นพฤติกรรมด้านความรู้สึกของบุคคล แบ่งเป็น 5 ชั้น
ดังนี้

- 1) การรับรู้สิ่งเร้า หมายถึงความรู้สึกที่มีต่อปรากฏการณ์หรือสิ่งเร้า คือเมื่อมี ปรากฏ
การณ์หรือสิ่งเร้าเกิดขึ้น ผู้เรียนมีความพอใจที่จะรับปรากฏการณ์หรือสิ่งเร้านั้น
- 2) การตอบสนอง ผู้เรียนเริ่มมีปฏิกิริยาโต้ตอบกับสิ่งแวดล้อมที่รับเข้ามา
- 3) การสร้างคุณค่า หมายถึงว่าหลังจากได้มีการกระทำบางสิ่งบางอย่างลงไปก็จะยอมรับ
สิ่งเหล่านั้นอย่างเห็นคุณค่าหรือความสำคัญ
- 4) การจัดระบบคุณค่า เป็นการพิจารณาและรวบรวมค่านิยมเพื่อหาว่าค่านิยมอะไรเกี่ยว
ข้องหรือไม่กับสิ่งที่กำลังพิจารณาอยู่ กระบวนการนี้แยกได้เป็น 2 ระดับคือ
  - 4.1) การสร้างมโนภาพเกี่ยวกับคุณค่านั้นๆ
  - 4.2) จัดระบบคุณค่าเหล่านั้นให้เป็นระเบียบ
- 5) การสร้างลักษณะนิสัย เป็นลักษณะที่คนเรามีระบบค่านิยมในการควบคุมพฤติกรรม
ซึ่งจะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาตามระบบค่านิยมของตนเอง

พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย เป็นพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ เป็นทักษะในการดำเนินการ
เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ เริ่มตั้งแต่การเลียนแบบ การทำตามแบบ การทำอย่างถูกต้อง การทำอย่างต่อ
เนื่อง และการทำเองโดยธรรมชาติมี 7 ชั้นคือ

- 1) การรับรู้ เป็นขั้นแรกของการกระทำของกล้ามเนื้อ
- 2) การเตรียมพร้อมปฏิบัติ เป็นการปรับตัวให้พร้อมที่จะกระทำ
- 3) การตอบสนองตามที่ถูกชี้นำ เป็นการปฏิบัติที่เกิดขึ้นหลังจากได้รับการแนะนำ สิ่งใดได้
กระทำมาก่อนก็พร้อมที่จะตอบสนองตนเองได้
- 4) การปฏิบัติได้ เป็นการตอบสนองที่เกิดจากการเรียนรู้จนกลายมาเป็นนิสัย
- 5) การตอบสนองที่ซับซ้อน ในระดับนี้แต่ละความสามารถกระทำโดยกล้ามเนื้อ ซึ่งถือว่า
ซับซ้อน เป็นการตอบสนองที่อาศัยทักษะมาก เพื่อให้สามารถตอบสนองได้อย่างราบรื่นและมีประ
สิทธิภาพ
- 6) การดัดแปลงให้เหมาะสม เป็นการเปลี่ยนกิจกรรมการเคลื่อนไหวทางร่างกายเพื่อให้
สอดคล้องกับสภาพปัญหา
- 7) การริเริ่ม เป็นการสร้างกิจกรรมทางการเคลื่อนไหวแบบใหม่ หรือใช้วิธีใหม่กับกิจกรรม
นั้นๆ

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา จึงเป็นการวัดผลจากรายวิชาต่างๆ ผ่านกระบวนการ
การวัดผลสัมฤทธิ์ออกมาเป็นค่าระดับคะแนนและเกรดแต่ละรายวิชา และนำมาหาความสัมพันธ์

ระหว่างคะแนนกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา (ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมปีสุดท้าย) กับผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษา (ค่าความพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษาประเมินโดยนายจ้างและนักศึกษาผู้ทำงาน) กับพฤติกรรมแสดงออกด้านคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ในกระบวนการเรียนรู้ การที่ผู้เรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงหรือต่ำเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ดังที่นักจิตวิทยาและนักการศึกษา ได้กล่าวไว้ดังนี้

บลูม (Bloom, 1967 อ้างใน เรณู, 2538 : 26) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ในโรงเรียนว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ประกอบด้วยตัวแปร 3 ตัวแปร คือ

1. พฤติกรรมด้านความรู้ความคิด หมายถึงความรู้ความสามารถและทักษะต่างๆ ของผู้เรียนที่มีมาก่อน

2. คุณลักษณะทางจิตใจหมายถึงแรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆ ได้แก่ ความสนใจในวิชาที่เรียน เจตคติต่อเนื้อหาวิชาและสถาบันฯ การยอมรับความสามารถของตนเอง เป็นต้น

3. คุณภาพการเรียนการสอน หมายถึงประสิทธิภาพการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้รับ เช่น คำแนะนำในการปฏิบัติ แรงเสริมของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน เป็นต้น

คลอสไมร์ (Klausmier, 1961 อ้างใน บุษรา, 2533 : 41) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า นอกจากเกิดจากตัวผู้เรียนเองและผู้สอนแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่นๆที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น บ้าน สิ่งแวดล้อม ลักษณะการศึกษส่วนตัวของนักเรียน เป็นต้น โดยนำเสนอรูปแบบขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ 6 ประการ คือ

1. คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมทางด้านสมองและด้านสติปัญญา ความพร้อมทางด้านร่างกาย และความสามารถทางด้านทักษะร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจ อันได้แก่ ความสนใจ แรงจูงใจ ค่านิยม เจตคติ สุขภาพ ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ความเข้าใจสถานการณ์ต่างๆ อายุ และเพศ เป็นต้น

2. คุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ สติปัญญา ความรู้ในวิชาที่สอน การพัฒนาความรู้ ทักษะร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจ สุขภาพ ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ความเข้าใจสถานการณ์ต่างๆ อายุ และเพศ เป็นต้น

3. พฤติกรรมระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการเรียนการสอนทั้งหลาย เช่น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความคิด วิธีการสอนทักษะทางร่างกายและการกระทำทางจิตใจและความรู้สึก เป็นต้น

4. คุณลักษณะของกลุ่ม ได้แก่ โครงสร้าง เจตคติ ความสามัคคี การเป็นผู้นำ เป็นต้น

5. คุณลักษณะของพฤติกรรมเฉพาะตัว ได้แก่ การตอบสนอง เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ เป็นต้น

6. แรงผลักดันภายนอก ได้แก่ บ้าน สิ่งแวดล้อม อิทธิพลทางศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น

นอกจากนี้ เพรสคอต (Prescott, 1916 อ้างใน บุชรา, 2533 : 43) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาติดต่อกันเป็นเวลากว่า 30 ปี รวบรวมได้ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพกาย ข้อบกพร่องทางร่างกาย ลักษณะท่าทาง

2. องค์ประกอบทางด้านความรัก ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับลูก ความสัมพันธ์ระหว่างลูกๆ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวเดียวกัน

3. องค์ประกอบทางด้านวัฒนธรรมและสังคม ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเป็นอยู่ในครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมเลี้ยงดู ฐานะทางครอบครัว

4. องค์ประกอบทางด้านความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน ทั้งทางบ้านและทางโรงเรียน

5. องค์ประกอบทางการพัฒนาตนเอง ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ ทัศนคติที่มีต่อการเรียน

6. องค์ประกอบทางการปรับตัว ได้แก่ การแสดงออกทางอารมณ์ การปรับตัวในสถานการณ์ต่างๆ การปรับตัวในการแก้ปัญหา

จากที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีองค์ประกอบหลายด้านที่ทำให้ นักศึกษาสามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของรายวิชาที่ศึกษา และนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา นับว่าเป็นตัวชี้วัดประการหนึ่งเกี่ยวกับคุณภาพของนักศึกษาแต่ละคนที่สำเร็จการศึกษา แล้วออกไปทำงานในองค์กรต่างๆ ซึ่งองค์ประกอบในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษานั้น สามารถพัฒนาได้ หากมีการศึกษาในรายละเอียดต่างๆ และร่วมมือกันพัฒนา ส่งเสริมสภาพองค์ประกอบเหล่านี้ให้ดีขึ้น จะสามารถพัฒนาคุณภาพนักศึกษาทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและพฤติกรรมการแสดงออก ตลอดจนกระบวนการคิดและทักษะต่างๆควบคู่กันไป ทำให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของสังคมต่อไป

2. แนวความคิดเกี่ยวกับพัฒนาการทางจริยธรรม

ความหมายของจริยธรรม

คำว่า “จริยธรรม” ได้มีผู้ให้คำจำกัดความไว้หลายแง่มุม รวบรวมได้ดังนี้

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช (2513) กล่าวว่า จริยธรรมเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับสิ่งที่ควรปฏิบัติ ควรประพฤติ และผู้ปฏิบัติจะต้องรู้เวลา โอกาส และสภาวะการณ์ เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ

พุทธทาส อิทปัญญา (2514 : 17) กล่าวว่า จริยธรรมหรือศีลธรรมได้แก่ระเบียบซึ่งมุ่งปฏิบัติให้เกิดความผาสุก ความสงบสุข เนื่องด้วยคนส่วนใหญ่ได้ทำขึ้น บัญญัติขึ้น แต่งตั้งขึ้นตามเหตุผลของมนุษย์หรือตามความต้องการของมนุษย์

พนัส หันนาคินทร์ (2523) กล่าวถึงความหมายของจริยธรรมว่า หมายถึงคุณสมบัติทางความประพฤติที่สังคมมุ่งหวังให้สมาชิกของสังคมนั้นประพฤติตาม จริยธรรมเกี่ยวข้องโดยตรงกับความถูกต้องในความประพฤติ อันหมายถึงการกระทำอย่างเสรีในกรอบของมโนธรรม ได้แก่ ความสำนึกในความสมควรที่จะกระทำหรือเป็นหน้าที่ที่จะต้องกระทำของสมาชิกแต่ละคนในสังคมนั้นๆ ความเปลี่ยนแปลงของจริยธรรมเกิดขึ้นได้เสมอ เมื่อสภาวะการณ์ของการดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป ย่อมทำให้ทัศนคติที่มีต่อจริยธรรมเดิมได้รับการพิจารณาใหม่ เกิดแนวคิดใหม่ขึ้น จริยธรรมเดิมอาจเปลี่ยนแนวทางหรือได้รับการเพิ่มเติม ขยายความให้กว้างขึ้น ให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

พระธรรมญาณมุนี (2531) ให้ความหมายว่า จริยธรรม หมายถึงพฤติกรรมที่เป็นรูปแบบการปฏิบัติตน การดำเนินตนที่มีความเหมาะสมแก่ภาวะ ฐานะ กาลเทศะ และเหตุการณ์ปัจจุบัน

สุชีพ ปุญญานุภาพ (2544 : 55) ให้ความหมายว่า ธรรมที่ควรประพฤติ ได้แก่พฤติกรรมหรือการกระทำทางกาย วาจา ใจ อันดีงาม ที่ควรประพฤติปฏิบัติ ตรงข้ามกับที่ควรงดเว้น

กรมวิชาการ (2523 : 8) กล่าวว่าจริยธรรมคือ “การกระทำทั้ง กาย วาจา และใจที่ดีงาม เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่นและสังคม”

ก่อ สวัสดิพิธานิชย์ (2522 : 18) กล่าวว่าจริยธรรมคือ “ประมวลความประพฤติและความนึกคิดในสิ่งที่ดีงามเหมาะสม”

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2524 : 3) ได้ให้ความหมายของจริยธรรม (Morality) ว่าหมายถึงลักษณะทางสังคมหลายลักษณะของมนุษย์ และมีขอบเขตรวมถึงพฤติกรรมทางสังคมประเภทต่างๆ ด้วย เป็นลักษณะที่สังคมต้องการให้มีในสมาชิกในสังคมนั้น คือ เป็นพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบ ให้การสนับสนุน และผู้กระทำส่วนมากเกิดความพอใจว่าการกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม ผู้ที่มีลักษณะและพฤติกรรมเช่นนี้มากจะเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 (2531 : 217) ให้คำนิยามว่าจริยธรรมคือ ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม กฎศีลธรรม

จากความหมายดังกล่าว พอสรุปได้ว่าจริยธรรมคือแนวทางหรือข้อควรปฏิบัติของคนให้ เข้ากับกฎเกณฑ์หรือมาตรฐานความประพฤติที่สังคมนั้นได้กำหนดไว้ ซึ่งเป็นลักษณะที่ สังคมพอใจและต้องการ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำทางกาย วาจา ใจ ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์สุขทั้ง แก่ตนเอง ผู้อื่นและสังคมให้เจริญก้าวหน้า

องค์ประกอบทางจริยธรรม

กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ (2533 : 3) ตามโครงการวิจัยการศึกษาจริยธรรมไทยได้ กล่าวถึงองค์ประกอบของจริยธรรมมี 3 ประการดังนี้คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (moral reasoning) ได้แก่ความเข้าใจเหตุผลของความถูกต้อง ดีงามโดยระบบการคิด

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (moral attitude and belief) ได้แก่ความพึงพอใจศรัทธา เลื่อมใสเกิดความยินดีที่จะรับจริยธรรมนั้นมาเป็นแนวคิดปฏิบัติ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรมแสดงออก (moral conduct) คือพฤติกรรมการกระทำที่ บุคคลตัดสินใจกระทำถูกหรือกระทำผิด ในสถานการณ์แวดล้อมต่างๆ กัน

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2520 : 4-6) ได้แบ่งองค์ประกอบทางจริยธรรมเป็น 4 องค์ ประกอบดังนี้

1. ความรู้เชิงจริยธรรมหมายถึง การมีความรู้ในสังคมของตนเองนั่นถือว่าการกระทำชนิด ใดดี ควรกระทำ และการกระทำชนิดใดควรยกเว้น ลักษณะและพฤติกรรมประเภทใดเหมาะสม หรือไม่เหมาะสมมากนักน้อยเพียงใด เท่ากับเป็นกฎระเบียบ ข้อห้าม ข้อควรปฏิบัติทางสังคมและ ศาสนาที่เด็กต้องเรียนรู้ในฐานะสมาชิกคนหนึ่งของสังคม

2. ทศนคติเชิงจริยธรรมหมายถึง ความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมเชิง จริยธรรมต่างๆ ว่าตนชอบหรือไม่ชอบลักษณะนั้นๆ เพียงไรสอดคล้องกับค่านิยมหรือแตกต่างไปก็ ได้ ทศนคติเชิงจริยธรรมมีความหมายกว้างขวางกว่าความรู้เชิงจริยธรรม เพราะรวมเอาความรู้ และความรู้สึกในเรื่องนั้นๆ ไว้ด้วย

3. เหตุผลเชิงจริยธรรมหมายถึง การที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำพฤติกรรม อย่างใดอย่างหนึ่ง สถานการณ์ต่างๆ เหตุผลดังกล่าวช่วยให้ทราบเหตุจูงใจหรือแรงจูงใจที่อยู่เบื้อง หลังการกระทำต่างๆ ของบุคคล ซึ่งการกระทำบางอย่างอาจขัดกับความรู้สึกของบุคคลส่วนใหญ่ ทั้งนี้ขึ้นกับเหตุผลและสถานการณ์เป็นสำคัญ

4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมหมายถึง การที่บุคคลแสดงถึงพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบ หรืองดเว้นการแสดงที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ หรือค่านิยมนั้น พฤติกรรมที่สังคมยอมรับเช่น การให้ทาน การเสียสละเพื่อส่วนรวม ซื่อสัตย์ ไม่เอาัดเอาเปรียบผู้อื่น เป็นต้น และในทางตรงกันข้ามเป็น พฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับควรงดเว้น

พระราชวรมุณี (กรมวิชาการ, 2523 : 11) ได้กล่าวคือ รากฐานทางจริยธรรมไว้ดังนี้ จริยธรรมมีมากมายหลายหัวข้อก็จริง แต่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องร่วมกันอยู่ นอกจากนั้น จริยธรรมยังมีพื้นฐานเป็นระดับชั้นซึ่งอาจจำแนกเป็น

1. จริยธรรมภายนอก เป็นจริยธรรมที่บุคคลแสดงออก เป็นพฤติกรรมภายนอกที่เราสังเกตเห็นได้ชัด ความมีระเบียบวินัย การเอาใจใส่กับการงาน

2. จริยธรรมภายใน เป็นจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคล

สมบุรณ์ ศาลยาชีวิน (2525 : 17-18) ให้ความเห็นว่าพฤติกรรมจริยธรรมประกอบด้วย จริยธรรมต่างๆ เหมือนกับพฤติกรรมโดยทั่วไปโดยแบ่งองค์ประกอบทางจริยธรรมออกมาเป็น 3 ประการ

1. องค์ประกอบทางด้านความคิด (cognitive) คือ ความสามารถในการตัดสินใจพิจารณาว่าอะไรถูกต้องอะไรไม่ถูกต้อง อะไรดี อะไรชั่ว ด้วยการใช้อนุญาและเหตุผล

2. องค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก (affective) คือ ความนิยมศรัทธาพอใจที่จะกระทำ ความดีความศรัทธาในธรรมะซึ่งเกิดจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เคยปฏิบัติมาจากการพร่ำสอนของพ่อแม่

3. องค์ประกอบด้านจริยธรรมการแสดงออก (moral conduct) เช่น การปฏิบัติตามศีล 5 ซึ่งเชื่อว่าโดยปกติแล้วการปฏิบัติจะสืบเนื่องมาจากอิทธิพลขององค์ประกอบทั้ง 2 ประการที่กล่าวมาแล้วแต่การกระทำบางอย่าง และตกอยู่ภายใต้พลังจิตของบุคคลด้วย

ลักษณะทางจริยธรรมตามที่บุคคลต่างๆ กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่าลักษณะทางจริยธรรม จำแนกได้ 2 องค์ประกอบใหญ่ๆคือ จริยธรรมภายใน และจริยธรรมภายนอก จริยธรรมภายในหมายถึง จิตใจของบุคคลที่เห็นความดีที่ต้องการให้ประพฤติปฏิบัติบ่อยๆ ในสังคมจริยธรรมภายนอกเป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาประกอบด้วย ความรู้ เจตคติและทักษะ

1. จริยธรรมภายนอก เป็นจริยธรรมที่บุคคลแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมภายนอกที่สามารถสังเกตเห็นได้ เช่น การเอาใจใส่กับงานทำอยู่ ความมีระเบียบวินัยในการต่อแถวซื้อของ เป็นต้น

2. จริยธรรมภายใน เป็นจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคล

หากมองว่าพฤติกรรมจริยธรรมประกอบด้วยจริยธรรมต่างๆเหมือนพฤติกรรมโดยทั่วไป สามารถแบ่งองค์ประกอบได้เป็น 3 ประการคือ

1. องค์ประกอบทางด้านความคิด คือความสามารถในการตัดสินใจพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม ด้วยปัญญาและเหตุผล

2. องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก คือความนิยมศรัทธา พอใจที่จะทำดี เช่น ความศรัทธาในสิ่งที่เคยศึกษาปฏิบัติมาจากคำสอนของพ่อแม่

3. องค์ประกอบทางด้านจริยธรรม การแสดงออก เช่น การปฏิบัติตามศีล 5 ซึ่งมักจะสืบเนื่องมาจากอิทธิพลขององค์ประกอบ 2 ประการที่กล่าวข้างต้น แต่อาจมีภาวะที่บีบคั้นให้บุคคลต้องกระทำและใช้พลังจิตที่เข้มแข็งเพื่อเอาชนะทุกสิ่งได้

เนื่องจากจริยธรรมมีหัวข้อมากมายหลายประการ การแบ่งองค์ประกอบของจริยธรรมจึงยังมีอีกหลายแนวความคิด อย่างไรก็ตามมีแนวทางที่สรุปได้คล้ายคลึงกัน คือ แบ่งเป็นจริยธรรมภายนอกกับภายใน ซึ่งถือว่าจริยธรรมภายในเป็นรากฐานของจริยธรรมภายนอก กล่าวคือ หากบุคคลใดคิดดี เห็นความถูกต้องในใจแล้ว ย่อมแสดงจริยธรรมภายนอกคือเชิงพฤติกรรมออกมาในทางที่ดีเช่นกัน

ทฤษฎีการพัฒนาทางจริยธรรม

การพัฒนาทางจริยธรรม หมายถึงความสามารถของบุคคลในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม ประกอบด้วยความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนทั้งที่มีต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสังคม ผลจากการพัฒนาทางจริยธรรมของบุคคลจะทำให้เกิดความสุขสงบ ความเจริญทางวัตถุและจิตใจในสังคมส่วนรวมไปพร้อมๆกัน ทฤษฎีที่สำคัญเพื่ออธิบายพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคล มีดังนี้

1. ทฤษฎีอิทธิพลของสังคมต่อการพัฒนาทางจริยธรรม โดยไรท์ (Right, 1975 อ้างใน ประสานศรี, 2542 : 14) เชื่อว่าสังคมมีอิทธิพลโดยตรงต่อการพัฒนาทางจริยธรรมของบุคคล กลุ่มสังคมที่บุคคลเป็นสมาชิกอยู่ เป็นเสมือนเบ้าหลอมทางจริยธรรมของบุคคล เด็กเล็กๆ จะเรียนรู้ว่าจะไรดีหรือชั่วได้จากผู้ที่อยู่ใกล้ชิด ซึ่งเปรียบเสมือนตัวแทนของสังคม เด็กจะใช้วิธีการเลียนแบบผู้ที่มีอำนาจและผู้ที่ตนรัก จนในที่สุดเด็กจะยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคมมาเป็นหลักในการปฏิบัติโดยอัตโนมัติ ซึ่งแนวคิดของไรท์นี้จะสอดคล้องกับแนวคิดของสกินเนอร์ (อ้างใน ประสานศรี, 2542 : 14) ที่กล่าวว่า ความสำคัญของสิ่งแวดล้อมทางสังคมหรือทางวัฒนธรรม มีอิทธิพลต่อเด็ก โดยพฤติกรรมทาง จริยธรรมจะพัฒนาไปตามโครงสร้างของสังคมนั้น

2. ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญาับพัฒนาการทางจริยธรรม เพียเจท์ (อ้างใน ประสานศรี, 2542 : 14) ได้จัดลำดับขั้นตอนการพัฒนาการทางสติปัญญาเป็น 4 ขั้นตอน คือ

- 1) **ขั้นประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว** คือระยะตั้งแต่แรกเกิด จนถึงอายุประมาณ 2 ปี การรับรู้ทางประสาทสัมผัสในระดับง่ายทำให้เกิดพัฒนาการทางสติปัญญาและความคิดเห็น เด็กจะค่อยๆมีโครงสร้างทางความคิดต่อสิ่งที่ตนพบเห็น
- 2) **ขั้นความคิดก่อนปฏิบัติการ** คือช่วงอายุ 2-7 ปี เด็กจะเริ่มใช้ภาพแทนวัตถุและเหตุการณ์ สามารถเลียนแบบผู้อื่นได้ ความคิดส่วนใหญ่อยู่ภายใต้อิทธิพลของการรับรู้
- 3) **ขั้นปฏิบัติด้วยรูปธรรม** คือช่วงอายุประมาณ 7 –11 ปี เป็นขั้นที่พัฒนาการทางความคิดสูงขึ้น การค้นหาความจริงเกี่ยวกับวัตถุและสิ่งแวดล้อมมีแบบแผนไม่ติดอยู่กับการรับรู้
- 4) **ขั้นการปฏิบัติด้วยนามธรรม** คือช่วงอายุ 11 –15 ปี พัฒนาการทางสติปัญญาและความคิดถึงขั้นสุดยอด คือสามารถค้นหาเหตุผลนอกเหนือจากข้อมูลที่มีอยู่ สามารถแก้ปัญหาทั้งรูปธรรมและนามธรรมได้โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

ซึ่งเพียเจท์ เชื่อว่าพัฒนาการทางสติปัญญามีความสัมพันธ์กับพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคล เนื่องจากพบว่าหลักการตัดสินใจจริยธรรมของบุคคลแตกต่างกันตามขั้นพัฒนาการทางสติปัญญา โดยแบ่งขั้นพัฒนาการทางจริยธรรมเป็น 2 ขั้น คือ

1. **ขั้นก่อนจริยธรรม** เริ่มแต่แรกเกิดจนถึงอายุ 4 ปี เด็กจะยังไม่มีความสามารถในการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมอย่างละเอียด มีความต้องการและความอยากทางกาย ซึ่งต้องการได้รับการตอบสนองโดยไม่สนใจกาลเทศะ ไม่สามารถเล่นเกมส์เป็นกลุ่มได้ดี เพราะยังถือกฎของตนเองเป็นของส่วนรวม ไม่เข้าใจในกฎเกณฑ์ที่แตกต่างไปจากตน

2. **ขั้นยึดหลักแห่งตน** จะมีอายุตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป ที่จะพัฒนาการทางสติปัญญาเข้าสู่ขั้นการปฏิบัติการด้วยนามธรรม คุณค่าทางจริยธรรมได้มาจากความคิดเห็นและค่านิยมซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคมว่าจะอะไรเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับ เป็นจุดเริ่มต้นการพิจารณาค่านิยมของตนเองไปสู่ปรัชญาในการดำเนินชีวิต เมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ เด็กที่มีพัฒนาถึงขั้นนี้ จะเป็นบุคคลที่เข้าใจและเคารพต่อกฎเกณฑ์ต่างๆ และปฏิบัติตามเพื่อความเรียบร้อยของสังคม แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้บางสถานการณ์ เช่น การโกหกเป็นสิ่งไม่ดี แต่ในกรณีที่จะถนอมน้ำใจคน การโกหกไม่ใช่ความผิดที่ร้ายแรง อย่างไรก็ตาม บุคคลไม่ว่าจะอายุเท่าใดมีพัฒนาการทางสติปัญญาและจริยธรรมขั้นใด เมื่อสภาพการณ์ส่งเสริมให้กระทำชั่ว เขามักจะเลือกโอกาสนั้น

ทฤษฎีการพัฒนาวิจัยตามของโคลเบอร์ก (Kohlbergs,1964 อ้างในธีระนาถ 2541 : 21) ได้แบ่งขั้นตอนการพัฒนาจริยธรรมเป็น 3 ระดับ แต่ละระดับยังแบ่งออกเป็นอีก 2 ขั้น รวมทั้งหมดเป็น 6 ขั้น โดยเริ่มตั้งแต่ขั้นต่ำสุดจนถึงสูงสุดดังนี้

ระดับที่ 1 ระดับก่อนเกณฑ์ พัฒนาการทางจริยธรรมในระดับนี้พบในช่วงอายุ 2-10 ปี เด็กวัยนี้จะพิจารณาสิ่งต่างๆ เกี่ยวกับการลงโทษหรือได้รับรางวัลเช่น ทำผิดจะถูกตี ฉะนั้นจะไม่ทำผิด

ถ้าทำดีจะได้รางวัล จึงทำให้เด็กวัยนี้ทำตามผู้มีอำนาจในการลงโทษหรือให้รางวัลเช่น พ่อ แม่ ครู พัฒนาการทางจริยธรรมระดับก่อนเกณฑ์แบ่งออกเป็น 2 ขั้นคือ

ขั้นที่ 1 ขั้นหลบหนีการลงโทษ เด็กจะทำดีตามเกณฑ์ของผู้มีอำนาจเหนือกว่า เพราะกลัวถูกลงโทษเช่นกลัวถูกตี มิใช่กลัวความผิด เด็กช่วงนี้อายุ 2-7 ปี

ขั้นที่ 2 ขั้นอยากได้รางวัล ในขั้นนี้เด็กจะทำดีตามกฎเกณฑ์เพราะเห็นว่าจะทำให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ ขั้นพัฒนาการจริยธรรมในขั้นนี้ได้แก่ ลักษณะการแลกเปลี่ยน ถ้าฉันทำอย่างนี้ให้เธอ เธอต้องทำอย่างนั้นตอบแทนฉัน เด็กช่วงนี้อายุ 7-10 ปี

ระดับที่ 2 ระดับตามกฎเกณฑ์ พัฒนาการทางจริยธรรม ระดับนี้เด็กจะไม่ทำอะไรที่หวังประโยชน์ที่ตนจะได้รับหรือเพราะกลัวถูกลงโทษ แต่เด็กจะรู้จักรักษากฎเกณฑ์เพราะเห็นแก่กลุ่มหรือความรับผิดชอบต่อสังคม เด็กไม่ยอมทำผิดเพราะต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม เด็กพร้อมที่จะทำตามบุคคลที่ตนรัก ยึดตัวบุคคลหรือกลุ่มเป็นเกณฑ์พัฒนาการทางบุคคลในระดับนี้แบ่งออกเป็น 2 ขั้นคือ

ขั้นที่ 3 ขั้นทำตามความเห็นชอบของผู้อื่นหรือขั้นอยากเป็นเด็กดี เด็กน่ารัก ในขั้นนี้เด็กจะทำดีเพื่อให้บุคคลอื่นพอใจหรือต้องการการยอมรับจากกลุ่มเด็กจึงปฏิบัติตามกฎของส่วนรวมตามแบบฉบับของสังคม อย่างไม่ได้แย่งหรือสงสัยต้องการที่จะเป็นเด็กดี เด็กช่วงนี้อายุ 10-13 ปี

ขั้นที่ 4 ขั้นทำตามหน้าที่ ในขั้นนี้กฎเกณฑ์บรรทัดฐานของสังคมเป็นสิ่งที่ทำให้เด็กคิดว่ามีค่าและคิดว่าตนมีหน้าที่ปฏิบัติตามค่านิยมและรักษากฎเกณฑ์ไว้เพื่อประโยชน์ต่อกลุ่มสังคมที่เป็นสมาชิกเด็กจะทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ของกลุ่มเด็กในช่วงอายุ 13-16 ปี

ระดับที่ 3 ระดับเหนือกฎเกณฑ์ ระดับนี้บุคคลจะเข้าใจค่านิยม คุณค่าทางจริยธรรม หลักเกณฑ์นำไปใช้ โดยพิจารณากับสภาพการณ์ที่แตกต่างกันได้อย่างเหมาะสมและเที่ยงธรรม การที่พิจารณาถึงเรื่องความถูกต้อง ความดี ความชั่ว จะลึกซึ้ง กว้างขวาง มีเหตุผล ไม่ยึดหลักเกณฑ์ตายตัว ไม่ยึดถือตัวบุคคลหรือค่านิยมเฉพาะกลุ่มเหมือนระดับที่ 2 ในระดับสูงกว่าเกณฑ์นี้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมออกเป็น 2 ขั้นคือ

ขั้นที่ 5 ขั้นการมีเหตุผลและเคารพตนเอง ในขั้นนี้ความถูกต้องนั้นเป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาถึงค่านิยมเฉพาะตัวบุคคล เฉพาะตัวบุคคล สภาพการณ์และกฎเกณฑ์มีเหตุผลซึ่งคนส่วนใหญ่ยอมรับและเคารพในวิธีลงความเห็นแบบประชาธิปไตย ไม่ใช่ยึดหลักเกณฑ์ตายตัว เด็กช่วงนี้อายุ 16 ปีขึ้นไป พัฒนาการทางจริยธรรมขั้นนี้จะพบมากในวัยผู้ใหญ่หรือวัยรุ่นตอนปลาย บางคน บุคคลที่พัฒนาถึงขั้นนี้จะมีเหตุผล มีหลักหรือแนวทางในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมแต่ไม่ใช่ตายตัว พร้อมทั้งจะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและเชื่อว่ากฎเกณฑ์ย่อมเปลี่ยนแปลงได้ถ้ามีเหตุ

ผลค่าน้ำหนักของบุคคลในขั้นนี้คือการกระทำตามข้อตกลงที่ให้ไว้กับผู้อื่น โดยไม่คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของคนอื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนร่วมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

ขั้นที่ 6 ขั้นอุดมคติสากล ในขั้นนี้ความถูกต้องคือ ความสำนึกถึงคุณค่าของความถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่บุคคลนั้นพิจารณาเลือกแล้ว โดยคำนึงถึงเหตุอย่างกว้างขวางรับเอาความคิดเห็นที่เป็นสากลแล้วมาพิจารณาคำนึงถึงผลประโยชน์ของมนุษยชาติไม่ใช่กลุ่มบุคคลยึดถือและปฏิบัติถูกต้อง บุคคลที่พัฒนาถึงขั้นนี้แล้วจะมีคุณธรรมประจำใจมีความละเอียดต่อความชั่วแม้ไม่มีคนเห็นบุคคลในขั้นนี้จะไม่ถูกเหยียดหยามคนอื่นแม้เขาจะด้อยกว่าในด้านใดก็ตามแต่ละคนอาจแตกต่างกันไม่ใช่ในแง่ของความเป็นมนุษย์ (human being) ในขั้นนี้จะพบในผู้ใหญ่ที่มีความเจริญทางปัญญา

จากทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาจริยธรรม สามารถนำมาปรับใช้ในกรณีของการส่งเสริมการพัฒนาทางสติปัญญา ด้วยการศึกษาในรายวิชาต่างๆของนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปในสายสังคมศาสตร์และ/หรือมนุษยศาสตร์ ซึ่งมีเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านจริยธรรม การอยู่ร่วมในสังคม การเข้าใจตนเองและผู้อื่น ตลอดจนกฎระเบียบของสังคม ซึ่งส่งเสริมความรู้ในเชิงการพัฒนาความประพฤติและความรู้ผิดชอบ ชั่วดี การตัดสินใจในการแก้ปัญหาสิ่งต่างๆด้วยเหตุผลและความถูกต้อง ซึ่งดร. ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2539 : 103) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของสาขาวิชาที่ส่งเสริมความตระหนักในเชิงสังคมไว้ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาจริยธรรมแก่นิสิตนักศึกษา ในโครงการพัฒนาบุคลิกภาพและจริยธรรมแก่นิสิตนักศึกษาโดยอ้างถึงผลงานวิจัยของต่างประเทศคือ อดัมส์และพิทซ์ (1983 อ้างใน ดวงเดือน, 2539 : 101) ซึ่งศึกษานิสิตเกือบ 300 คน ในรัฐยูทาห์ ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าสาขาวิชาที่สอนให้ได้รับการส่งเสริมให้มีความตระหนักต่อสังคมสูง จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนที่มีบุคลิกภาพเหมาะสม มีการปรับตัวได้ดี ยอมรับบทบาทในสังคมและจะเป็นผู้ที่ทำประโยชน์ให้สังคมต่อไป ส่วนในสาขาที่ไม่เน้นความตระหนักในสังคม จะทำให้เกิดบุคลิกภาพถดถอย อยู่ในสภาพที่ปรับตัวได้น้อยลง เมื่อนิสิตนักศึกษาอยู่ในปีสุดท้ายของการเรียน

หลักเกณฑ์ในการจัดระดับขั้นพฤติกรรมทางจริยธรรม

เกณฑ์ตัดสินความดี เมื่อความดีในทางจริยธรรมไม่ใช่ข้อเท็จจริง แต่เป็นคุณค่าที่ได้จากการประเมินความประพฤติ จึงมีผู้ให้ทัศนะเกี่ยวกับเกณฑ์ตัดสินความดีต่างๆ กันคือ Kant (อ้างใน ธีระนาถ, 2541 : 24) นักปรัชญาชาวเยอรมันถือว่า หลักในการตัดสินความดีความชั่ว อยู่ที่เจตนาในการกระทำ คนที่ทำด้วยเจตนาดี เป็นคนดีแท้ ส่วนผลที่ออกมาเป็นเรื่องของความบังเอิญ จะถือเป็นหลักในการกระทำความดีของผู้กระทำไม่ได้ ซึ่งเจตนาดีของ Kant คือการกระทำตามหน้าที่ ส่วน Bentham นักปรัชญาชาวอังกฤษถือว่า มาตรการวัดความดี ความชั่ว อยู่ที่การกระทำแล้วให้

ความพึงพอใจแก่เรามากน้อยเพียงใดและ John Stuart Mill (อ้างใน ซีระนาถ, 2541 : 24) นักปรัชญาชาวอังกฤษ มีความเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์ตัดสินความดีว่า “การตัดสินความถูกต้องความผิด อยู่ที่การกระทำแล้วเกิดอะไรขึ้น ให้ความสุขแก่คนส่วนใหญ่หรือให้ความทุกข์แก่คนส่วนใหญ่”

ส่วนเกณฑ์ตัดสินความดีในพุทธปรัชญา หรือพุทธศาสนา นั้นได้ถือหลักเจตนาการกระทำ และผลแห่งการกระทำนั้น เป็นหลักในการตัดสิน จากแนวคิดเกี่ยวกับเกณฑ์ตัดสินความดี ดังกล่าวจะเห็นว่าในการตัดสินความดีของมนุษย์ ไม่ควรยึดถือเพียงองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง เพราะการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ย่อมประกอบไปด้วยเจตนาของการกระทำ การกระทำและผลที่เกิดจากการกระทำ ดังนั้นเกณฑ์การตัดสินความดีจึงควรยึดถือ เจตนาการกระทำและผลของการกระทำ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับการวิจัย ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คลองหก จังหวัดปทุมธานี ในครั้งนี้ ยังไม่เคยมีผู้ศึกษาในลักษณะเดียวกันนี้มาก่อน ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมงานวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำมาเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ได้ดังนี้

อรพินท์ นาคประดิษฐ์ (2523) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ปรากฏผลดังนี้

1. เกี่ยวกับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี

1.1 นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีคุณธรรมแห่งพลเมืองดีแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีรายได้แตกต่างกัน มีคุณธรรมแห่งพลเมืองดีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.3 นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีรายได้มากกว่า 3,000 บาทต่อเดือน และรายได้ 1,500-3,000 บาทต่อเดือน มีคุณธรรมแห่งพลเมืองดีแตกต่างกันจากนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาทต่อเดือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีรายได้สูงกว่า 3,000 บาทต่อเดือนกับรายได้ 1,500-3,000 บาทต่อเดือน มีคุณธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.4 นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลกับนักเรียนโรงเรียนราษฎร์ มีคุณธรรมแห่งพลเมืองดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.5 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีคุณธรรมแห่งพลเมืองดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.6 นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีคุณธรรมสูงในระดับใกล้เคียงกันในด้านความรู้จักกาลเทศะ ความรับผิดชอบ และความซื่อสัตย์ตามลำดับ คุณธรรมด้านความอดทนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2. เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับคุณธรรมแห่งพลเมืองดีของนักเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ความสัมพันธ์เป็นทางลบแต่ก็ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมือง กับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับคุณธรรมด้านความอดทน ความรู้จักกาลเทศะ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5 ความสัมพันธ์ภายในระหว่าง ความซื่อสัตย์ ความอดทน ความรับผิดชอบ และความรู้จักกาลเทศะ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิไลหวันแก้ว และคณะ (2527) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมของนักเรียนระหว่างโรงเรียนในเมือง ชานเมือง และชนบท เกี่ยวกับจริยธรรมของนักเรียน 6 ด้าน คือ ด้านความเสียสละ ความมีวินัยในตัวเอง ความขยันหมั่นเพียร ความอดทน ความสุภาพเรียบร้อย และรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่แตกต่างกันทั้งที่นักเรียนอยู่ในสถานที่ต่างกัน ยกเว้นด้านความเสียสละ

ยุพา ถันอาบ (2523) ศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดนครราชสีมา เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมระหว่างนักเรียนชายกับหญิง และนักเรียนที่อาศัยอยู่ในเมืองกับนอกเมือง โดยสำรวจพฤติกรรม 6 ลักษณะ คือ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความสามัคคี ความอดุสาหะ ความมีระเบียบวินัย และความยุติธรรม จากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชายกับหญิงแตกต่างกันในด้านระเบียบวินัย ลักษณะอื่นไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่อาศัยอยู่ในเมืองกับนอกเมือง แตกต่างกันในด้าน ความมีระเบียบวินัย ความสามัคคี และความอดุสาหะ

บุษรา ชานนท์ (2533) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดในภาคกลาง ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนจากการประเมินพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่อครู ผู้ปกครอง และนักเรียน มีความ

สัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกเรื่องของทั้งสองด้าน คือด้านคุณสมบัติที่ต้องการเน้น และในด้านชีวิตที่สงบสุข

อารยา พิสุทธิพงษ์ (2537) ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ และทักษะกระบวนการ วิชา ส 015 จริยธรรมอิสลาม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนเน้นทักษะกระบวนการกับการสอนตามปกติ ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกับกลุ่มควบคุม ส่วนคะแนนเจตคติและคะแนนเฉลี่ยทักษะกระบวนการของกลุ่มทดลองแตกต่างจากกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เรณู จันทร์กฤษ (2538) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในด้านความเมตตา กรุณา ความซื่อสัตย์สุจริต และความขยันหมั่นเพียร รวมทั้งเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนและนอกจากนี้ยังศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 384 คน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ให้นักเรียนประเมินพฤติกรรมด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในด้านความซื่อสัตย์สุจริตสูงกว่าด้านความขยันหมั่นเพียร และด้านความเมตตา กรุณา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับพฤติกรรมทางจริยธรรมทั้ง 3 ด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ มีพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดในการศึกษาพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมและจริยธรรมจากนักศึกษาโดยอาศัยเกณฑ์การตัดสินความดี จากเจตนาของการกระทำและผลของการกระทำ โดยพิจารณาจากความคิดเห็นของนักศึกษาในข้อคำถามในสถานการณ์หรือเงื่อนไขต่างๆ อันจะแสดงถึงเจตนาของการกระทำและผลจากการกระทำที่ดั่งามเหมาะสมกับสถานการณ์ กับกาลเทศะที่สังคมต้องการประกอบแนวคิดพุทธจริยา (อ้างใน นิธรรณ, 2541 : 25) ที่จัดระดับชั้นจริยธรรมตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้าดังนี้

1. พุทธจริยาเพื่อประโยชน์แก่โลก

2. พุทธจริยาเพื่อประโยชน์แก่พระญาติตามฐานะ

3. พุทธจริยาที่ทรงบำเพ็ญประโยชน์ตามหน้าที่ของพระพุทธเจ้า

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำแนวคิดพุทธจริยามาใช้ในการวางระดับคำถามในแบบสอบถามเพื่อแสดงถึงระดับขั้นพฤติกรรมทางคุณธรรมจริยธรรมที่ต้องการให้นักศึกษามี อันประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม 3 ระดับขั้น ดังนี้

1. พฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่นักศึกษาควรทำเพื่อให้ตนเจริญหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่จะทำให้ตนเดือดร้อน

2. พฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่นักศึกษาควรทำเพื่อให้ญาติและผู้ใกล้ชิด เช่น เพื่อนหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่จะทำให้ญาติหรือเพื่อนเดือดร้อน

3. พฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่นักศึกษาควรทำเพื่อให้สังคมหรือและหน่วยงานเจริญหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่จะทำให้สังคมหรือหน่วยงานเดือดร้อน

จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยได้นำมาศึกษาพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม 8 ด้าน อันประกอบด้วย ความซื่อตรงต่อเวลา ความซื่อสัตย์ ความสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมแก่สถานการณ์ ความรักและเสียสละเพื่อสถาบันหรือองค์กร ความมานะพยายาม การมีมนุษยสัมพันธ์ การยอมรับผิดและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของตน และอุดมคติในการดำรงชีวิต ซึ่งพฤติกรรมทั้ง 8 ด้าน ที่ผู้วิจัยต้องการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้รับแนวคิดมาจากการสอบถามความคิดเห็นเรื่องพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่อาจารย์ต้องการให้นักศึกษาของตนมีจากอาจารย์คณะศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประกอบกับแนวคิดจากเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะจริยธรรมที่ต้องปลูกฝังในสังคมไทย อาทิเช่น

ประพันธ์ สุนันทา (2535) คุณลักษณะจริยธรรมที่ควรปลูกฝังในสังคมไทย 11 ประการคือ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความมีเหตุผล ความกตัญญูตเวที ความมีระเบียบวินัย ความเสียสละ ความสามัคคี ความประหยัด ความยุติธรรม ความอดุสาหะ และความเมตตากรุณา

พรพิมล สันติหิรัญภาค (อ้างในประพันธ์, 2535 : 14) ศึกษาคุณธรรมที่นักเรียนควรมี 10 คุณธรรมได้แก่ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความมีเหตุผล ความกตัญญูตเวที การรักษาระเบียบวินัย ความเสียสละ ความสามัคคี การประหยัดและการออมทรัพย์ ความยุติธรรมและความอดุสาหะ

ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล (2529) ศึกษาคุณสมบัติค่านิยมพื้นฐานทางจริยธรรมของคนไทย ที่ควรมี 10 ประการคือ ความรับผิดชอบ การมีวินัยในตนเอง ความซื่อสัตย์ การยึดหลักการ ความกตัญญูรู้คุณ ความเสียสละ ความมีน้ำใจเมตตา การตรงต่อเวลา การพึ่งพาอาศัยกันและการยึดตัวบุคคล

ซึ่งจากงานวิจัยข้างต้นผู้วิจัยได้นำมารวบรวมข้อมูลแยกแยะเป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่นักศึกษาควรมีเพื่อตนเอง เพื่อญาติและผู้ใกล้ชิด และเพื่อผู้อื่น สังคมหรือหน่วยงาน

อันนี้เกี่ยวกับแนวคิดเรื่องผลสัมฤทธิ์ในการทำงานหรือความพึงพอใจในการทำงานนั้น ผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิดจากพระบรมราชาโชวาทที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีได้พระราชทานให้แก่บัณฑิตที่จบการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (ตั้งแต่ปี 2543-2544) ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร ประกอบกับคุณสมบัติต่างๆ ที่คาดว่านายจ้างต้องการให้ลูกจ้างของตนมี (โดยการสอบถามความคิดเห็นจากอาจารย์ในคณะวิชาชีพสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล) มากำหนดเป็นผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน 5 ด้าน อันประกอบด้วย ผลงาน ความรู้ในการปฏิบัติงาน บุคลิกภาพ คุณธรรมและจรรยาบรรณ และผลสัมฤทธิ์ในการทำงานนี้ถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมได้ ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นวัตถุประสงค์หนึ่งในการวิจัยครั้งนี้ด้วย

ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ผู้วิจัยจะพิจารณาจากค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม และคะแนนในรายวิชาศึกษาทั่วไปอันเป็นการแสดงถึงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาแต่ละคนในการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆ ทั้งทางด้านพุทธพิสัย เจตพิสัย และทักษะพิสัยของนักศึกษาแต่ละคน

ส่วนการศึกษาในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรนั้น ผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิดของ ศจ.ดร.ดวงเดือน พันธุมนาวิน ที่มีความเห็นว่าการศึกษาน้นทางด้านสังคมศาสตร์จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมแก่นักศึกษา ประกอบกับหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีนั้น วิชาในสาขาสังคมศาสตร์เป็นวิชาที่อยู่ในสังกัดวิชาศึกษาทั่วไป ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิชาศึกษาทั่วไปกับพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาและกับผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษาและเนื่องจากวิชาในสาขามนุษยศาสตร์มีความใกล้เคียงกับสาขาสังคมศาสตร์ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิชาในสาขาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์กับพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา และกับผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษา โดยที่ผู้วิจัยไม่ได้ศึกษาความสัมพันธ์แยกรายวิชาสังคมศาสตร์ออกจากรายวิชามนุษยศาสตร์ เพราะในโครงสร้างหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยี ราชมงคลได้กำหนดให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนในสาขาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์ได้ อย่างน้อย 6 หน่วยกิต ดังนั้นบางคณะวิชาชีพของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จึงกำหนดให้เรียนทั้งสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อย่างละ 3 หน่วยกิต หรือบางคณะวิชาชีพก็กำหนดให้เรียนเพียงสาขาวิชาเดียว 6 หน่วยกิตก็ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงถือว่ารายวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์เป็นตัวแปรวิจัยเพียงตัวเดียว

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นการวิจัยในเชิงสำรวจมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัย
2. รวบรวมข้อมูลเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา พฤติกรรมด้านคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาจากใบรายงานผลการศึกษาและสอบถามจากตัวนักศึกษาเอง สอบถามจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอน และนายจ้างของนักศึกษา
3. ระเบียบวิธีวิจัย
4. วิเคราะห์ข้อมูล
5. สรุปผลและเขียนรายงานการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลนี้ ผู้วิจัยแบ่งระเบียบการวิจัยออกเป็นส่วนๆ ดังนี้คือ

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาและการสุ่มตัวอย่าง
2. การเก็บและรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการตรวจสอบเครื่องมือ
3. นัยามเชิงปฏิบัติการและการวัด
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สมมติฐานในการวิจัย

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรตัวอย่างในงานวิจัยนี้จะแบ่งกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

1. นักศึกษา ซึ่งกลุ่มนักศึกษานี้จะเป็นกลุ่มตัวอย่างหลัก ที่จะเป็นตัวกำหนดประชากรตัวอย่างในกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง

กลุ่มนักศึกษานี้ ผู้วิจัยจะทำการสุ่มตัวอย่างนักศึกษาจากทุกคณะวิชาที่พของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่กำลังศึกษาในชั้นปีสุดท้ายก่อนจบการศึกษาเป็นบัณฑิตในปีการศึกษา 2542 ภายในศูนย์กลางการศึกษาระดับปริญญาตรี ต.คลองหก อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ซึ่งในภาคการศึกษาที่ 2/2542 นั้นปรากฏว่ามีนักศึกษาที่กำลังศึกษาภาคการศึกษาสุดท้ายก่อนจบเป็น

บัณฑิตนั้น มีจำนวนทั้งสิ้น 9 คณะวิชาชีพ อันประกอบด้วย คณะศิลปศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปกรรม คณะคหกรรมศาสตร์ คณะวิศวกรรมและเทคโนโลยี การเกษตร คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

การสุ่มตัวอย่างนักศึกษาใช้วิธีแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยชั้นภูมิคือ คณะวิชาชีพแล้วสุ่มตัวอย่างนักศึกษาจากทุกคณะตามสัดส่วนของจำนวนนักศึกษาในคณะนั้นๆ โดยใช้สูตร $\frac{n}{N} \times 100 = 10\%$ โดยประชากรทั้งหมดจากทุกคณะวิชาชีพ (N) มีจำนวน 2,303 คน จึงได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 230 คน ดังนี้

1. คณะศิลปศาสตร์ จำนวนนักศึกษา 25 คน ได้ขนาดตัวอย่าง 2 คน
2. คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวนนักศึกษา 427 คน ได้ขนาดตัวอย่าง 42 คน
3. คณะบริหารธุรกิจ จำนวนนักศึกษา 947 คน ได้ขนาดตัวอย่าง 94 คน
4. คณะศิลปกรรม จำนวนนักศึกษา 303 คน ได้ขนาดตัวอย่าง 30 คน
5. คณะคหกรรมศาสตร์ จำนวนนักศึกษา 230 คน ได้ขนาดตัวอย่าง 24 คน
6. คณะวิศวกรรมและเทคโนโลยีการเกษตร จำนวนนักศึกษา 135 คน ได้ขนาดตัวอย่าง 14 คน
7. คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ จำนวนนักศึกษา 13 คน ได้ขนาดตัวอย่าง 2 คน
8. คณะวิทยาศาสตร์ จำนวนนักศึกษา 34 คน ได้ขนาดตัวอย่าง 4 คน
9. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวนนักศึกษา 189 คน ได้ขนาดตัวอย่าง 18 คน

สำหรับการคัดเลือก 10% จากแต่ละคณะวิชาชีพนั้นจะใช้วิธีจับฉลากกลุ่มนักศึกษาของแต่ละคณะวิชาชีพ ซึ่งจะรวมทั้งนักศึกษาในหลักสูตร 2 ปี และ 4 ปี เมื่อได้กลุ่มนักศึกษาแล้วจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาในชั้นเรียนที่มาเรียนในวันที่กลุ่มผู้วิจัยเข้าไปดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จนครบจำนวนตามที่ต้องการ

2. อาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการแบบเจาะจงจากรายชื่ออาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษาที่นักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างได้ระบุเขียนไว้ในใบแบบสอบถาม เรียงตามลำดับตามความรู้จักคุ้นเคยใกล้ชิดกันมากที่สุด ใน 3 ลำดับแรกโดยผู้วิจัยจะเลือกเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายชื่ออาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษาที่อยู่ในลำดับแรกก่อน ยกเว้นแต่อาจารย์ผู้นั้นไม่อยู่เนื่องจากลา หรือติดราชการที่อื่นเป็นเวลานาน ผู้วิจัยจึงเลือกรายชื่ออาจารย์ในลำดับถัดมาเป็นประชากรตัวอย่างตามลำดับ

3. นายจ้างของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง หลังจากที่นักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างเป็นบัณฑิตแล้ว และได้ทำงานแล้วอย่างน้อยประมาณ 3 เดือนขึ้นไปผู้วิจัยจึงได้เริ่มทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนายจ้าง โดยสุ่มตัวอย่างแบบใช้วิธีเฉพาะเจาะจงคัดเลือกจากผู้บังคับบัญชาในระดับเบื้องต้นที่ใกล้ชิดกับการทำงานของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างมากที่สุด

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองประกอบกับการใช้แบบสอบถาม โดยมีวิธีการดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 1 โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองพร้อมแบบสอบถามชุดที่ 1 ภายในชั้นเรียน ตามวันและเวลาเรียนที่ได้ข้อมูลมาจากแผนกทะเบียนของคณะวิชาชีพของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างนั้นๆ ในเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2542 จนครบจำนวนตามที่ต้องการ (230 คน)

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 2 จากอาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง พร้อมแบบสอบถามชุดที่ 2 ภายในเดือน มกราคม-มีนาคม 2542 จนได้จำนวนครบตามต้องการ (230 คน)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 3 จากนักศึกษาเพื่อหาข้อมูลว่านักศึกษาได้งานทำแล้วหรือยังหลังจากจบการศึกษา โดยผู้วิจัยได้จ้างผู้ช่วยนักวิจัยทำการติดตามข้อมูลการทำงานจากนักศึกษา จากที่อยู่และเบอร์โทรศัพท์ที่นักศึกษาได้ให้ไว้ในแบบสอบถามก่อนจบการศึกษา หรือจากแผนกทะเบียนของคณะวิชาชีพต่างๆที่นักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างสังกัด และจากแผนกแนะแนว กองบริการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งปรากฏว่าในระยะปีแรกที่นักศึกษาจบไปแล้วนั้น ส่วนใหญ่นักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างจะมีงานทำแล้วน้อยมาก (ประมาณ 20%) เนื่องจากอยู่ในช่วงที่ประเทศไทยประสบภาวะเศรษฐกิจตกต่ำอันเนื่องจากเศรษฐกิจฟองสบู่แตกทำให้ธุรกิจล้มละลาย และลดการจ้างงานลง ผู้วิจัยจึงได้ขยายเวลาการวิจัยออกไปอีก 1 ปี

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 4 ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลค่าระดับคะแนนผลการศึกษานักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้ทำหนังสือราชการขอความอนุเคราะห์ขอข้อมูลผลการศึกษา (ใบรายงานคะแนน Transcript) จากสำนักบริการทางวิชาการและทดสอบสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และได้จ้างผู้ช่วยนักวิจัย เพื่อทำการคำนวณผลรวมคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป และผลรวมคะแนนคะแนนสายวิชาสังคมศาสตร์และหรือสายวิชามนุษยศาสตร์ที่นักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างได้ศึกษา ผลปรากฏว่าจากนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างจำนวน 230 คน มีนักศึกษาที่ไม่ได้มีค่าระดับคะแนนในรายวิชาศึกษาทั่วไปและหรือไม่ได้มีค่าระดับคะแนนสายวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์ จำนวน 12 คน (โดยดูตามข้อมูลจากใบรายงานคะแนน (Transcript)) ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้ตัดข้อมูลนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างออกจำนวน 12 คน คงเหลือประชากรตัวอย่างจำนวน 218 คน รายละเอียดดังนี้

1. คณะศิลปศาสตร์	จำนวน	2	คน
2. คณะวิศวกรรมศาสตร์	จำนวน	42	คน

3. คณะบริหารธุรกิจ	จำนวน	94	คน
4. คณะศิลปกรรม	จำนวน	18	คน
5. คณะคหกรรมศาสตร์	จำนวน	24	คน
6. คณะวิศวกรรมและเทคโนโลยีการเกษตร	จำนวน	14	คน
7. คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์	จำนวน	2	คน
8. คณะวิทยาศาสตร์	จำนวน	4	คน
9. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	จำนวน	18	คน

รวมจำนวนนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง 218 คน

5. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 5 จากนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างที่จบแล้ว โดยผู้วิจัยได้จ้างผู้ช่วยนักวิจัย ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่จบแล้วโดยใช้แบบสอบถามชุดที่ 3 ได้ข้อมูลคืนกลับมาจำนวน 218 คน ตามที่ต้องการ

6. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 6 จากนายจ้างของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างที่ได้งานทำแล้ว โดยผู้วิจัยได้จ้างผู้ช่วยผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนายจ้างของนักศึกษาโดยใช้แบบสอบถามชุดที่ 4 จากที่นักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างที่ได้มีงานทำแล้ว ได้ข้อมูลคืนมาจำนวน 119 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่ครบตามจำนวนที่นักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างได้มีงานทำแล้ว

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บและการรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ ใช้เครื่องมือ 2 แบบ คือ

ก) ตารางเก็บข้อมูลคะแนนนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเบื้องต้นของตัวนักศึกษา ได้แก่ ชื่อ-นามสกุล อายุ เพศ คณะวิชาที่พลาหาวิชาเอก และที่อยู่ คะแนนเฉลี่ยสะสมสุดท้าย คะแนนกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป และคะแนนรายวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และ/หรือมนุษยศาสตร์ ในปีสุดท้าย

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์จากคำตอบที่ได้จากตารางเก็บข้อมูลคะแนนนักศึกษาดังนี้ คะแนนเฉลี่ยสะสมได้จากใบรายงานคะแนน (Transcript) ของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง

คะแนนวิชาศึกษาทั่วไป ได้จากการคำนวณคะแนนรายวิชาศึกษาทั่วไปที่นักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างได้ลงทะเบียนเรียน โดยคำนวณจากรายวิชาที่ขึ้นต้นด้วยรหัส 01 ซึ่งเป็นรหัสประจำวิชาศึกษาทั่วไปสายศิลปศาสตร์ และสายวิทยาศาสตร์ (ในปีที่นักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างได้เรียนวิชาศึกษาทั่วไปนั้นยังไม่ได้มีการแยกคณะวิทยาศาสตร์ออกจากคณะศิลปศาสตร์) และหรือรายวิชาที่ขึ้นต้นด้วยรหัส 13 (ถ้ามี) อันหมายถึงรหัสวิชาศึกษาทั่วไปสายวิทยาศาสตร์

(กรณีในปีที่นักศึกษาเรียนวิชาศึกษาทั่วไปได้มีการแยกคณะวิทยาศาสตร์ออกไปจากคณะศิลปศาสตร์แล้ว)

คะแนนวิชาสายสังคมศาสตร์และ/หรือมนุษยศาสตร์ ได้จากการคำนวณคะแนนรายวิชาสังคมศาสตร์ที่ขึ้นต้นรหัส 01-1- - และ/หรือรายวิชามนุษยศาสตร์ที่ขึ้นต้นด้วย 01-2- - ที่นักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างได้ลงทะเบียนเรียน

สูตรที่ 1
$$\frac{\text{การคำนวณคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปคำนวณโดยใช้สูตรดังนี้}}{\text{จำนวนหน่วยกิตวิชาศึกษาทั่วไปทั้งหมดที่นักศึกษาเรียน}}$$

สูตรที่ 2
$$\frac{\text{การคำนวณคะแนนวิชาสายสังคมศาสตร์ และ/หรือสายมนุษยศาสตร์ คำนวณโดยใช้สูตรดังนี้}}{\text{จำนวนหน่วยกิตวิชาสายสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ที่นักศึกษาเรียน}}$$

ข) แบบสอบถาม จำนวน 4 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แจกให้แก่นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย ซึ่งได้รับคัดเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลเบื้องต้นได้แก่ ชื่อ-นามสกุล อายุ เพศ คณะวิชาชีพ สาขาวิชาเอกและที่อยู่ หลังจากนั้นให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ตรงกับกรกระทำของนักศึกษาอย่างแท้จริงจากข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงออกด้านคุณธรรมและจริยธรรม เรื่อง ความตรงต่อเวลา ความซื่อสัตย์ ความสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมแก่สถานการณ์ ความรักและเสียสละเพื่อสถาบันหรือองค์กร ความมานะพยายาม การมีมนุษยสัมพันธ์ การยอมรับผิดและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของตน และเรื่องอุดมคติในการดำรงชีวิต โดยเกณฑ์การให้คะแนน ถ้าเป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมในเชิงบวกหรือในแง่ที่ดีที่ควรทำให้เกณฑ์ 1 หมายถึง นักศึกษาไม่ทำพฤติกรรมนั้นเอง 2 หมายถึง นักศึกษากระทำพฤติกรรมนั้นบ้างเป็นบางครั้ง 3 หมายถึง นักศึกษากระทำพฤติกรรมนั้นบ่อยๆ และ 4 หมายถึง นักศึกษากระทำพฤติกรรมนั้นเป็นประจำ แต่ถ้าเป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมในเชิงลบหรือในแง่ไม่ดีที่ไม่ควรทำให้เกณฑ์ 4 หมายถึง นักศึกษากระทำพฤติกรรมนั้นเป็นประจำ 3 หมายถึง นักศึกษากระทำพฤติกรรมนั้นบ่อยๆ 2 หมายถึง นักศึกษากระทำพฤติกรรมนั้นบ่อยๆ 1 หมายถึง นักศึกษาไม่ทำพฤติกรรมนั้นเอง

ชุดที่ 2 แจกให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษา และหรืออาจารย์ผู้สอนในภาคเรียนสุดท้ายของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลในแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ชื่อ-นามสกุลอาจารย์ผู้ประเมิน คณะ สาขาวิชา เพศ อายุ ชื่อนักศึกษาผู้ถูกประเมิน ความสัมพันธ์กับผู้ถูกประเมินว่าเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ผู้สอน หรือเป็นทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์

ผู้สอน จำนวนครั้งที่พบปะสนทนากับนักศึกษา ความสม่ำเสมอของนักศึกษาที่เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา ความสม่ำเสมอของนักศึกษาในการเข้าพบอาจารย์ผู้สอนนอกเวลา ต่อจากนั้นจะเป็นแบบสอบถามตอนที่ 2 สอบถามเรื่องพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาด้านความตรงต่อเวลา ตอนที่ 3 สอบถามพฤติกรรมทางจริยธรรมนักศึกษาด้านความซื่อสัตย์ ตอนที่ 4 สอบถามพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาด้านความสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมแก่สถานการณ์ ตอนที่ 5 สอบถามพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาด้านความรักและเสียสละเพื่อสถาบันหรือองค์กร ตอนที่ 6 สอบถามพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาด้านความมานะพยายาม ตอนที่ 7 สอบถามพฤติกรรมทาง จริยธรรมของนักศึกษาด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ ตอนที่ 8 สอบถามพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาด้านการยอมรับผิดและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของตน และตอนที่ 9 สอบถามพฤติกรรมทาง จริยธรรมของนักศึกษาด้านอุดมคติในการดำรงชีวิต โดยอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกตอบข้อใดก็ได้และเกณฑ์การให้คะแนนมีลักษณะเช่นเดียวกันกับแบบสอบถามชุดที่ 1

ชุดที่ 3 แจกให้แก่นักศึกษาซึ่งเป็นประชากรตัวอย่างที่ได้รับการคัดเลือกและได้ตอบแบบสอบถามชุดที่ 1 เมื่อครั้งยังเป็นนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษาด้านความพึงพอใจต่อผลงาน ความพึงพอใจต่อความรู้ ความพึงพอใจในบุคลิกภาพ ความพึงพอใจต่อคุณธรรม และความพึงพอใจต่อจรรยาบรรณของตนเอง โดยแบบสอบถามมี 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ชื่อผู้ประเมิน-สกุล สถานภาพเกี่ยวกับการทำงาน สถานที่ทำงานและที่อยู่ ตำแหน่งงาน ลักษณะงาน ระยะเวลาที่เข้าทำงาน และวันที่ประเมิน ตอนที่ 2 วัดผลสัมฤทธิ์ในการทำงานจากความพึงพอใจของตนต่อผลงาน ความพึงพอใจต่อความรู้ ความพึงพอใจด้านบุคลิกภาพ ความพึงพอใจต่อคุณธรรม และความพึงพอใจต่อจรรยาบรรณของนักศึกษา โดยแบ่งความพึงพอใจเป็น 4 ระดับ คือ พอใจมากที่สุด พอใจมาก พอใจน้อย และพอใจน้อยที่สุดและเกณฑ์การให้คะแนนจะใช้เกณฑ์ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย 3 หมายถึงมีความพึงพอใจมาก 4 หมายถึงมีความพึงพอใจมากที่สุด

ชุดที่ 4 แจกให้กับนายจ้างของนักศึกษาเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษาด้านผลงาน ความรู้ บุคลิกภาพ คุณธรรมและจรรยาบรรณ โดยวัดจากความพึงพอใจของนายจ้างในด้านดังกล่าว แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ชื่อผู้ประเมิน นามสกุล ตำแหน่ง ความสัมพันธ์กับผู้ถูกประเมิน ชื่อนักศึกษาผู้ถูกประเมิน นามสกุล สถานที่ทำงาน ตำแหน่งงานที่นักศึกษารับผิดชอบ ลักษณะงาน ระยะเวลาที่เข้าทำงาน และวันที่ประเมิน ตอนที่ 2 วัดผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษาจากความพึงพอใจของนายจ้างต่อผลงาน ต่อความรู้ ต่อบุคลิกภาพ ต่อคุณธรรมและต่อจรรยาบรรณของนักศึกษา โดยแบ่งความพึงพอใจ

ออกเป็น 4 ระดับ คือ พอใจมากที่สุด พอใจมาก พอใจน้อย และพอใจน้อยที่สุดและมีเกณฑ์การให้คะแนนเช่นเดียวกับแบบสอบถามในชุดที่ 3

การตรวจสอบเครื่องมือ

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Valid) ของแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ปรากฏผลแบบสอบถามทุกชุดมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา รายละเอียดดังนี้ ตารางที่ 53-56 (ดูภาคผนวก จ.)

นิยามเชิงปฏิบัติการและการวัด

1. นิยามเชิงปฏิบัติการ

คะแนนกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึงคะแนนของรายวิชาที่นักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างได้ลงทะเบียนเรียนในกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษาศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และพลศึกษาและนันทนาการ โดยเป็นรายวิชาที่ขึ้นต้นหรือรหัสวิชา 01- และหรือ 13-

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา หมายถึง ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างในปีสุดท้าย

คะแนนกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปในสายสังคมศาสตร์ และหรือมนุษยศาสตร์ หมายถึงคะแนนของรายวิชาในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และหรือมนุษยศาสตร์ที่นักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างได้ลงทะเบียนเรียนที่ขึ้นต้นด้วยรหัสวิชา 01-1 และหรือ 01-2

พฤติกรรมด้านคุณธรรมและจริยธรรม หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้วิจัยได้จำแนกออกเป็น 8 ด้าน คือ ความตรงต่อเวลา ความซื่อสัตย์ ความสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมแก่สถานการณ์ ความรักและเสียสละเพื่อสถาบันหรือองค์กร ความมานะพยายาม การมีมนุษยสัมพันธ์ ความยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องของตนและอุดมคติในการดำรงชีวิต ซึ่งมีที่มาจากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ธรรมะทางพุทธศาสนา ขั้นการพัฒนาทางจริยธรรม และจากงานวิจัยต่างๆ ประกอบกับจากแบบสอบถามอาจารย์และเจ้าหน้าที่ในคณะศิลปศาสตร์ จำนวน 10 คน ถึงพฤติกรรมคุณธรรมและจริยธรรมที่อยากให้นักศึกษาของตนมี

คุณธรรมและจริยธรรมทั้ง 8 ด้าน จำแนกดังนี้

1. ด้านความตรงต่อเวลา จำนวน 10 ข้อ
  - 1.1 ตรงต่อเวลาต่อตนเอง 4 ข้อ
  - 1.2 ตรงต่อเวลาต่อญาติและเพื่อน 3 ข้อ
  - 1.3 ตรงต่อเวลาต่อผู้อื่น เช่น ครู หน่วยงาน เป็นต้น 3 ข้อ
2. ด้านความซื่อสัตย์ จำนวน 10 ข้อ

- 2.1 ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง 4 ข้อ
- 2.2 ความซื่อสัตย์ต่อญาติและเพื่อน 3 ข้อ
- 2.3 ความซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น 3 ข้อ
3. ด้านความสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมแก่สถานการณ์ จำนวน 10 ข้อ
  - 3.1 ความสุภาพเรียบร้อยต่อตนเองกับผู้อื่นใกล้ชิด เช่น คนรัก เพื่อน ผู้ปกครอง 4 ข้อ
  - 3.2 ความสุภาพเรียบร้อยต่อตนเองกับผู้อื่น 6 ข้อ
4. ด้านความรักและเสียสละเพื่อสถาบันการศึกษา จำนวน 10 ข้อ
  - 4.1 ความเสียสละแก่สถาบันฯ เช่น การเข้าร่วมกิจกรรม การแต่งกายตามระเบียบ เป็นต้น 4 ข้อ
  - 4.2 ความรักสถาบันฯ เช่น ความภาคภูมิใจ การช่วยเหลือบำเพ็ญประโยชน์ต่อสถาบันฯ เป็นต้น 6 ข้อ
5. ด้านความมานะพยายาม จำนวน 6 ข้อ
  - 5.1 ความมานะพยายามเพื่อตนเอง 5 ข้อ
  - 5.2 ความมานะพยายามเพื่อผู้อื่น หรือหน่วยงาน 5 ข้อ
6. ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ จำนวน 10 ข้อ
  - 6.1 มารยาท เช่น การทักทาย 3 ข้อ
  - 6.2 การช่วยเหลือผู้อื่น 3 ข้อ
  - 6.3 การอยู่ร่วมกันหรือการทำงานเป็นทีม 4 ข้อ
7. ด้านการยอมรับผิดและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของตน จำนวน 10 ข้อ
  - 7.1 การยอมรับผิดต่อตนเอง 6 ข้อ
  - 7.2 การยอมรับผิดต่อสถาบันครอบครัว 2 ข้อ
  - 7.3 การยอมรับผิดต่อหน้าที่การงาน 2 ข้อ
8. ด้านอุดมคติในการดำรงชีวิต จำนวน 10 ข้อ
  - 8.1 อุดมคติในการยอมรับและแก้ไขตนเอง 7 ข้อ
  - 8.2 อุดมคติในการยอมรับและโทษผู้อื่น 3 ข้อ

ผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน หมายถึง ความพึงพอใจในผลการทำงานของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้จำแนกออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านผลงาน ความรู้ บุคลิกภาพ คุณธรรม และจรรยาบรรณในการทำงาน ซึ่งมีที่มาจากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ได้พระราชทานให้แก่บัณฑิตในตอนจบการศึกษา ธรรมะทางพุทธศาสนา และจากงานวิจัยต่างๆ

ความพึงพอใจในผลการทำงานทั้ง 5 ด้านจำแนกดังนี้

1. ด้านผลงาน จำนวน 5 ข้อ
  - 1.1 ผลงานตรงตามเป้าหมายถึงวัตถุประสงค์ของงาน 3 ข้อ
  - 1.2 ด้านประสิทธิภาพและความผิดพลาดของผลงาน 2 ข้อ
2. ด้านความรู้ของพนักงาน จำนวน 5 ข้อ
  - 2.1 ความรู้ในหน้าที่ 2 ข้อ
  - 2.2 ความรู้พิเศษ 3 ข้อ
3. ด้านบุคลิกภาพ จำนวน 5 ข้อ
  - 3.1 การพูดจา กิริยาท่าทาง 3 ข้อ
  - 3.2 การแต่งกาย ความน่าเชื่อถือ 2 ข้อ
4. ด้านคุณธรรม จำนวน 5 ข้อ
  - 4.1 คุณภาพในการงาน เช่น ความพยายาม การตรงต่อเวลา
  - 4.2 คุณธรรมต่อหน้าที่การงาน เช่น ความซื่อสัตย์ เก็บความลับเป็น การยอมรับผิด และแก้ไข 2 ข้อ
5. ด้านจรรยาบรรณ จำนวน 5 ข้อ
  - 5.1 การไม่หลอกลวง 2 ข้อ
  - 5.2 ความภูมิใจ การยอมรับผิดและแก้ไข 3 ข้อ

2. การวัด เมื่อประชากรตัวอย่างได้ตอบคำถามในแบบสอบถามที่มีคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม ทั้ง 8 ด้าน และ หรือเมื่อได้ตอบคำถามในแบบสอบถามที่มีคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในผลสัมฤทธิ์ของการทำงานทั้ง 5 ด้าน แล้ว ผู้วิจัยจะรวบรวมคำตอบดังกล่าวและนำมาจัดความถี่ในแต่ละข้อคำถามแยกตามด้านต่างๆ จำแนกตามเกณฑ์คะแนนที่ให้คือ 1, 2, 3 และ 4 เมื่อได้ความถี่ของจำนวนผู้ตอบแล้ว จะนำมาแปลงค่าเป็นคะแนนพฤติกรรมหรือคะแนนความพึงพอใจโดยเอาจำนวนผู้ตอบในแต่ละด้านจำแนกตามเกณฑ์คุณด้วยเกณฑ์ค่าคะแนน และนำคะแนนที่คุณได้ทุกเกณฑ์คะแนนมารวมกัน และหารด้วยจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดคูณจำนวนคำถามในแต่ละด้าน ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมและจริยธรรมหรือค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจในผลสัมฤทธิ์ของการทำงาน ซึ่งผู้วิจัยจะนำค่าเฉลี่ยนั้นมาเทียบเกณฑ์มาตรฐานของบุญชม ศรีสะอาด (2535 : 111) เพื่อจัดระดับความมีคุณธรรมและจริยธรรมหรือจัดระดับผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน

$$\text{สูตรการหาค่าเฉลี่ย} = \frac{(n_1 \times 4) + (n_2 \times 3) + (n_3 \times 2) + n_4}{N}$$

n_1 = จำนวนผู้ตอบที่ได้เกณฑ์คะแนน 4 ในแบบสอบถามในด้านนั้นๆ

n_2 = จำนวนผู้ตอบที่ได้เกณฑ์คะแนน 3 ในแบบสอบถามในด้านนั้นๆ

n_3 = จำนวนผู้ตอบที่ได้เกณฑ์คะแนน 2 ในแบบสอบถามในด้านนั้นๆ

n_4 = จำนวนผู้ตอบที่ได้เกณฑ์คะแนน 1 ในแบบสอบถามในด้านนั้นๆ

N = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด $\times$ จำนวนข้อที่ตามในแต่ละด้าน

เกณฑ์มาตรฐานในการจัดระดับของบุญชม ศรีสะอาด (2535 : 111) มีเกณฑ์ดังนี้

3.50 – 4.00 หมายถึง คุณธรรมจริยธรรมสูงมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง คุณธรรมจริยธรรมสูง

1.50 – 2.49 หมายถึง คุณธรรมจริยธรรมปานกลาง

1.00 – 1.49 หมายถึง คุณธรรมจริยธรรมต่ำ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ช่วยในการประมวลผลข้อมูลและจัดทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อนำเสนอและสรุปผลการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (mean) เพื่อนำเสนอข้อมูล คือลักษณะประชากรและความคิดเห็นด้านคุณธรรมจริยธรรมของประชากร

2. การทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติดังนี้

2.1 การทดสอบสมมติฐานข้อ 1-5 จะเริ่มจากการทำ Crosstab เพื่อคำนวณความถี่และร้อยละ จากนั้นจึงวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม และใช้สถิติ Correlation ในการหาขนาดของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสอง

2.2 การทดสอบ ตัวแปรอิสระที่สามารถใช้ในการพยากรณ์ในสมมติฐานข้อ 2 กับ 4 และ ข้อ 3 กับ 5 จะใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Regression) และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเพื่อวิเคราะห์การถดถอยแบบเส้นตรงพหุคูณที่ใช้ตรวจสอบตัวแปรอิสระว่าสามารถใช้พยากรณ์ได้ทุกตัวแปรหรือไม่ และอิทธิพลของตัวแปรอิสระทั้งหมดที่มีต่อตัวแปรตาม

สมมติฐานในการวิจัย

งานวิจัยนี้จะศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร "ผลสัมฤทธิ์ของวิชาศึกษาทั่วไป กับผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันทางบวก" โดยมีรายละเอียดของตัวแปรดังนี้

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ค่าระดับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป

2. ค่าระดับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาสังคมศาสตร์และ/หรือมนุษยศาสตร์

ตัวแปรตาม จะประกอบด้วย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในปีสุดท้าย)
2. ผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน (ความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อการทำงานของนักศึกษา) 5 ด้าน
3. พฤติกรรมทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม 8 ด้าน

สมมติฐานในการวิจัย ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานเรียงลำดับตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. นักศึกษาที่ศึกษากลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปแล้วได้คะแนนที่ดีจะได้รับคะแนนเฉลี่ยสะสมที่ดีด้วย
2. นักศึกษาที่ศึกษากลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปแล้วได้คะแนนที่ดีนายจ้างจะมีความพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษาผู้นั้นสูง
3. นักศึกษาที่ศึกษากลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปแล้วได้คะแนนที่ดีจะมีพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรมสูง
4. นักศึกษาที่ได้คะแนนกลุ่มวิชาชีพศึกษาทั่วไปในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และ/หรือมนุษยศาสตร์สูงนายจ้างจะมีความพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษาผู้นั้นสูง
5. นักศึกษาที่ได้คะแนนกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และ/หรือมนุษยศาสตร์สูงจะมีพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรมสูง

การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปร จะทดสอบภายใต้สมมติฐานทางสถิติดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1

H_0 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (คะแนนเฉลี่ยสะสม) ไม่ขึ้นกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป

H_1 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (คะแนนเฉลี่ยสะสม) ขึ้นกับ คะแนนวิชาศึกษาทั่วไป

สมมติฐานข้อที่ 2

H_0 ผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน (ความพึงพอใจในผลการทำงาน) ไม่ขึ้นกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป

H_1 ผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน (ความพึงพอใจในผลการทำงาน) ขึ้นกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป

สมมติฐานข้อที่ 3

H_0 พฤติกรรมแสดงออกอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมไม่ขึ้นกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป

H_1 พฤติกรรมแสดงออกอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมขึ้นกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป

สมมติฐานข้อที่ 4

H_0 ผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน (ความพึงพอใจในผลการทำงาน) ไม่ขึ้นกับคะแนนในสายสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์

H_1 ผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน (ความพึงพอใจในผลการทำงาน) ขึ้นกับคะแนนในสายสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์

สมมติฐานข้อที่ 5

H_0 พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม ไม่ขึ้นกับคะแนนในสายวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์

H_1 พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม ขึ้นกับคะแนนในสายวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์

จากสมมติฐานการวิจัยดังกล่าวข้างต้นนั้น ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปรนั้น ผู้วิจัยจะนำมาทดสอบสมมติฐานก่อนเพื่อดูว่าค่าความน่าจะเป็น Asymp. Sig. (2-sided) มีค่าเมื่อเปรียบเทียบกับระดับนัยสำคัญ (α) เป็นอย่างไร โดยที่กำหนดค่านัยสำคัญ = 0.05

ดังนั้น ถ้าค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 จะหมายถึงการยอมรับสมมติฐาน H_0 ซึ่งจะหมายถึงถือว่าตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน

แต่ถ้าค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 จะหมายถึงการยอมรับสมมติฐาน H_1 ซึ่งจะหมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันตามสมมติฐาน

ซึ่งถ้าสมมติฐานในข้อใดมีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรทั้งสองผู้วิจัยจะนำสมมติฐานนั้นมาทดสอบหาทิศทางของความสัมพันธ์ แบบเชิงเส้นตรงโดยการตรวจสอบทิศทางและระดับความสัมพันธ์

ทิศทางและระดับของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปรนี้ ซึ่งเป็นข้อมูลประเภทเรียงอันดับ (ordinal scale) ผู้วิจัยจะพิจารณาจากค่าของ Value โดยใช้วิธีวัดแบบ Symmetric นอกจากนี้ผู้วิจัยจะตรวจสอบทิศทางและระดับของความสัมพันธ์อีกครั้งโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) จากวิธีหา Correlations แล้วนำค่า r ที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของดาวนีย์ (Dowine, 1974) อ้างในเรณู, 2538 : 39) ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) .01 - .03 ถือว่ามีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) .31 - .70 ถือว่ามีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) .71 - .90 ถือว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) .91 - 1.00 ถือว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าใกล้เคียง 1 หรือ -1 จะแสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันสูง และถ้าค่า $r = 1$ หรือ -1 จะแสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันแบบสมบูรณ์โดยสามารถนำตัวแปรหนึ่งไปอธิบายอีกตัวแปรหนึ่งได้ดี แต่ถ้าค่า $r = 0$ จะหมายถึงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์แบบเชิงเส้นตรงต่อกัน

สมมติฐานที่ใช้ตรวจสอบตัวแปรอิสระว่าใช้พยากรณ์ตัวแปรตามได้หรือไม่ดังนี้

1. การตรวจสอบตัวแปรอิสระที่มีอยู่ในตัวแบบสามารถใช้พยากรณ์ได้ทุกตัวแปรหรือไม่ภายใต้สมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

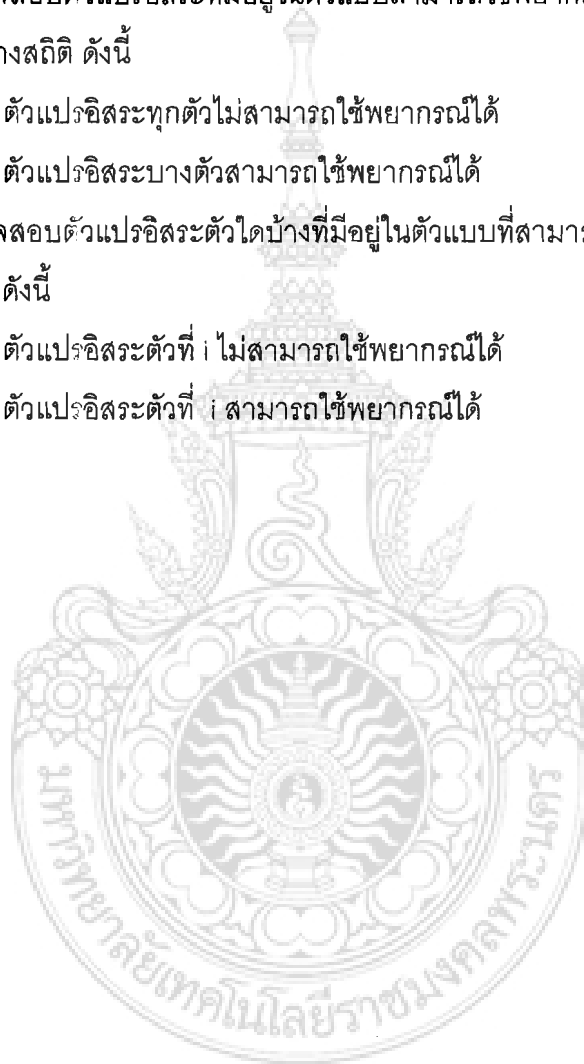
H_0 ตัวแปรอิสระทุกตัวไม่สามารถใช้พยากรณ์ได้

H_1 ตัวแปรอิสระบางตัวสามารถใช้พยากรณ์ได้

2. การตรวจสอบตัวแปรอิสระตัวใดบ้างที่มีอยู่ในตัวแบบที่สามารถใช้พยากรณ์ได้ภายใต้สมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 ตัวแปรอิสระตัวที่ i ไม่สามารถใช้พยากรณ์ได้

H_1 ตัวแปรอิสระตัวที่ i สามารถใช้พยากรณ์ได้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของประชากรตัวอย่างจำนวน 218 คน ในด้าน เพศ อายุ
คณะที่เรียน เกรตเฉลี่ย เกรดวิชาศึกษาทั่วไปสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ เกรด
วิชาศึกษาทั่วไป สถานภาพการทำงาน สถานที่ทำงาน ประสบการณ์ในการทำงาน ดังต่อไปนี้

1.1 เพศ

พบว่า เป็นเพศชายและเพศหญิงในสัดส่วนเท่ากันคือ ร้อยละ 50 ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 แสดงเพศของประชากรตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของประชากรตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	109	50
หญิง	109	50
รวม	218	100

1.2 อายุ

พบว่าอายุเฉลี่ยของประชากรส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 21 – 23 ปี ร้อยละ 86.5 รองลงมาคือ
ช่วงอายุ 24 – 26 ปี ร้อยละ 8.7 ดังตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 แสดงอายุเฉลี่ยของประชากรตัวอย่าง

อายุ	จำนวนคน	ร้อยละ	ลำดับที่
18-20 ปี	5	2.3	3
21-23 ปี	189	86.7	2
24-26 ปี	19	8.7	1
27 ปีขึ้นไป	5	2.3	3

1.3 คณะ

พบว่า ใน 9 คณะจากการเก็บข้อมูลจำนวน 9 คณะประชากรส่วนใหญ่ เรียนอยู่เป็น คณะบริหารธุรกิจมากที่สุดร้อยละ 43.1 รองลงมาคือคณะวิศวกรรมศาสตร์ร้อยละ 19.3 และคณะคหกรรมศาสตร์ ร้อยละ 11 และน้อยที่สุดคือคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ และคณะศิลปศาสตร์ ร้อยละ 0.9 ดังตารางที่ 1.3

ตารางที่ 1.3 แสดงคณะของประชากรตัวอย่าง

	คณะ	จำนวนคน	ร้อยละ	ลำดับที่
1.	บริหารธุรกิจ	94	43.1	1
2.	วิศวกรรมศาสตร์	42	19.3	2
3.	คหกรรมศาสตร์	24	11	3
4.	ศิลปกรรม	18	8.3	4
5.	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	18	8.3	5
6.	วิศวกรรมเกษตรและเทคโนโลยี	14	6.4	6
7.	วิทยาศาสตร์	4	18	7
8.	นาฏศิลป์และดุริยางค์	2	0.9	8
9.	ศิลปศาสตร์	2	0.9	9
	รวม	218	100	

1.4 เกรดเฉลี่ย

พบว่า เกรดเฉลี่ยของประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ อยู่ในระหว่าง 2.00 – 2.99 ร้อยละ 63.3 รองลงมาคือ ช่วง 3.00 – 4.00 ร้อยละ 36.7 ดังตารางที่ 1.4

ตารางที่ 1.4 แสดงเกรดเฉลี่ยของประชากรตัวอย่าง

เกรดเฉลี่ย	จำนวนคน	ร้อยละ	ลำดับที่
2.00-2.99	138	63.3	1
3.00-4.00	80	36.7	2
รวม	218	100	

1.5 เกรดวิชาศึกษาทั่วไป

ทางด้านเกรดวิชาศึกษาทั่วไปสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 3.00 – 4.00 ร้อยละ 65.1 รองลงมาคือ เกรด 2.00 – 2.99 ร้อยละ 34.9 ดังตารางที่ 1.5

ตารางที่ 1.5 แสดงเกรดเฉลี่ยวิชาศึกษาทั่วไปสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ของ
ประชากรตัวอย่าง

เกรดเฉลี่ย	จำนวนคน	ร้อยละ	ลำดับที่
2.00-2.99	76	34.9	1
3.00-4.00	142	65.1	2
รวม	218	100	

1.6 รวมเกรดวิชาศึกษาทั่วไป

พบว่า ผลรวมเกรดวิชาศึกษาทั่วไปของกลุ่มประชากรตัวอย่างนั้น ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 2.00 – 2.99 ร้อยละ 74.8 รองลงมาคือ ช่วงเกรด 3.00 – 4.00 ร้อยละ 25.2 ดังตารางที่ 1.6

ตารางที่ 1.6 แสดงเกรดวิชาศึกษาทั่วไปของประชากรตัวอย่าง

รวมเกรดวิชาศึกษาทั่วไป	จำนวนคน	ร้อยละ	ลำดับที่
2.00-2.99	163	74.8	1
3.00-4.00	55	25.2	2
รวม	218	100	

1.7 สถานภาพการทำงาน

พบว่าสถานภาพการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ทำงานแล้ว ร้อยละ 54.6 รองลงมาคือว่างงาน ร้อยละ 38.1 และน้อยที่สุดคือ รองงาน ร้อยละ 3.2 ดังตารางที่ 1.7

ตารางที่ 1.7 แสดงสถานภาพการทำงานของประชากรตัวอย่าง

สถานภาพในการทำงานของนักศึกษา	จำนวนคน	ร้อยละ	ลำดับที่
ทำงานแล้ว	119	54.6	1
ว่างงาน	83	38.1	2
ศึกษาต่อ	9	4.1	3
รองงาน	7	3.2	4
รวม	218	100	

1.8 สถานที่ทำงาน

พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีงานทำแล้ว ทำงานในภาคเอกชน ร้อยละ 37.2 รองลงมาคือ รัฐวิสาหกิจและธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 12.4

ตารางที่ 1.8 แสดงสถานที่ทำงานของประชากรตัวอย่าง

สถานที่ทำงาน	จำนวนคน	ร้อยละ	ลำดับที่
ภาคเอกชน	81	37.2	1
ภาครัฐ	11	5.0	3
อื่นๆ (รัฐวิสาหกิจ, ธุรกิจส่วนตัว)	43	19.7	2
ไม่มีสถานที่ทำงาน	9937.2	45.4	
รวม	2185.0	100	

1.9 ประสบการณ์ในการทำงาน

พบว่าประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ ทำงานมากกว่า 1 ปี ร้อยละ 26.1 รองลงมาคือ 6 เดือน - 1 ปี ร้อยละ 25.2

ตารางที่ 1.9 แสดงประสบการณ์ในการทำงานของประชากรตัวอย่าง

ระยะเวลาที่ทำงาน	จำนวนคน	ร้อยละ	ลำดับที่
1-6 เดือน	23	10.6	3
6 เดือน - 1 ปี	55	25.2	2
มากกว่า 1 ปี	57	26.1	1
ว่างงาน	83	38.1	
รวม	218	100	

ตอนที่ 2 คุณธรรมจริยธรรมของประชากรตัวอย่างขณะเป็นนักศึกษาปีที่ 4

ในส่วนคุณธรรมจริยธรรมได้วัดจากคะแนนพฤติกรรมทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านความตรงต่อเวลา ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมแก่สถานการณ์ ด้านความรักและเสียสละเพื่อสถาบันการศึกษา ด้านความมีมานะ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านการยอมรับผิด และด้านอุดมคติ จากความคิดเห็นของตัวนักศึกษาเอง และความคิดเห็นของอาจารย์แล้วเทียบค่าเฉลี่ยจากเกณฑ์มาตรฐานของคุณธรรมจริยธรรมดังนี้

3.5 – 4.00	หมายถึง	คุณธรรมจริยธรรมสูงมากหรือทำประจำ
2.5 – 3.49	หมายถึง	คุณธรรมจริยธรรมสูงหรือทำบ่อย ๆ

1.50 – 2.49 หมายถึง คุณธรรมจริยธรรมปานกลางหรือทำปานกลาง

1.00 – 1.49 หมายถึง คุณธรรมจริยธรรมต่ำหรือทำน้อย

2.1 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมทั้ง 8 ด้านของตนเอง

พบว่าระดับคุณธรรมจริยธรรมของประชากรตัวอย่างอยู่ในระดับจริยธรรมสูง มีค่าเฉลี่ยทั้ง 8 ด้าน เท่ากับ 3 (2.79 – 3.19) ซึ่งคุณธรรม จริยธรรม ที่มีค่ามากกว่า 3 มี 5 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ด้านการยอมรับผิด ($\bar{x} = 3.19$) ด้านอุดมคติ ($\bar{x} = 3.12$) ด้านตรงต่อเวลา ($\bar{x} = 3.08$) ด้านความซื่อสัตย์ และความมีมานะ ($\bar{x} = 3.03$) ส่วนคุณธรรม จริยธรรมที่มีค่าน้อยกว่า 3 มี 3 ด้าน เรียงจากน้อยไปมาก คือ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ($\bar{x} = 2.79$) ด้านความรักและเสียสละ เพื่อการศึกษา ($\bar{x} = 2.81$) และด้านความสุภาพเรียบร้อย เหมาะแก่สถานการณ์ ($\bar{x} = 2.87$) ดังแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงระดับคุณธรรมของประชากรตัวอย่างขณะกำลังศึกษาอยู่ตามความคิดเห็นของประชากรตัวอย่าง

$$n = 218 \times 10 \text{ ข้อ} = 2180$$

$$N = 2180 \times 8 \text{ ด้าน} = 17,440$$

คุณธรรมจริยธรรมด้าน	การระดับคะแนน								ค่าเฉลี่ยระดับจริยธรรม	ลำดับที่
	4		3		2		1			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ความตรงต่อเวลา (n)	832	38.2	794	36.4	465	21.3	89	4.1	3.08	3
คะแนน	3328		2382		930		89		สูง	
ความซื่อสัตย์ (n)	826	37.9	788	36.1	374	17.2	192	8.8	3.03	4
คะแนน	3304		2364		748		192		สูง	
ความสุภาพเรียบร้อย (n)	728	33.4	734	33.7	424	19.4	294	13.5	2.87	6
เหมาะแก่สถานการณ์										
คะแนน	2914		2202		848		294		สูง	
ความรักและเสียสละเพื่อ (n)	754	34.6	574	25.1	590	27.1	289	13.2	2.81	7
สถาบันการศึกษา										
คะแนน	3016		1641		1180		289		สูง	
ความมีมานะ (n)	439	33.9	847	38.9	517	23.7	77	3.5	3.03	4
คะแนน	2956		2541		1034		77			
มนุษยสัมพันธ์ (n)	509	23.3	872	40.0	630	28.9	169	7.8	2.79*	8
คะแนน	2036		2616		1260		169		สูง	
การยอมรับผิด (n)	1074	49.3	591	27.1	367	16.8	148	6.8	3.19*	1
คะแนน	4296		1773		734		148		สูง	
อุดมคติ (n)	824	37.3	982	45.1	323	14.8	51	2.3	3.18	2
คะแนน	3296		2946		643		51		สูง	
รวม (N)	6286	36.1	6155	35.3	3690	21.2	1309	7.5	~ 2.998	

2.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ต่อพฤติกรรมจริยธรรมทั้ง 8 ด้านของประชากรตัวอย่าง พบว่า ระดับ

คุณธรรมจริยธรรมของประชากรตัวอย่างอยู่ในระดับ จริยธรรมสูง ค่าเฉลี่ยทั้ง 8 ด้าน เท่ากับ 2.9 (2.49 – 3.41) ซึ่งคุณธรรม จริยธรรม ที่มีค่ามากกว่า 2.9 มี 3 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ด้านการยอมรับผิด ($X = 3.35$) และด้านความมีมานะ ($X = 2.95$) ส่วนคุณธรรม จริยธรรมระดับปานกลาง $X = 2.49$ ของด้านมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งมีค่าน้อยที่สุดและคุณธรรมจริยธรรมระดับสูงที่มีค่า น้อยกว่า 2.95 เรียงจากน้อยไปมากกับด้านอุดมคติ ($X = 2.62$) ด้านความตรงต่อเวลา ($X = 2.74$) ด้านความซื่อสัตย์ ($X = 2.85$) และด้านความรัก และเสียสละเพื่อสถาบันการศึกษา ($X = 2.86$) ดังแสดงในตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 แสดงระดับคุณธรรมจริยธรรมของประชากรตัวอย่างขณะกำลังศึกษาอยู่ตามความคิดเห็นของอาจารย์

$$n = 218 \times 10 \text{ ข้อ} = 2180$$

$$N = 2180 \times 8 \text{ ด้าน} = 17440$$

คุณธรรมจริยธรรมด้าน	ค่าระดับคะแนน								X ค่าเฉลี่ย ระดับ จริยธรรม	ลำดับที่
	4		3		2		1			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ความตรงต่อเวลา (n)	410	18.8	989	45.4	581	26.6	200	9.2	2.74	6
คะแนน	1640		2967		1162		200		สูง	
ความซื่อสัตย์ (n)	586	26.9	909	41.7	456	20.9	229	10.5	2.85	5
คะแนน	2344		2727		912		229		สูง	
ความสุภาพเรียบร้อย (n)	1133	51.9	775	35.6	183	8.4	89	4.1	3.35	2
เหมาะแก่สถานการณ์										
คะแนน	4532		2325		366		89		สูง	
ความรักและเสียสละเพื่อ (n)	458	21.0	1095	50.2	489	22.5	138	6.3	2.86	4
สถาบันการศึกษา										
คะแนน	1832		3285		978		138		สูง	
ความมีมานะ (n)	516	23.7	1107	56.8	486	22.3	71	3.2	2.95	3
คะแนน	2064		3321		972		71		สูง	
มนุษยสัมพันธ์ (n)	217	9.9	857	39.3	892	40.9	214	9.9	2.49*	8
คะแนน	868		2571		1784		214		สูง	
การยอมรับผิด (n)	1152	52.9	801	36.7	186	8.5	41	1.9	3.41*	1
คะแนน	4608		2403		372		41		สูง	
อุดมคติ (n)	384	17.6	758	34.8	859	39.4	179	8.2	2.62	7
คะแนน	1536		2274		1718		179		สูง	
รวม (N)	4856	27.8	7291	41.8	4132	23.7	1162	6.7	~2.908	

2.3 สรุปคุณธรรมจริยธรรมทั้ง 8 ด้าน ของประชากรตัวอย่างขณะกำลังศึกษาปีที่ 4 ตามความคิดเห็นของตนเองและอาจารย์

พบว่า ระดับคุณธรรมจริยธรรมทั้ง 8 ด้านของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อยู่ในระดับจริยธรรมสูงหรือทำบ่อย เมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานโดยมีค่าอยู่ระหว่าง 2.64 – 3.30 ($X = 2.954$) ซึ่งมีด้านการยอมรับผิดคุณธรรมจริยธรรมสูงสุดและด้านมนุษยสัมพันธ์ต่ำสุด โดยเรียงลำดับระดับมากไปน้อยดังนี้

1. ด้านการยอมรับผิด ($X = 3.30$)
2. ด้านความสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมแก่สถานการณื ($X = 3.11$)
3. ด้านความมานะพยายาม ($X = 2.99$)
4. ด้านความซื่อสัตย์ ($X = 2.94$)
5. ด้านตรงต่อเวลา ($X = 2.91$)
6. ด้านอุดมคติ ($X = 2.901$)
7. ด้านความรักและเสียสละเพื่อสถาบันหรือองค์กร ($X = 2.83$)
8. ด้านมนุษยสัมพันธ์ ($X = 2.64$)

ตารางที่ 2.3 สรุประดับคุณธรรมทั้ง 8 ด้านของประชากรตัวอย่างตามความคิดเห็นตนเอง & อาจารย์

$$N_1 = 2180 \times 2 \quad N_2 = 17440 \times 2 = 34480$$

คะแนนจริยธรรม	1	2	3	4	5	6	7	8		
ความคิดเห็น	ด้านตรงต่อเวลา	ด้านความซื่อสัตย์	ความสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมแก่สถานการณื	ความรักและเสียสละเพื่อสถาบันการศึกษา	ความมานะพยายาม	มนุษยสัมพันธ์	การยอมรับผิด	อุดมคติ	รวม	X
นักศึกษา	6729	6608	6256	6126	6608	6081	6951	6939	52298	2.998
อาจารย์	5969	6212	7312	6233	6428	5437	7424	5707	50722	2.908
รวม	12698 (36.8%)	12820 (37.2%)	13568 (39.4%)	12359 (35.8%)	13036 (37.8%)	11518 (33.4%)	14375 (41.7%)	12646 (36.7%)	103020	
ค่าเฉลี่ย X	2.91	2.94	3.11*	2.83	2.99	2.64*	3.30**	2.90		2.954*
ลำดับที่	5	4	2	7	3	8	1	6		

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของกลุ่มประชากรตัวอย่างเมื่อทำงานแล้ว

ในส่วนของความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์การทำงานวัดได้จากคะแนนพฤติกรรมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านผลงาน ด้านความรู้ในการปฏิบัติงาน ด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณธรรม และด้านจรรยาบรรณ จากความคิดเห็นของนักศึกษาที่ทำงานแล้ว และความคิดเห็นของนายจ้าง แล้วเทียบค่าเฉลี่ยจากเกณฑ์มาตรฐานของความพึงพอใจดังนี้

3.5 – 4.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
2.5 – 3.49	หมายถึง	พึงพอใจมาก
1.50 – 2.49	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
1.00 – 1.49	หมายถึง	พึงพอใจน้อย หรือไม่พอใจ

3.1 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่ทำงานแล้ว ต่อความพึงพอใจของผลสัมฤทธิ์การทำงานทั้ง 5 ด้านของตนเอง

พบว่า ความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์การทำงานของนักศึกษาที่ทำงานแล้วทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

มีค่าเฉลี่ย 2.89 (2.8 – 3.00) ซึ่งความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์การทำงานที่มีค่ามากกว่า 2.89 มี 3 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ความรู้ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.00$) จรรยาบรรณ ($\bar{X} = 2.92$) ผลงาน ($\bar{X} = 2.91$) ส่วนความพึงพอใจที่มีค่าน้อยกว่า 2.89 มี 2 ด้านเรียงจากน้อยไปมาก คือ ด้านบุคลิกภาพ ($\bar{X} = 2.80$) และด้านคุณธรรม ($\bar{X} = 2.84$)

ตารางที่ 3.1 แสดงระดับความพึงพอใจของประชากรตัวอย่างขณะกำลังทำงานต่อผลสัมฤทธิ์การทำงานทั้ง 5 ด้าน ตามความคิดเห็นของตนเอง

$$n = 218 \times 5 \text{ ข้อ} = 1090$$

$$N = 1090 \times 8 \text{ ด้าน} = 5450$$

ความพึงพอใจ ผลสัมฤทธิ์การ ทำงานของนักศึกษา ด้าน	ค่าระดับคะแนน								รวมคน รวม คะแนน	ค่าเฉลี่ย ระดับความ พึงพอใจ	ลำดับที่
	4		3		2		1				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
ผลงาน (n)	159	14.6	647	59.4	261	23.9	23	2.1	1090	2.86	3
คะแนน	636		1941		522		23		3122	มาก	
ความรู้ในการ ปฏิบัติงาน (n)	261	23.9	579	53.1	240	22.1	10	0.9	1090	3.00*	1
คะแนน	1044		1737		480		10		3271	มาก	
บุคลิกภาพ (n)	197	16.2	559	51.3	369	28.3	45	4.2	1090	2.80*	5
คะแนน	708		1677		618		45		3048	มาก	
คุณธรรม (n)	180	16.5	566	51.9	337	30.9	7	0.7	1090	2.84	4
คะแนน	720		1698		674		7		3099	มาก	
จรรยาบรรณ (n)	213	19.5	656	60.2	144	13.2	77	7.1	1090	2.92	2
คะแนน	852		1968		288		77		3185	มาก	
รวม (N)	990	18.2	3007	55.2	1291	23.7	162	2.9	5450	$\bar{X}$	
									15725	2.89	

3.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนายจ้างถึงความพึงพอใจของผลสัมฤทธิ์ ในการทำงานทั้ง 5 ด้าน ของนักศึกษาประชากรตัวอย่างที่ทำงานด้วย พบว่า ความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์การทำงาน ของนายจ้างต่อการทำงานของนักศึกษาที่จบแล้วปฏิบัติงานด้วยทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับพอใจปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.22 (2.20 – 2.27) ซึ่งความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์การทำงานที่มีค่ามากกว่า 2.225 มี 2 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ด้านบุคลิกภาพ ($\bar{X} = 2.27$) และด้านคุณธรรม ($\bar{X} = 2.23$)

ส่วนความพึงพอใจที่มีค่าน้อยกว่า 2.22 มี 3 ด้าน เรียงจากน้อยไปมากคือ ด้านความรู้ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.20$) ด้านผลงาน และด้านจรรยาบรรณ ($\bar{X} = 2.21$)

ตารางที่ 3.2 แสดงระดับความพึงพอใจของนายจ้างต่อผลสัมฤทธิ์การทำงานทั้ง 5 ด้าน
ของประชากรตัวอย่าง ตามความคิดเห็นของนายจ้าง $n = 218 \times$ จำนวนข้อ

$$n = 218 \times 5 \text{ ข้อ} = 1090$$

$$N = 2180 \times 5 \text{ ด้าน} = 5450$$

ความพึงพอใจ ผลสัมฤทธิ์การ ทำงานของนาย จ้างด้าน	ค่าระดับคะแนน								รวมคน รวมคะแนน	ค่าเฉลี่ยระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับที่
	4		3		2		1				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
ผลงาน (n)	158	14.5	363	33.3	122	11.2	447	41.0	1090	2.21	3
คะแนน	632		1089		244		447		2412	ปานกลาง	
ความรู้ในการ ปฏิบัติงาน (n)	123	11.3	399	36.6	140	12.8	428	39.3	1090	2.20	5
คะแนน	492		1197		280		428		2397	ปานกลาง	
บุคลิกภาพ (n)	166	15.2	398	36.5	90	8.3	436	40.0	1090	2.27	1
คะแนน	664		1194		180		436		2474	ปานกลาง	
คุณธรรม (n)	133	12.2	419	38.5	104	9.5	434	39.8	1090	2.23	2
คะแนน	532		1257		208		434		2431	ปานกลาง	
จรรยาบรรณ (n)	112	10.3	426	39.0	112	10.3	440	40.4	1090	2.19	4
คะแนน	448		1278		224		440		2390	ปานกลาง	
รวม (N)	692	12.7	2005	36.8	568	10.4	2185	40.1	5450	$\bar{X}$	
คะแนน									12,104	2.22	

3.3 สรุปความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์การทำงานทั้ง 5 ด้าน ของประชากรตัวอย่างที่ทำงานแล้ว ตามความคิดเห็นของตนเองและนายจ้าง พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์การทำงานทั้ง 5 ด้าน ของนักศึกษาที่ทำงานแล้วอยู่ในระดับ พึงพอใจเกือบมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 2.54 – 2.60 ($\bar{X} = 2.56$) ซึ่งด้านจรรยาบรรณมีความพึงพอใจสูงสุดและด้าน ผลงานมีความพึงพอใจต่ำสุด โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้

- 1.. ความพึงพอใจผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X}$ 2.60)
2. ความพึงพอใจผลสัมฤทธิ์การทำงานด้านจรรยาบรรณ ($\bar{x}$ 2.56)
3. ความพึงพอใจผลสัมฤทธิ์ด้านคุณธรรม ($\bar{X}$ 2.54)
4. ความพึงพอใจผลสัมฤทธิ์ด้านบุคลิกภาพ ($\bar{X}$ 2.54)
5. ความพึงพอใจผลสัมฤทธิ์ด้านผลงาน ($\bar{X}$ 2.54)

นอกจากนี้ยังพบว่าความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์การทำงานทั้ง 5 ด้านของนักศึกษาที่ทำงานแล้วในความคิดเห็นนักศึกษายู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.89$) แต่ในความคิดของนายจ้างกลับอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.22$)

ตารางที่ 3.3 สรุประดับความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์การทำงานทั้ง 5 ด้าน ของประชากร ตัวอย่างตามความคิดเห็นของตนเองและนายจ้าง

คะแนนพึงพอใจ ผลสัมฤทธิ์ในการ ทำงาน ความคิดเห็นของ	1 ด้านผลงาน	2 ความรู้ในการปฏิบัติงาน	3 บุคลิกภาพ	4 คุณธรรม	5 จรรยาบรรณ	รวมคะแนน จำนวน	$\bar{x}$
ประชากรตัวอย่าง (นักศึกษาจบแล้ว)	3122 (1090)	3271 (1090)	3048 (1090)	3099 (1090)	3185 (1090)	15725 (5450)	2.89
นายจ้าง	2412 (1090 คน)	2397 (1090)	2474 (1090)	2431 (1090)	2390 (1090)	12104 (5450)	2.22
รวม	5534 (2180)	5668 (2180)	5520 (2180)	5530 (2180)	5575 (2180)	27827 (10900)	

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปร

4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

สมมติฐาน

H_0 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (คะแนนเฉลี่ยสะสม) ไม่ขึ้นกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป

H_1 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (คะแนนเฉลี่ยสะสม) ขึ้นกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป

การศึกษาความสัมพันธ์ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยศึกษาโดยใช้วิธีการทดสอบของ Chi-Square ในโปรแกรม Crosstabs เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปร ว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร และใช้วิธีการวัดแบบ Symmetric ในโปรแกรม Crosstabs และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้วิธี Correlations เพื่อหาทิศทางและระดับความสัมพันธ์ (ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน) ผลการศึกษาพบว่าเนื่องจากค่าความน่าจะเป็น Asym.p. Sig. (2 sided) ที่คำนวณได้คือ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า ค่า α ที่กำหนดคือ 0.05

ดังนั้นจึงตัดสินใจปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1

และสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปมีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

และเนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ที่คำนวณได้ คือ 0.534 ซึ่งเมื่อเทียบเกณฑ์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของดาวนีย์ แล้วพบว่าอยู่ในช่วง 0.31 – 0.70 และสอดคล้องกับค่า Value ของ Symmetric ที่คำนวณได้คือ 0.531

ดังนั้น จึงตัดสินใจได้สมมติฐาน H_1 นี้มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกในระดับปานกลางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

และสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไประดับปานกลางซึ่งเป็นไปตามข้อสมมติฐานที่ว่าถ้า นักศึกษามีคะแนนศึกษาทั่วไปดีจะมีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยที่ดีหรือมีผลสัมฤทธิ์ในทางการศึกษาในระดับปานกลางด้วย

และเพื่อมาพิจารณาในรายละเอียดของคะแนนระหว่างนักศึกษากลุ่มเก่งซึ่งจะได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสูง (เกรด 3-4) กับนักศึกษากลุ่มไม่เก่ง ซึ่งจะอยู่ในระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำ (เกรด 2-2.99) จะพบว่ามีความสัมพันธ์กับสมมติฐานดังกล่าวข้างต้นกล่าวคือ นักศึกษากลุ่มเก่งได้คะแนนวิชาศึกษาทั่วไปสูงจำนวนเกินครึ่งจะได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสูงด้วยคิดเป็นร้อยละ 55.1 และนักศึกษากลุ่มไม่เก่งได้ค่าคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปต่ำจำนวนเกือบทั้งหมดจะได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำถึงร้อยละ 92.8 และตัวแปรวิชาศึกษาทั่วไป จะมีอำนาจการทำนายในระดับปานกลาง โดยตัวแปรคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปจะมีอำนาจทำนายคะแนนเฉลี่ยสะสมได้สูงกว่าที่ตัวแปรคะแนนเฉลี่ยสะสมจะทำนายผลคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป ดังตารางที่ 4.1.1 - 4.1.2

ตารางที่ 4.1.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม

ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม	ค่าคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป				ค่าความน่าจะเป็น (Asymp.Sig)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
	ช่วงคะแนนศึกษาทั่วไปต่ำ (เกรด 2.00 - 2.99)		ช่วงคะแนนศึกษาทั่วไปสูง (เกรด 3.00 - 4.00)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ช่วงคะแนนเฉลี่ยต่ำ (เด็กไม่เก่งเกรด 2.00-2.99)	128	92.8	10	7.2	0.000	0.534
ช่วงคะแนนเฉลี่ยสูง (เด็กเก่งเกรด 3.00-4.00)	35	44.9	43	55.1		
รวมทั้งหมด	143	75.5%	53	24.5%		

ตารางที่ 4.1.2 แสดงทิศทางและระดับความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (คะแนนเฉลี่ยสะสม)

ประเด็น	Value	Sig (crosstab)
ค่า Symmetric	0.531	0.000
ค่าอำนาจทำนายของตัวแปร		
- ตัวแปรคะแนนวิชาทั่วไป	0.597	0.000
- ตัวแปรคะแนนเฉลี่ยสะสม	0.479	0.000

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษากับความพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษา

สมมติฐาน

H_0 ผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน (ความพึงพอใจในการทำงาน) ไม่ขึ้นกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป

H_1 ผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน (ความพึงพอใจในการทำงาน) ขึ้นกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป การศึกษาในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีเดียวกับ 4.1 ข้างต้น ผลการศึกษาพบว่าเนื่องจากค่าความน่าจะเป็น Approx. Sig. ที่คำนวณได้คือ 0.180 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ 0.05

ดังนั้นจึงตัดสินใจ ยอมรับสมมติฐาน H_0

และสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน (ความพึงพอใจในการทำงาน) กับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปไม่มีความสัมพันธ์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดของความพึงพอใจในการทำงานระหว่างนักศึกษาเก่งที่ได้ค่าระดับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปสูง กับนักศึกษาไม่เก่งที่ได้ค่าระดับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปต่ำ จะพบว่านักศึกษากลุ่มเก่งวิชาศึกษาทั่วไปเมื่อทำงานแล้วนายจ้างมีความพึงพอใจในการทำงานสูง มีจำนวนน้อย คิดเป็นร้อยละ 21.4 ในขณะที่นักศึกษากลุ่มไม่เก่งในวิชาศึกษาทั่วไปเมื่อทำงานแล้วนายจ้างมีความพึงพอใจในการทำงานสูงมีจำนวนมากถึงร้อยละ 78.6 สอดคล้องกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ที่คำนวณได้คือ -0.091 ซึ่งถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองจะมีความสัมพันธ์ทางลบหรือมีทิศทางความสัมพันธ์ไปในทางตรงกันข้าม กล่าวคือถ้าตัวแปรหนึ่งมีค่าเพิ่ม (คะแนนวิชาศึกษาทั่วไปสูง) ตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะมีค่าลดลง (ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานต่ำ) หรือในทางกลับกันถ้าคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปต่ำนักศึกษาก็จะมีผลสัมฤทธิ์ในการทำงานสูงกว่า จึงสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานหรือความพึงพอใจในการทำงานไม่ขึ้นกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป และ ตัวแปรคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปจะมีอำนาจทำนายผลสัมฤทธิ์ในการทำงานน้อยมาก ดังตารางที่ 4.2.1 – 4.2.2

ตารางที่ 4.2.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับความพึงพอใจในการทำงาน

ค่าความพึงพอใจในการทำงาน	ค่าคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป				ค่าความน่าจะเป็น (Asymp.Sig)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
	ช่วงคะแนนศึกษาทั่วไปต่ำ		ช่วงคะแนนศึกษาทั่วไปสูง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ช่วงความพึงพอใจต่ำ	60	70.6	25	29.4	0.180	- .091
ช่วงความพึงพอใจสูง	103	78.6	28	21.4		
รวม	163	75.5%	53	24.5		

ตารางที่ 4.2.2 แสดงทิศทางและระดับความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา

ประเด็น	Value	Sig (crosstab)
ค่า Symmetric	-0.091	0.188
ค่าอำนาจการทำนายของตัวแปร		
- ตัวแปรคะแนนวิชาทั่วไป	-0.104	0.188
- ตัวแปรพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม	-0.080	0.188

4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับพฤติกรรมแสดงออกอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา

สมมติฐาน

H_0 พฤติกรรมแสดงออกอย่างมีคุณธรรมไม่ขึ้นกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป

H_1 พฤติกรรมแสดงออกอย่างมีคุณธรรมขึ้นกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป

การศึกษาในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีเดียวกับ 4.1 ข้างต้น ผลการศึกษาพบว่าเนื่องจาก ค่าความน่าจะเป็น Apporx. Sig ที่คำนวณได้คือ 0.032 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ 0.05

ดังนั้นจึงตัดสินใจ ยอมรับสมมติฐาน H_1

และสรุปได้ว่า พฤติกรรมแสดงออกอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปมีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ทิศทางและระดับของความสัมพันธ์ เนื่องจาก ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ที่คำนวณได้คือ 0.147 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 1 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และเมื่อเทียบเกณฑ์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของดาวนีย์แล้ว พบว่าอยู่ในช่วง 0.01-0.30 ดังนั้นตัดสินใจว่า สมมติฐาน H_1 นี้มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

และจากค่า Value ของ Symmetric ที่คำนวณได้คือ 0.145 ซึ่งหมายถึงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันต่ำมากและเมื่อพิจารณาตารางที่ 4.3.2 จะเห็นว่าทิศทางความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้ามกันคือนักศึกษาเก่งที่ได้ค่าระดับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปสูงจะมีพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมสูง จำนวนเพียงเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 30.7 และนักศึกษาที่ได้คะแนนวิชาศึกษาทั่วไปต่ำจะมีพฤติกรรมแสดงออกอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมสูงจำนวนมากถึงร้อยละ 69.3

นอกจากนี้ยังพบว่าอำนาจการทำนายของคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปที่คำนวณได้คือ 0.170 ซึ่งหมายถึง คะแนนวิชาศึกษาทั่วไปมีอำนาจทำนายได้น้อยมากในการทำนายการแสดงออกทางพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา ดังข้อมูลในตารางที่ 4.3.1 และ 4.3.2

สรุปได้ว่า พฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมมีความสัมพันธ์ทางลบกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในระดับต่ำ และไม่สอดคล้องกับข้อสมมติฐานที่ว่านักศึกษาที่มีคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปดีจะมีพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมสูงด้วย

ตารางที่ 4.3.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับพฤติกรรมของนักศึกษาที่แสดงออกอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม

ค่าพฤติกรรมคุณธรรม จริยธรรม	ค่าคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป				ค่าความน่า จะเป็น (Asymp.Sig)	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r)
	ช่วงคะแนนศึกษาทั่วไปต่ำ		ช่วงคะแนนศึกษาทั่วไปสูง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ช่วงพฤติกรรม คุณธรรมต่ำ	82	82.0	18	18.0	0.032	0.147
ช่วงพฤติกรรม คุณธรรมสูง	79	69.3	35	30.2		
รวม	161	72.2	53	24.8		

ตารางที่ 4.3.2 แสดงทิศทางและระดับความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา

ประเด็น	Value	Sig (crosstab)
ค่า Symmetric	0.145	0.028
ค่าอำนาจการทำนายของตัวแปร		
- ตัวแปรคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป	0.170	0.028
- ตัวแปรพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม	0.127	0.028

4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์กับความพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษา

สมมติฐาน

H_0 ผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน (ความพึงพอใจ) ไม่ขึ้นกับคะแนนวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์

H_1 ผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน (ความพึงพอใจ) ขึ้นกับคะแนนวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์

การศึกษาในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีเดียวกับ 4.1 ข้างต้น

ผลการศึกษาพบว่า

เนื่องจาก ค่าความน่าจะเป็น Approx. Sig ที่คำนวณได้คือ 0.633 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ 0.05

ดังนั้นจึงตัดสินใจ ยอมรับสมมติฐาน H_0

และสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน (ความพึงพอใจในการทำงาน) กับคะแนนวิชาในสาขาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และตัวแปรคะแนนวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์มีอำนาจทำนายน้อยมากในการนำมาใช้ทำนายความพึงพอใจหรือผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษา ดังข้อมูลในตารางที่ 4.4.1 และ 4.4.2

ตารางที่ 4.4.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์กับความพึงพอใจในการทำงาน

ค่าความพึงพอใจ	ค่าคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป				ค่าความน่าจะเป็น (Asymp.Sig)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
	ช่วงคะแนนศึกษาทั่วไปต่ำ		ช่วงคะแนนศึกษาทั่วไปสูง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ช่วงความพึงพอใจต่ำ	29	34.9	54	65.1	0.633	.0333
ช่วงความพึงพอใจสูง	41	31.8	88	68.2		
รวม	70	33.0	142	67.0		

ตารางที่ 4.4.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์กับความพึงพอใจ

ประเด็น	Value	Sig (crosstab)
ค่า Symmetric	0.033	0.635
ค่าอำนาจการทำนายของตัวแปร		
- ตัวแปรคะแนนวิชาสังคมศาสตร์	0.034	0.635
- ตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน	0.032	0.635

4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์กับพฤติกรรมแสดงออกอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา สมมติฐาน

H_0 พฤติกรรมแสดงออกอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมไม่ขึ้นกับคะแนนวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์

H_1 พฤติกรรมแสดงออกอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมขึ้นกับคะแนนวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์

การศึกษาในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีเดียวกับ 4.1 ข้างต้น

ผลการศึกษาในข้อนี้พบว่า

เนื่องจาก ค่าความน่าจะเป็น Approx. Sig ที่คำนวณได้คือ 0.011 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ 0.05

ดังนั้นจึงตัดสินใจ ยอมรับสมมติฐาน H_1

และสรุปได้ว่า พฤติกรรมแสดงออกอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป สาขาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

และเนื่องจาก ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ที่คำนวณได้ คือ 0.176 ซึ่งเมื่อเทียบเกณฑ์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของดาวนนีแล้วพบว่าอยู่ในช่วง 0.01-0.30

ดังนั้นจึงตัดสินใจได้ว่า สมมติฐาน H_1 นี้มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกระดับต่ำ

ทิศทางและระดับความสัมพันธ์พบว่าค่า Value ของ Symmetric ที่คำนวณได้คือ 0.175 ซึ่งหมายความว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันต่ำมาก (เพราะค่าที่ได้รับไม่เข้าใกล้ 1 หรือ -1 มาก) และมีทิศทางไปทางเดียวกัน กล่าวคือ นักศึกษาที่ได้คะแนนวิชาในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์สูง จะมีพฤติกรรมในด้านคุณธรรมจริยธรรมสูงเป็นส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 74.3 และนักศึกษาที่ได้คะแนนวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์ต่ำจะมีพฤติกรรมในด้านคุณธรรมจริยธรรมสูงจำนวนเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 25.7 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาอำนาจการทำนายของตัวแปรคะแนนวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์ที่คำนวณได้คือ 0.186 ซึ่งถือได้ว่ามีอำนาจการทำนายน้อย ดังตารางที่ 4.5.1 และ 4.5.2

สรุปได้ว่าพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมที่นักศึกษาแสดงออกมีความสัมพันธ์กับคะแนนในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์ในเชิงบวกระดับต่ำ

ตารางที่ 4.5.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาสังคมศาสตร์กับพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม

พฤติกรรมด้านคุณธรรม	ค่าคะแนนวิชาสังคมศาสตร์				ค่าความน่าจะเป็น (Asymp.Sig)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
	ช่วงคะแนนต่ำ		ช่วงคะแนนสูง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
พฤติกรรมคุณธรรมต่ำ	41	42.3	36	57.7	0.011	0.176
พฤติกรรมคุณธรรมสูง	29	25.7	84	74.3		
รวม	70	33.3	140	66.7		

ตารางที่ 4.5.2 แสดงทิศทางและระดับความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาสังคมศาสตร์
กับพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม

ประเด็น	Value	Sig (crosstab)
ค่า Symmetric	0.175	0.010
ค่าอำนาจการทำนายของตัวแปร		
- ตัวแปรคะแนนวิชาสังคมศาสตร์	0.186	0.010
- ตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน	0.166	0.010

ตอนที่ 5 วิเคราะห์การถดถอยแบบเส้นตรงพหุคูณ

เนื่องด้วยวัตถุประสงค์ในงานวิจัยชิ้นนี้สามารถนำมาศึกษาตัวแปรแบบพหุคูณได้ ดังเช่น วัตถุประสงค์ในข้อที่ 2 และ 4 กับวัตถุประสงค์ในข้อ 3 และ 5 ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรแบบพหุคูณมาวิเคราะห์การถดถอยแบบเส้นตรงอย่างพหุคูณเพื่ออธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามด้วยตัวแปรอิสระตั้งแต่ 2 ตัวแปรขึ้นไปซึ่งจะช่วยให้การพยากรณ์มีความถูกต้องมากขึ้น

5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปและคะแนนในสาขาวิชาสังคมศาสตร์
และหรือมนุษยศาสตร์กับพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา

การศึกษาตัวแปรแบบพหุคูณในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 และ 4 ที่นำมารวมกันนั้น ผู้วิจัยได้นำตัวแปรมาวิเคราะห์ถดถอยแบบเส้นตรงพหุคูณโดยใช้วิธี Regression เพื่อพยากรณ์หรือทำนายพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาด้วยตัวแปรอิสระ 2 ตัวคือ คะแนนวิชาศึกษาทั่วไปและคะแนนในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์ ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

สมมติฐาน

H_0 ตัวแปรอิสระทุกตัวไม่สามารถใช้พยากรณ์ได้

H_1 ตัวแปรอิสระบางตัวสามารถใช้พยากรณ์ได้

เนื่องจาก ค่าความน่าจะเป็น Sig. ที่คำนวณได้คือ 0.012 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดถึง 0.05

ดังนั้นจึงตัดสินใจ ปฏิเสธสมมติฐาน H_0

และสรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระในตัวบางตัวสามารถใช้พยากรณ์ได้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (r) ที่คำนวณได้คือ 0.206 ซึ่งแสดงถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระคือค่าคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับค่าคะแนนวิชาในสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์ มีค่าความสัมพันธ์ต่ำอันแสดงว่าสามารถใช้ตัวแปรอิสระทำนายพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมได้น้อย ประกอบกับค่า R Square ที่คำนวณได้คือ

0.043 อันแสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถทำพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมจริยธรรมได้น้อยมากคือ 4.3% และการทำนายพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมอาจมีความคลาดเคลื่อนหรือผิดพลาดได้ประมาณ 0.49

นอกจากนี้เมื่อมาพิจารณารายละเอียดของค่าความน่าจะเป็น Sig. ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวเพื่อทดสอบว่าตัวแปรอิสระใดบ้างที่สามารถใช้ทำนายภายใต้สมมติฐานทางสถิติดังนี้

สมมติฐาน

H_0 ตัวแปรอิสระตัวที่ i ไม่สามารถใช้พยากรณ์ได้

H_1 ตัวแปรอิสระตัวที่ i สามารถใช้พยากรณ์ได้

เนื่องจาก ค่าความน่าจะเป็น Sig. ของตัวแปรอิสระคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปของคะแนนในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์ ที่คำนวณได้คือ 0.126 กับ 0.031 ตามลำดับ อันแสดงให้เห็นว่าตัวแปรค่าคะแนนในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์มีค่าน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดที่ 0.05 ส่วนตัวแปรคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป มีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดที่ 0.05 ดังนั้นจึงตัดสินใจปฏิเสธสมมติฐาน H_0 สำหรับตัวแปรคะแนนในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์ และยอมรับสมมติฐาน H_1 สำหรับตัวแปรคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป

และสรุปได้ว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตัวแปรอิสระในตัวแบบที่สามารถนำมาใช้พยากรณ์พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมจากนักศึกษาได้คือตัวแปรคะแนนในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์เท่านั้น ดังข้อมูลในตารางที่ 5.1 – 5.2

5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปและคะแนนในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษา

การศึกษาตัวแปรแบบพหุคูณในวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 และ 5 ที่นำมารวมกันดังกล่าวข้างต้นนั้น ผู้วิจัยได้นำตัวแปรมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการเช่นเดียวกับข้อ 5.1 เพื่อพยากรณ์หรือทำนายผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษา ด้วยตัวแปรอิสระ 2 ตัวคือคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปและคะแนนในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์ ปราบกฎผลการวิจัยดังนี้

สมมติฐาน

H_0 ตัวแปรอิสระทุกตัวไม่สามารถใช้พยากรณ์ได้

H_1 ตัวแปรอิสระทุกตัวสามารถใช้พยากรณ์ได้

เนื่องจาก ค่าความน่าจะเป็น Sig. ที่คำนวณได้คือ 0.329 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ 0.05

ดังนั้นจึงตัดสินใจ ยอมรับสมมติฐาน H_0

และสรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวไม่สามารถใช้พยากรณ์ได้

นอกจากนี้เมื่อมาพิจารณารายละเอียดของค่าความน่าจะเป็น Sig. ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวจะพบว่าตัวแปรอิสระคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปและตัวแปรอิสระคะแนนวิชาในสาขาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์มีค่าความน่าจะเป็น Sig. ที่คำนวณได้คือ 0.151 และ 0.477 ตามลำดับ อันแสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดที่ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ตัวแปรคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปและคะแนนวิชาในสาขาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์ไม่สามารถนำมาใช้พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษาได้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังข้อมูลในตาราง 5.1 – 5.2

ตารางที่ 5.1 แสดงการใช้ตัวแปรคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปและคะแนนวิชาในสาขาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์มาพยากรณ์พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมและผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษา

การพยากรณ์แบบพหุคูณ	สัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์พหุคูณ (R)	R Squares	Std. Error	Sig.
1. ตัวแปรคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปและคะแนนวิชาสังคมศาสตร์ต่อการพยากรณ์พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา	0.206	0.043	0.4914	0.012
2. ตัวแปรคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปและคะแนนวิชาสังคมศาสตร์ต่อการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษา	0.103	0.011	0.4898	0.329

ตารางที่ 5.2 แสดงค่าความน่าจะเป็นของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่ใช้ในการพยากรณ์

ประเด็น	ค่า Sig. ในการพยากรณ์พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา	ค่า Sig. ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษา
1. ตัวแปรคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป	0.126	0.151
2. ตัวแปรคะแนนในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์	0.031	0.477

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา (ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยปีละสม)
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษา (ค่าความพึงพอใจในการทำงาน)
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิชาศึกษาทั่วไปกับพฤติกรรมแสดงออกด้านคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และ/หรือมนุษยศาสตร์มีความสัมพันธ์อย่างไรกับผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษา (ค่าความพึงพอใจในการทำงาน)
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และ/หรือมนุษยศาสตร์กับพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกด้านคุณธรรมและจริยธรรม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. กลุ่มตัวอย่างหลัก คือ นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีสุดท้ายก่อนจบเป็นบัณฑิตในภาคการศึกษาที่ 2/2542 จากทุกคณะวิชาที่ภายในศูนย์กลางการศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ต. คลองหก อ. คลองหลวง จ. ปทุมธานี ทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีแบ่งชั้นภูมิได้ จำนวนทั้งสิ้น 218 คน (จำนวนจริงที่สุ่มได้คือ 230 คน แต่หักออก 12 คน เนื่องจากไม่มีค่าระดับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปและหรือคะแนนในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์)
2. กลุ่มอาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างในเกณฑ์กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีสุดท้าย
3. กลุ่มนายจ้างของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง หลังจบเป็นบัณฑิตและได้งานทำแล้ว

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 4 ชุด ได้แก่

1. 2 ชุดแรกคือ แบบสอบถามชุดที่ 1 และ 2 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเน้นทางด้านทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษาที่แสดงออกอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม จำนวน 8 ด้าน คือ ความตรงต่อเวลา ความซื่อสัตย์ ความสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมแก่สถานการณ์ ความรักและเสียสละเพื่อสถาบันหรือองค์กร ความมานะพยายาม การมีมนุษยสัมพันธ์ การยอมรับผิดและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของตน และอุดมคติในการดำรงชีวิต โดยแบบสอบถามชุดที่ 1 เป็นความคิดเห็นของนักศึกษา ประเมินตนเอง และแบบสอบถามชุดที่ 2 เป็นความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างประเมินตัวนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างนั้น ๆ การที่ผู้วิจัยใช้ข้อมูลในการประเมินพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา 2 ชุด คือ ทั้งจากตัวนักศึกษาและผู้อื่น (อาจารย์) ประเมินตัวนักศึกษาคนเดียวกันนั้น เนื่องจากผู้วิจัยต้องการให้มีการเฉลี่ยความคิดเห็น เพื่อให้ผลที่ออกมาใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามชุดที่ 1 ไปให้นักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง จำนวน 230 ชุด และนำกลับคืนด้วยตนเองทั้งหมด 230 ชุด และหลังจากได้รายชื่ออาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง และผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามชุดที่ 2 ไปให้อาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน 230 ชุด และนำกลับคืนด้วยตนเองทั้งหมด 230 ชุด เมื่อผู้วิจัยได้ข้อมูลมาแล้ว จะทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อนำเสนอข้อมูลลักษณะประชากรและความคิดเห็นของประชากร ตลอดจนการแปลงค่าเป็นคะแนนพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปร โดยใช้ Crosstab ตรวจสอบความสัมพันธ์ 2 ตัวแปร กรณีข้อมูลเป็นแบบเรียงอันดับ (Ordinal) และใช้วิธี Symmetric ประกอบกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเพื่อตรวจสอบทิศทางและระดับความสัมพันธ์ ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยได้ใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

2. 2 ชุดหลังคือ แบบสอบถามชุดที่ 3 และ 4 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล เน้นทางด้านทัศนคติเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน หลังจากที่นักศึกษาจบเป็นบัณฑิตและได้งานทำแล้วอย่างน้อย 3 เดือน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษาที่เป็นประชาตัวอย่าง จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านผลงาน ความรู้ บุคลิกภาพ คุณธรรม และจรรยาบรรณ โดยแบบสอบถามชุดที่ 3 เป็นความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างประเมินการทำงานของตนเอง และแบบสอบถามชุดที่ 4 เป็นความคิดเห็นของนายจ้างประเมินการทำงานของตัวนักศึกษาที่เป็นผู้ใต้บังคับบัญชาของตน การที่ผู้วิจัยใช้ข้อมูล 2 ชุด ทั้งจากตัวนักศึกษาและนายจ้างของนักศึกษาในการประเมินการทำงานของนักศึกษา เนื่องจากมีเหตุผลเช่นเดียวกับในข้อ 1

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม ชุดที่ 1 ไปให้นักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง จำนวน 230 ชุด และนำคืนด้วยตนเอง หลังจากได้รายชื่ออาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม ชุดที่ 2 ไปให้อาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 230 ชุด และนำกลับคืนด้วยตนเอง ส่วนแบบสอบถามชุดที่ 3 และ 4 ผู้วิจัยได้มอบให้ผู้ช่วยนักวิจัยเป็นผู้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล และนำกลับคืนมาด้วยตนเอง โดยแบบสอบถามชุดที่ 3 ได้ครบจำนวน 218 คน (หักประชากรตัวอย่างออก 12 คน เนื่องจากไม่มีข้อมูลค่าระดับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปและหรือวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นต่อการทำวิจัยเรื่องนี้ เนื่องจากเป็นตัวแปรต้นของงานวิจัย) และแบบสอบถามชุดที่ 4 ได้จำนวน 119 คน เท่าจำนวนนักศึกษาที่มีงานทำ

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ลักษณะนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง

- 1.1 นักศึกษาเก่งคือ มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมหรือมีผลสัมฤทธิ์ในการศึกษาสูงมีจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 และนักศึกษาไม่เก่ง มีผลสัมฤทธิ์ในการศึกษาต่ำมีจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3
- 1.2 พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม ของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง ตามความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง พบว่ามีค่าเฉลี่ยที่ 2.954 ซึ่งหมายถึง มีคุณธรรมจริยธรรมสูง หรือเป็นพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่นักศึกษาได้ทำบ่อย แต่ถ้าพิจารณาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่นักศึกษาแสดงออกเป็นด้าน 8 ด้าน พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมสูงหรือทำบ่อยเรียงตามลำดับ ได้ดังนี้ด้านการยอมรับผิดและแก้ไขตนเอง ด้านความสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมแก่สถานการณ์ ด้านความมานะพยายาม ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความตรงต่อเวลา ด้านอุดมคติในการ ดำรงชีวิต ด้านความรักและเสียสละเพื่อองค์กรหรือสถาบัน และด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.30 , 3.11, 2.99 , 2.94, 2.91, 2.83, และ 2.64 ตามลำดับ
- 1.3 ผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน หรือค่าความพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง จากความคิดเห็นของนักศึกษาและนายจ้างของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง พบว่า มีค่าเฉลี่ย 2.56 ซึ่งหมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ในการทำงานสูง (เกณฑ์ 2.5 – 3.49) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน 5 ด้าน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษาสูง หรือนายจ้างและนักศึกษามีความพึงพอใจสูงใน

การทำงานของนักศึกษาเรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านความรู้ในการปฏิบัติงาน ความจรรยาบรรณ คุณภาพ บุคลิกภาพและผลงาน โดยมีค่าเฉลี่ย 2.60, 2.56, 2.54 ,2.54, และ 2.54 ตามลำดับ

อย่างไรก็ดี มีข้อสังเกตว่า เมื่อพิจารณาแยกความคิดเห็นของนายจ้างกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัว

อย่าง พบว่า นายจ้างพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษาในระดับแค่ปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ย 2.22 โดยพึงพอใจในด้านบุคลิกภาพเป็นอันดับแรก รองลงมาคือคุณภาพ ผลงานความรู้ในการปฏิบัติงาน และจรรยาบรรณ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.27,2.23,2.21,2.20 และ 2.19

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร

- 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม) ของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับปานกลาง กับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
- 2.2 ความระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษา (ค่าความพึงพอใจในการทำงาน) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05
- 2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปกับพฤติกรรมแสดงออกด้านคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา พบว่าพฤติกรรมแสดงออกด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษามีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมากกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และมีทิศทางไปในทางตรงกันข้ามกัน
- 2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และหรือมนุษยศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษา (ค่าความพึงพอใจในการทำงาน) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์ ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
- 2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และหรือมนุษยศาสตร์ กับพฤติกรรมแสดงออกด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา พบว่า พฤติกรรมแสดงออกอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมของนัก

ศึกษา มีความสัมพันธ์เชิงบวกไปในทิศทางเดียวกันกับคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์ อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05

3. วิเคราะห์การถดถอยแบบเส้นตรงพหุคูณ

- 3.1 ตัวแปรคะแนนในสาขาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์สามารถใช้พยากรณ์พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาได้ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนตัวแปร คะแนนวิชาศึกษาทั่วไป ไม่สามารถใช้พยากรณ์พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาได้ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
- 3.2 ทั้งตัวแปรคะแนนวิชาศึกษาทั่วไปและตัวแปรคะแนนในสาขาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์ ไม่สามารถใช้พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษาได้ ระดับนัยสำคัญ 0.05

การอภิปราย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลให้ดังนี้

1. พฤติกรรมทางด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา ชั้นปีสุดท้าย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีพฤติกรรมในด้านการยอมรับผิด ด้านของสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมแก่สถานการณ์ ด้านความมานะพยายาม ด้านความซื่อสัตย์ ด้านตรงต่อเวลา ด้านอุดมคติ ด้านความรักและเสียสละ เพื่อสถาบันหรือองค์กร และด้านมนุษยสัมพันธ์ อยู่ในระดับสูง ซึ่งผลการวิจัย กับจุดมุ่งหมายในหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป ที่ต้องการช่วยพัฒนาบุคคล อุบิสัย ทักษะและอุดมคติ โดยเฉพาะจุดมุ่งหมายของศึกษาทางด้านสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ที่ต้องการพัฒนาคนให้ผู้ที่สมบูรณ์ด้วยคุณธรรมจริยธรรม เสริมคุณค่าในการดำเนินชีวิตแก่บุคคล ครอบครัวและประเทศชาติ (หลักสูตรระดับปริญญาคณะศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.2539) จากการวิจัย พบว่า ระดับคะแนนพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมทั้ง 8 ด้าน มีความแตกต่างกันน้อย และทั้งนักศึกษาและอาจารย์มีความเห็นสอดคล้องเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง ในอันดับแรกที่มีคะแนนสูงหรือทำบ่อย ใกล้เคียงกับค่าจริยธรรมสูงมาก หรือทำประจำ คือ ด้านการยอมรับผิดและนำไปปรับปรุงตน นั่นคือนักศึกษาสามารถนำข้อคิด ได้จากการฟัง การอ่าน การเขียน มาปรับปรุงตนและแก้ไขข้อผิดพลาด ตามที่อาจารย์แนะนำ โดยไม่โทษเพื่อนและยินดีให้อภัยเมื่อมีคนมาขอโทษ ส่วนในอันดับสุดท้ายที่นักศึกษาและอาจารย์มีความเห็นตรงกันคือด้านมนุษยสัมพันธ์ กล่าวคือนักศึกษามีพฤติกรรมที่ขาดการเอื้อเฟื้อต่อคนแปลกหน้า ต่อเพื่อน ต่อคนที่ลำบาก ตลอดจนขาดติดตามงานในการทำงานเป็นทีม เป็นต้น ส่วนอันดับอื่น ๆ จะมี

ความคิดเห็นระหว่างนักศึกษากับอาจารย์แตกต่างกัน เช่น ในอับดับรองสุดท้าย ซึ่งมีค่าคะแนนคุณธรรมจริยธรรมสูงค่อนข้างไปทางคะแนนปานกลางนั้น นักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันในพฤติกรรมด้านความรักและเสียสละให้สถาบันหรือองค์กร อันแสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความรู้สึกและเสียสละให้แก่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาของตนนั้นมีไม่สูงนัก ไม่นิยมเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของสถาบันฯ ไม่อยากเป็นตัวแทนสถาบันในการเข้าแข่งขันต่างๆ และโดยเฉพาะไม่ขอช่วยเหลือในการดูแลอุปกรณ์หรือห้องเรียนหลังเลิกเรียนให้กับคณะและสถาบันของตน ในขณะที่ตามความคิดเห็นของอาจารย์นั้น เห็นว่าพฤติกรรมจริยธรรมคุณธรรมในอับดับรองสุดท้ายของนักศึกษาคือพฤติกรรมความซื่อสัตย์อันแสดงว่านักศึกษามีคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่สูงนัก ค่อนข้างไปทางระดับปานกลาง จากการที่อาจารย์มีความเห็นว่านักศึกษาชอบลอกการบ้านเพื่อน ไม่ปฏิบัติตามคำสอนของอาจารย์ และไม่ทำงานตามกำหนดเวลาที่มอบหมายให้ เป็นต้น

เมื่อมาพิจารณาสัดส่วนวิชาศึกษาทั่วไปที่นักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างได้ลงทะเบียนเรียน พบว่า นักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างได้ศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปในสายศิลปศาสตร์ เป็นจำนวน 1,320 คน (รวมทุกสาขาวิชาในคณะศิลปศาสตร์ อันประกอบด้วย สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษาศาสตร์ และพลศึกษาและนันทนาการ) ในขณะที่เดียวกันศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปในสายวิทยาศาสตร์ จำนวนน้อยกว่าคือ 796 คน (อันประกอบด้วย วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์)

แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดของรายวิชาศึกษาทั่วไปที่นักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างเรียน พบว่า จะเรียนในสายศิลปศาสตร์ ดังนี้ สาขาสังคมศาสตร์ จำนวน 286 คน สาขา มนุษยศาสตร์ จำนวน 295 คน สาขาภาษาศาสตร์ จำนวน 528 คน (จำแนกเป็นภาษาตะวันออก 103 คน ภาษาตะวันตก 425 คน) สาขาพลศึกษาและนันทนาการ จำนวน 211 คน และเรียนในสายวิทยาศาสตร์ ดังนี้ สาขาคณิตศาสตร์ จำนวน 472 คน สาขาวิทยาศาสตร์ จำนวน 324 คน ดังนี้จะเห็นได้ว่า สายวิชาศึกษาทั่วไป ที่หลักสูตรระดับปริญญาตรี ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จัดให้นักศึกษาของตนได้ศึกษานั้น จะเห็นว่านักศึกษาได้เรียนวิชาศึกษาทั่วไปสายวิทยาศาสตร์ มากกว่าสายศิลปศาสตร์ โดยอับดับหนึ่งอยู่ที่ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ อับดับรองลงมาคือ ภาษาตะวันตก วิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และพลศึกษาและนันทนาการ ทั้งนี้เพราะจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเน้นการศึกษาทางด้านวิชาชีพ เพื่อพัฒนากำลังคนให้มีคุณสมบัติพร้อมที่จะประยุกต์และพัฒนาเทคโนโลยีในตลาดแรงงานต่อไป ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนสายวิชาศึกษาทั่วไปส่วนหนึ่งจึงเน้นไปเพื่อเป็นการศึกษาพื้นฐาน อันจำเป็นต่อการศึกษาระดับวิชาชีพเพื่อพัฒนาทักษะความเชี่ยวชาญทางด้านวิชาชีพ มากกว่าการศึกษาทางด้านแนวคิดเพื่อปลูกฝังหลักการ ทักษะคิด อุดมคติทางวิชาการเหมือนกับการศึกษาในระดับ

ปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป แต่อย่างไรก็ดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลก็ยังคงเห็นความสำคัญที่ต้องให้นักศึกษาของตนศึกษาทางด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์อย่างน้อยตามเกณฑ์มาตรฐานโครงสร้างหลักสูตรของสถาบันฯ (ประมวลเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2542) แล้ว บางคนยังจัดให้นักศึกษาของตนลงเรียนเพิ่มเติมเป็นจำนวนมากกว่าเกณฑ์ตามโครงสร้างหลักสูตรของสถาบันฯ ซึ่งอาจมาจากการเล็งเห็นความสำคัญของรายวิชานี้ในการพัฒนาคนให้มนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งวุฒิภาวะทางร่างกายจิตใจและอารมณ์ ผู้จัดการแก้ไขปัญหาชีวิตและสังคมในทางมีประโยชน์ต่อตัวเองและสังคม ซึ่งความคิดนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่ตัวแปรคะแนนในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์สามารถใช้พยากรณ์หรือทำนายพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาได้ กล่าวคือวิชาในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์สามารถช่วยพัฒนาและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาได้ และผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของ ศ.ดร.ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2539 : 103) ที่เห็นว่าการศึกษารายวิชาทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวกับบุคคลและสังคมโดยตรง จะช่วยก่อให้เกิดการพัฒนาจิตใจนิสัยทั้งทางตรงและทางอ้อม และสอดคล้องกับงานวิจัย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2539 : 103-104) ที่พบว่า นิสิตที่เรียนวิชาเอกและโทที่เน้นมนุษย์และสังคมมากขึ้น เป็นผู้ที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านิสิตที่เรียนเน้นทางด้านดังกล่าว (คือคณะที่เรียนเน้นสายวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เช่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น)

อย่างไรก็ดี เมื่อมาพิจารณารายละเอียดของวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ที่นักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างได้ลงเรียนนั้น พบว่า ลำดับแรกที่นักศึกษาลงเรียนมากที่สุด คือ วิชาการเขียนรายงานและการใช้ห้องสมุด จำนวน 110 คน (สายมนุษยศาสตร์) วิชาจิตวิทยาทั่วไป จำนวน 92 คน (สายมนุษยศาสตร์) วิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม จำนวน 74 คน (สายสังคมศาสตร์) วิชาตรรกวิทยาเบื้องต้น จำนวน 53 คน (สายมนุษยศาสตร์) วิชา สังคมกับสิ่งแวดล้อม จำนวน 50 คน (สายสังคมศาสตร์) วิชาสังคมกับเศรษฐกิจ จำนวน 40 คน (สายสังคมศาสตร์) วิชาสังคมกับการปกครอง จำนวน 36 คน (สายสังคมศาสตร์) วิชามนุษยสัมพันธ์ จำนวน 31 คน (สายสังคมศาสตร์) เป็นต้น จะพบว่า วิชาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมทั้ง 8 ด้านนั้น จะได้แก่ วิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม และวิชามนุษยสัมพันธ์ ซึ่งทั้ง 2 รายวิชาอยู่ในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และเป็นรายวิชาที่นักศึกษาลงเรียนในระดับปานกลาง ในขณะที่รายวิชาที่นักศึกษาลงเรียนเป็นจำนวนมากในสองอันดับแรก จะเป็นรายวิชาในสายมนุษยศาสตร์ คือวิชาการเขียนรายงานและการใช้ห้องสมุด กับวิชาจิตวิทยาทั่วไป ซึ่งถึงแม้ว่าทั้งสองวิชาจะไม่ได้มีจุดมุ่งหมายรายวิชาในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาโดยตรงแต่ก็เป็นรายวิชาที่มีการสอดแทรกแนวคิดในการพัฒนามนุษย์ ซึ่งอาจมีผลต่อการพัฒนาจิตใจและพฤติกรรมของนักศึกษาให้เหมาะสมขึ้นได้

ข้อเสนอแนะ

1) จากการวิจัยพบว่า การเรียนในสาขาสังคมศาสตร์และหรือสาขามนุษยศาสตร์มีผลต่อการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา ดังนั้นคณะวิชาชีพที่ต้องการปลูกฝังหรือเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักศึกษาของตน คณะวิชาชีพต่างๆควรจัดหลักสูตรที่เน้นการเรียนการสอนทางสาขาสังคมศาสตร์และหรือสาขามนุษยศาสตร์ โดยเฉพาะรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพฤติกรรมของสังคมและมนุษย์โดยตรง เช่น วิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม วิชามนุษยสัมพันธ์ เป็นต้น

2) ควรมีการทำวิจัยต่อเนื่องที่เกี่ยวกับปัจจัยและองค์ประกอบที่มีผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษา เช่น เพศ อายุ คณะ วิชาชีพ รายวิชาในสาขาวิชาสังคมศาสตร์มนุษยศาสตร์ โดยเฉพาะในรายวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม มนุษยสัมพันธ์ การเขียนรายงานและการใช้ห้องสมุด และจิตวิทยาทั่วไป ตลอดจนรูปแบบและเทคนิคการสอน ว่ามีผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมของนักศึกษาด้านคุณธรรมจริยธรรมมากน้อยเพียงใด

3) จากการศึกษาค้นคว้า นักศึกษามีพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม อยู่ในระดับที่กระทำบ่อยแต่ยังไม่ถึงระดับกระทำจนเป็นนิสัย ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา อันได้แก่ ผู้บริหารระดับสถาบัน ระดับคณะ อาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ที่ปรึกษา ควรที่จะให้ความสนใจ เอาใจใส่ในการส่งเสริมการปลูกฝังเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้นักศึกษากระทำจนเกิดเป็นนิสัยประจำ โดยอาจปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน ให้เน้นทางด้านสาขาสังคมศาสตร์และรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์โดยตรง (ตามความเห็นของ ดร.ดวงเดือน พันธุมนาวิน) และในการจัดการเรียนการสอน ควรมีเทคนิควิธีการสอนประกอบเนื้อหาและสอดแทรกกิจกรรมต่าง ๆ ในรายวิชาที่เน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมที่สะท้อนให้เห็นถึงการปลูกฝังพฤติกรรมดังกล่าว ซึ่งในเรื่องนี้อาจต้องมีการทำวิจัยเพื่อศึกษาถึงหลักสูตร รูปแบบและเทคนิคการสอน ตลอดจนจำนวนนักศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการปลูกฝังเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาพฤติกรรม ด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา

4) การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา โดยอาศัยความคิดเห็นจากทัศนคติในการตอบแบบสอบถาม โดยตัวนักศึกษาผู้ถูกประเมินเอง และจากอาจารย์ของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างที่คุ้นเคยใกล้ชิดกับนักศึกษาผู้ถูกประเมินตามรายชื่อที่นักศึกษาได้เสนอรายชื่อมาด้วยเหตุนี้ข้อมูลที่ได้ จึงอาจมีความคลาดเคลื่อนจากพฤติกรรมจริงของนักศึกษาที่ปฏิบัติอยู่ในชีวิตจริงได้ เพราะนักศึกษาอาจประเมินเข้าข้างตัวเอง หรือปกปิดข้อเท็จจริง และอาจารย์ของนักศึกษาอาจประเมินตามพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกต่อตนเอง ซึ่งเป็นเพียงแง่มุมมองเดียว ของนักศึกษาที่แสดงต่อหน้าอาจารย์ ซึ่งอาจไม่ใช่พฤติกรรมจริงของนักศึกษาก็ได้ แต่อย่างไรก็ดีผลของข้อมูลของพฤติกรรมด้านคุณ

ธรรมชาติของนักศึกษาที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ มาจากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทั้งจากตัวนักศึกษากับจากอาจารย์ของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง และเมื่อพิจารณาแยกความคิดเห็นเฉพาะส่วนของนักศึกษาและเฉพาะส่วนของอาจารย์จะพบว่าทั้งสองฝ่ายมีความคิดเห็นสอดคล้องกันส่วนใหญ่ (ดูในตารางที่ 2.3) ดังนั้นข้อมูลในงานวิจัยนี้จึงเป็นข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือได้ และถ้าจะมีการทำวิจัยทวนซ้ำในเรื่องนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าการวิจัยในครั้งต่อไป ควรเพิ่มความเห็นจากผู้ปกครองของนักศึกษา เพื่อนของนักศึกษา หรือจากการติดตามสังเกตนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง เพื่อให้ได้ข้อมูลใกล้เคียงกับพฤติกรรมจริงของนักศึกษามากที่สุด

2. ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานหรือความพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่ศึกษาจบเป็นบัณฑิตและได้งานทำแล้ว โดยพิจารณาผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน ด้านผลงาน ด้านความรู้ ด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณธรรม และด้านจรรยาบรรณ พบว่าอยู่ในระดับสูง แต่เมื่อพิจารณาแยกความคิดเห็นในการประเมินความพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษาจากทั้งตัวนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง กับความคิดเห็นจากนายจ้างของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างจะพบว่ามีความเห็นแตกต่างกัน โดยนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของตนในระดับสูง ที่ค่าเฉลี่ย 2.89 ซึ่งเป็นค่าประมาณตรงกลางของเกณฑ์ ความพึงพอใจสูง ซึ่งมีค่าระหว่าง 2.5 – 3.49 ขณะที่ความคิดเห็นของนายจ้างเห็นว่านักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง มีผลสัมฤทธิ์ในการทำงานระดับปานกลาง ที่ค่าเฉลี่ย 2.22 ซึ่งเป็นค่าอยู่ในระหว่างเกณฑ์ 1.50 – 2.49 ซึ่งหมายถึงความพึงพอใจปานกลาง และเมื่อมาพิจารณาในรายละเอียดของผลสัมฤทธิ์ในการทำงานทั้ง 5 ด้าน พบว่า ตามความคิดเห็นของนักศึกษา เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ในการทำงานด้านที่ตนพึงพอใจมากที่สุดคือ ในเรื่องความรู้ในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะในเรื่องความรู้ และทักษะ เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานและคนรอบข้าง ในขณะที่จากความคิดเห็นของนายจ้างอันดับแรกที่นายจ้างมีคะแนนความพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษามากที่สุดคือด้านบุคลิกภาพของนักศึกษาโดยเฉพาะในด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ การยิ้มแย้มแจ่มใส และเมื่อพิจารณาความเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการทำงานในอันดับสุดท้าย จะพบว่าจากความคิดเห็นของนักศึกษา เห็นว่า ด้านที่ตนเองพอใจน้อยที่สุดคือ ด้านบุคลิกภาพโดยเฉพาะในเรื่อง อาการมองไม่พอใจและเฉยเมยเมื่อถูกหัวหน้าตักเตือน ในขณะที่จากความคิดเห็นของนายจ้างกลับเห็นว่า ความพึงพอใจอันดับสุดท้ายที่นายจ้างมีต่อการทำงานของนักศึกษา คือในเรื่องจรรยาบรรณโดยเฉพาะในเรื่องการไม่หลอกลวงสินค้าหรือบริการต่อลูกค้า การยินดีแก้ไขข้อผิดพลาดที่ทำให้ตนเสียหาย ตลอดจนความภูมิใจที่จะทำงานให้ดีที่สุดเพื่อร่วมกันรักษาภาพพจน์ที่ดีขององค์กร และเป็นที่น่าสังเกตว่า ตามความคิดเห็นของนายจ้างที่มีต่อความพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษาที่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของตนในอันดับรองสุดท้ายเป็นเรื่องความรู้ใน

การปฏิบัติงานโดยเฉพาะเรื่องความรู้ความสามารถพิเศษที่ช่วยส่งเสริมงานในหน่วยงานของตน เช่น ใช้คอมพิวเตอร์ได้ ขับรถได้ มีความรู้ด้านการตลาด เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น แม้ว่าการจัดอันดับของระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการทำงานหรือความพึงพอใจในการทำงานของนักเรียนนั้น จะแตกต่างกันทั้งในอันดับแรกและอันดับสุดท้าย และมีลักษณะเป็นการจัดเรียงอันดับแบบผกผัน หรือตรงข้ามกัน (เพราะในอันดับแรกตามความคิดเห็นของนักศึกษาเป็นความคิดเห็นอันดับรองสุดท้ายของนายจ้าง และอันดับสุดท้ายตามความคิดเห็นของนักศึกษาเป็นอันดับแรกตามความคิดเห็นของนายจ้าง) ตัวอย่างเช่น ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานด้านความรู้ในการปฏิบัติงานของนักศึกษา ตามความเห็นของนายจ้างประเมินความรู้ของนักศึกษายกย่องการบังคับบัญชา โดยเห็นว่านักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับงานที่ตนทำหรือรับผิดชอบโดยตรงน้อยที่สุด หรือเป็นอันดับสุดท้าย (อันดับที่ 5) ในขณะที่นักศึกษามองตนเองมีความรู้มากเกี่ยวกับงานที่ตนทำหรือรับผิดชอบโดยตรงมาเป็นลำดับที่สอง

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ในการทำงานหรือความสัมพันธ์ระหว่างวิชาในสาขาสังคมศาสตร์และหรือมนุษยศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน จากการวิจัยพบว่า จะไม่มีความสัมพันธ์กัน เนื่องจากวิชาศึกษาทั่วไปและวิชาในสายสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์นั้น ไม่ใช่วิชาที่เกี่ยวกันโดยตรงกับการทำงานในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ดังนั้นผลการวิจัยที่ออกมาจึงสอดคล้องกับเหตุผล แต่อย่างไรก็ตาม วิชาศึกษาทั่วไปกับวิชาในสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จะมีส่วนเข้ามากลมกล่อมเกลาคิดใจ ทัศนคติ อุดมคติ คุณธรรม จรรยาบรรณ ให้เป็นบุคลากรที่รักหน่วยงาน มีความมานะพยายาม การแสวงหาความรู้ ความก้าวหน้าในการทำงาน ซึ่งผลพัฒนาในเรื่องนี้ อาจจะยังไม่สามารถประเมินออกมาได้ชัดเจนในการทำงานของนักศึกษาในระยะแรกได้ ประกอบกับจำนวนหน่วยกิตในการศึกษาระหว่างวิชาศึกษาทั่วไปกับวิชาชีพเฉพาะตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรจะพบว่า ศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปเป็นจำนวนน้อยกว่าประมาณ $1/3$ ของจำนวนหน่วยกิตวิชาชีพและโดยเฉพาะศึกษาวิชาในสาขาสังคมศาสตร์หรือสาขามนุษยศาสตร์ เป็นจำนวนเพียงเล็กน้อยประมาณ $1/15$ ของจำนวนหน่วยกิตวิชาชีพ ซึ่งทำให้วิชาศึกษาทั่วไปมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการทำงานของนักศึกษาน้อยมาก เมื่อเทียบกับอิทธิพลจากการเรียนในสายวิชาชีพ ดังนั้นจึงทำให้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างวิชาศึกษาทั่วไปและวิชาในสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ กับผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน ปรากฏผลว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

อย่างไรก็ดี เนื่องจากนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง มีงานทำแล้วมีจำนวนเพียง 119 คน คิดเป็นร้อยละ 54.59 จากจำนวนนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 218 คน ซึ่งนับว่าเป็นจำนวนข้อมูลค่อนข้างน้อย แต่เนื่องจากถูกจำกัดด้วยเวลาในการวิจัย ประกอบกับประเทศไทยกำลังประสบภาวะเศรษฐกิจถดถอยทำให้นักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างมีงานทำ

เพียง 119 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ตามเก็บข้อมูลจนครบหมด แต่อย่างไรก็ตามในการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน วิชาศึกษาทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษานั้น จะต้องมีข้อมูลครบทุกช่อง และจากการที่ผู้วิจัยได้กำหนด “0” สำหรับคำถามข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ตอบ ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้นำหลักการเดียวกันมาใช้ ดังนั้นข้อมูลความพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างที่ไม่ได้ข้อมูลมาจากนายจ้างเพราะยังไม่มีการทำงาน ผู้วิจัยจึงได้ใส่ค่า 0 แทนจนมีข้อมูลครบ 218 ดังนั้นค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจจากความเห็นของนายจ้างที่มีต่อการทำงานของนักศึกษา จึงมีค่าค่อนข้างต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจที่มาจากความคิดเห็นของนักศึกษา และผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรจะมีการวิจัยสอบถามเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษาอีกครั้งหลังจากที่นักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่างได้งานทำครบทุกคนแล้ว

ข้อเสนอแนะ

1) ควรมีการทำวิจัยเรื่องนี้ทวนซ้ำ เพื่อที่จะได้ดูพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษาที่เป็นประชากรตัวอย่าง หรืออาจทำวิจัยเรื่องใหม่โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กับสถาบันอุดมศึกษาอื่น เพื่อที่จะได้นำผลการวิจัยมาปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา ตลอดจน กระบวนการเรียนการสอนของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลต่อไป

2) ควรมีการวิจัยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิชาในสาขาวิชาชีพกับผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของนักศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนการเรียนการสอนในสายวิชาชีพให้เหมาะสมกับตลาดแรงงานต่อไป

บรรณานุกรม

- การฝึกหัดครู. กรม 2526. การศึกษาความสอดคล้องระหว่างหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร :
จางเจริญการพิมพ์.
- ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. 2522. แนวคิดในการจัดจรรยาศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพ
มหานคร. (อัดสำเนา).
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี ภาควิชาสถิติ. 2537.
หลักสูตรสถิติ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตรกร บันทราข. 2529. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพสมองด้านเหตุผลกับเหตุผล
เชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ฉกาจ ช่วยโต. 2522. การศึกษาผลของการฝึกอบรมตามโครงการจริยธรรมสำหรับ
นักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา. เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องการศึกษา.
- ชัยพร วิชชาวุธ และ ชีระพร อูวรรณโณ. 2534. "แนวคิดและพัฒนาการใหม่ในการปลูกฝัง
จริยธรรม". ในความรู้คู่คุณธรรม รวมบทความเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมและ
การศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศักดิ์ องค์ศิริพร. 2528. การศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ
นักเรียนโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ชั้นกลาง 1 และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่
1 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2524. "จริยธรรมในสังคมไทยในทศวรรษของนักพฤติกรรมศาสตร์".
ในจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา.

ดวงเดือน พันธุนานาวิน. 2539. **ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม : การวิจัยและพัฒนาบุคคล.**

พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ดวงเดือน พันธุนานาวิน และคณะ. 2524. **จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา.**

กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

_____. 2522. "จริยธรรมในทัศนของนักพฤติกรรมศาสตร์". ใน **สัมมนาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา.

ดวงเดือน พันธุนานาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจุบัน. 2520. **จริยธรรมของเยาวชนไทย.**

กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ด้าย เชียงฉี. 2523. **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา**. เชียงใหม่ : ภาควิชา

ประเมินผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เทคโนโลยีราชมงคล, สถาบัน. คณะศิลปศาสตร์. 2535. "ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตลาดแรงงานกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" **รายงานการวิจัย**.

_____. 2538. "การประเมินผลการจัดการเรียนหมวดวิชาพัฒนาสังคม" **รายงานการวิจัย**.

_____. 2528. "ความสัมพันธ์ระหว่างวิชาพื้นฐานกับสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา" **รายงานการวิจัย**.

_____. 2532. "ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกวิชาพื้นฐานทั่วไปกับ สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาวิชาชีพของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมเทคโนโลยีและคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา" **รายงานการวิจัย**

ธีระพร อูวรรณโณ. 2526. "แล้วเราจะเสริมสร้างจริยธรรมกับคนวัยใด". **วารสารครุศาสตร์**.

4 (เมษายน - มิถุนายน 2526) : 2.

- ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล. 2529. "การศึกษาคุณสมบัติของค่านิยมพื้นฐานทางจริยธรรมของคนไทย". รายงานการวิจัย. ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นิตย์ บุญงามมงคล. 2529. แนวคิดทฤษฎีทางจริยธรรม. ขอนแก่น : ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บัญญัติ แก้วสอง. 2522. การเปรียบเทียบพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นในสังคมเมืองและชนบทที่มีการอบรมเลี้ยงดูและแบบการคิดแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2535. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2534. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : P B Publishing.
- บุษรา ชานนท์. 2529. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดในภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประคอง กรรณสูตร. 2533. สถิติการวิจัยเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงแก้ไข). กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพันธ์ สุปินตา. 2535. กิจกรรมจริยศึกษาของโรงเรียนพุทธิโสภณ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประภาศรี สีหอำไพ. 2531. พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัดสำเนา)

ประกาศรี สีนอำไพ. 2535. **พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประกาศรี สีนอำไพ. 2540. **พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. 2526. "การพัฒนาจริยธรรมตามแนวคิดของโคลเบอร์ก". **วารสารครุศาสตร์**. 11 (เมษายน – มิถุนายน 2526) : 7-13.

พวงแก้ว ไครจกานนท์. 2530. **บุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองอุดรธานี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : บริษัทฟิงเกอร์ปรีนแอนสมิเดีย จำกัด.

พระธรรมปิฎก. 2538. **พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

พุทธทาสภิกขุ. 2516. **พุทธิกจริยธรรม**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การพิมพ์พระนคร.

พุทธทาส อินทปัญโญ. 2514. **ความแตกต่างระหว่างศีลธรรมกับศาสนา**. นนทบุรี : โรงพิมพ์เอกรินทร์.

ไพศาล หวังพานิช. 2526. **การวัดผลการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

ภูมิพลอดุลยเดช, พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. 2521. **พระบรมราโชวาทแก่คณะครู นักเรียนโรงเรียนวังไกลกังวล**. ประจวบคีรีขันธ์. (อัดสำเนา)

มัลลิกา บุญนาคและคณะ. 2536. **สถิติ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- มารยาท กิจสุวรรณ. 2519. การพัฒนาแนวความคิดนามธรรมและการตัดสินคุณค่า
ศีลธรรมการศึกษาเฉพาะกรณีนิติระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2530. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
 อักษรเจริญทัศน์.
- วรรณุช เหมือนพลอย. 2537. ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ในโรงเรียนเขตเมืองกับโรงเรียนเขตชนบทของจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์
 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วันชัย ต้นศิริ. 2539. โฉมหน้าการศึกษาไทยในอนาคต : แนวคิดและบทวิเคราะห์. กรุงเทพ
 มหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภ กันทรัพย์. 2527. "จริยธรรมกับพฤติกรรมด้านคุณลักษณะ". วารสารการวิจัยทาง
 การศึกษา. หน้า 43-51.
- วิชากร, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. 2523. แนวทางพัฒนาจริยธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร :
 โรงพิมพ์การศาสนา.
- วิชากร, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. 2525. โครงการทดลองหารูปแบบที่มีประสิทธิผลต่อ
การเรียนการสอนจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ธนประดิษฐ์การพิมพ์.
- วิไล หวันแก้ว และคณะ. 2527. การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและพฤติกรรม
 จริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างโรงเรียนในเมือง ชานเมือง
 และชนบท สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลำพูน พะเยา และเชียงราย.
วิจัยบรรณนิทัศน์. เล่มที่ 2 2527-2529.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2544. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. กรุงเทพมหานคร :
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สมบุรณ์ ศาลยาชีวิติน. 2525. "การศึกษาพัฒนาการการใช้เหตุผลทางจริยธรรม".
 รายงานวิจัย. โครงการพัฒนาสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา สำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สมบุรณ์ ศาลยาชีวิติน. 2526. การศึกษาพัฒนาการการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม. เชียงใหม่ :
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สามัญศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. 2529ก. ความขยันหมั่นเพียร, ชุดการสอนการปลูก
 ฝังและเสริมสร้างค่านิยมพื้นฐานเล่ม 3. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา
 ลาดพร้าว.
- _____. 2529ข. ความรับผิดชอบ, ชุดการสอนการปลูกฝังและเสริมสร้างค่านิยมพื้นฐาน
 เล่ม 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- _____. 2529ค. การเสริมสร้างระเบียบวินัยและเคารพกฎหมาย, ชุดการสอนการ
 ปลูกฝังและเสริมสร้างค่านิยมพื้นฐานเล่ม 6. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา
 ลาดพร้าว.
- _____. 2535ก. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องการส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อ
 พัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียน. กรุงเทพมหานคร. (อัดสำเนา)
- _____. 2535ข. คู่มือพัฒนาการเรียนการสอนตามหลักสูตร 2533. กรุงเทพมหานคร :
 หน่วยศึกษานิเทศก์.
- สุธรรม จันทน์หอม. 2519. การวัดผล. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุชีพ บุญญานุกาพ. 2524. พระไตรปิฎกฉบับสำหรับประชาชน. กรุงเทพมหานคร : มหา
 มกุฏราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สุพล วงสินธ์. 2534. "องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางจริยธรรม". สารพัฒนา
 หลักสูตร. 11 (107) (ตุลาคม - พฤศจิกายน 2534) : 79-82.

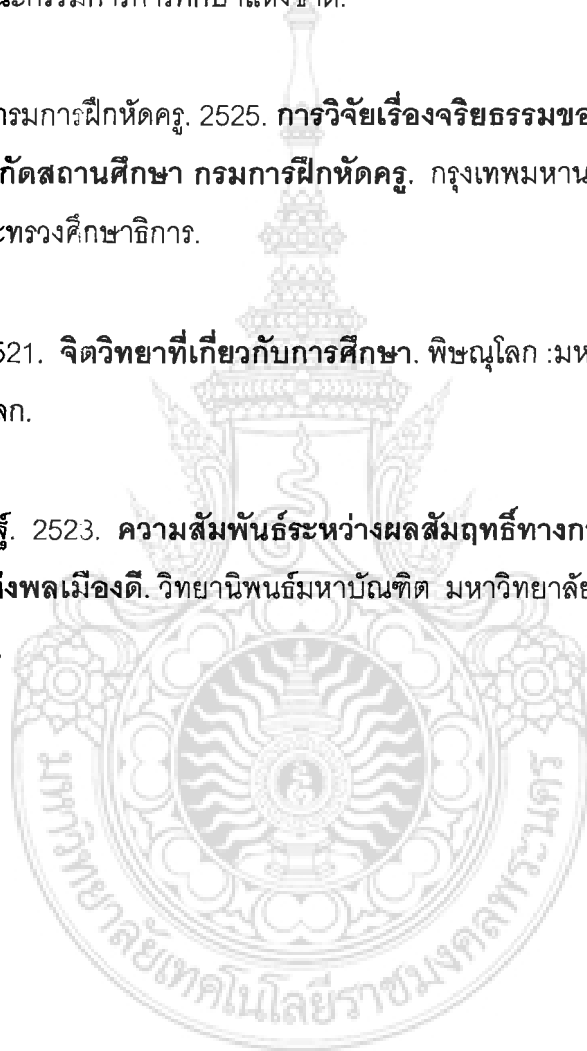
สุพัตรศรี ขุมทรัพย์. 2522. พัฒนาการทางจริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุริยา เหมตะศิลป์. 2522. ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมระดับสติปัญญาและการยอมรับตนเองของเด็กวัยรุ่นตอนต้น. เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู. 2525. การวิจัยเรื่องจริยธรรมของอาจารย์และนักศึกษาสังกัดสถานศึกษา กรมการฝึกหัดครู. กรุงเทพมหานคร : กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ.

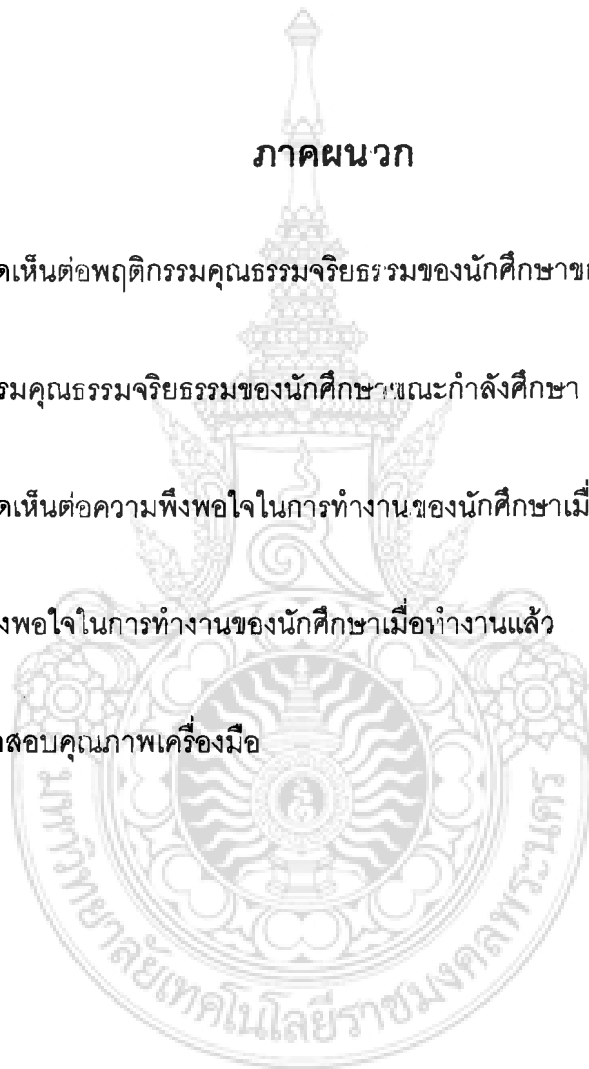
เอกนกกกุล กรี่แสง. 2521. จิตวิทยาที่เกี่ยวกับการศึกษา. พิษณุโลก :มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพิษณุโลก.

อรพินท์ นาคประดิษฐ์. 2523. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณธรรมแห่งพลเมืองดี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ภาคผนวก

- ก. จำนวนความคิดเห็นต่อพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาขณะกำลังศึกษา
- ข. คะแนนพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาขณะกำลังศึกษา
- ค. จำนวนความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษาเมื่อทำงานแล้ว
- ง. คะแนนความพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษาเมื่อทำงานแล้ว
- จ. ตารางการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ภาคผนวก ก.

จำนวนความคิดเห็นต่อพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาขณะกำลังศึกษา

ภาคผนวก ก.

ก. จำนวนความคิดเห็นต่อพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาขณะกำลังศึกษา
 1. ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

ตารางที่ 6 พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาด้านความตรงต่อเวลา

พฤติกรรม	ไม่ทำ 4		ทำบ้าง 3		ทำบ่อย 2		ทำประจำ 1	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เข้าเรียนวิชาต่าง ๆ ตามเวลาทุกครั้ง V ₁₀	0	0	56	25.7	87	39.9	75	34.4
2. เมื่อยืมหนังสือออกจากห้องสมุด ส่งคืนตามกำหนดเสมอ V ₁₁	10	4.6	19	8.7	56	25.7	133	61.0
3. เมื่ออาจารย์นัดนักเรียนเรียนเพิ่มเติม มาเรียนทุกครั้ง V ₁₂	2	1	23	10.6	71	32.6	122	56.0
4. เวลานัดกับเพื่อสนิท มาช้าได้เพราะเพื่อรออยู่ V ₁₃ แล้ว	81	37.2	116	53.2	17	7.8	4	1.8
5. ส่งจากกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมายตรงเวลาเสมอ V ₁₄	1	0.5	34	15.6	81	37.2	102	46.8
6. เมื่อมีการประชุมกลุ่ม นักศึกษา มักจะมาสาย V ₁₅	104	47.7	99	45.4	13	6.0	2	0.9
7. กลับบ้านดึกหรือกลับช้ากว่าเวลาที่เหมาะสม โดยไม่แจ้งให้ผู้ปกครองทราบ V ₁₆	99	45.5	97	44.5	13	6.0	6.0	4.1
8. ตื่นนอนแต่เช้าทุกวัน V ₁₇	12	5.5	105	48.2	55	25.2	46	21.1
9. เข้านอนเป็นเวลาสม่ำเสมอ V ₁₈	42	19.3	112	51.4	47	21.6	17	7.8
10. ทำการบ้านเสร็จในเวลาที่กำหนดเป็นประจำ V ₁₉	7	3.3	73	33.5	85	29.0	53	24.3
รวม	832	3328	794	2382	465	930	89	89

ตารางที่ 8 พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาด้านความสุภาพเรียบร้อย
เหมาะสมแก่สถานการณ์

พฤติกรรม	ไม่ทำ 4		ทำบ้าง 3		ทำบ่อย 2		ทำประจำ 1	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. พูดจาสุภาพอ่อนโยน V ₃₀ กับบุคคลทั่วไป	3	1.4	37	17.6	90	41.3	88	44.4
2. แต่งกายไม่สุภาพไป V ₃₁ ติดต่อกันในสถานที่ต่าง ๆ	110	50.5	46	21.2	20	9.2	42	19.3
3. จับมือถือแขนหรือแสดง ความรักต่อกันในที่ V ₃₂ สาธารณะ	85	39.0	66	30.3	16	7.4	51	23.4
4. เมื่ออาจารย์ไม่อยู่ในชั้นเรียน ข้าพเจ้าส่งเสียงดัง V ₃₃ เป็นประจำ	56	25.7	86	39.4	52	23.9	24	11.0
5. ข้าพเจ้าไม่เคยปฏิบัติ ตามข้อตกลงของห้อง V ₃₄ เรียนเลย	95	43.6	57	26.1	25	11.5	41	18.8
6. เมื่อเดินผ่านอาจารย์จะ หยุดยืนและแสดงความ V ₃₅ เคารพเสมอ	6	2.7	39	17.9	93	42.7	80	36.7
7. เมื่อมีข้อสงสัยในขณะที่ อาจารย์กำลังอธิบายจะ V ₃₆ ถามทันทีเพื่อไม่ให้ลืม	52	23.9	115	52.8	37	17.0	14	6.4
8. เมื่อนั่งฟังบรรยายเป็นเวลา V ₃₇ นานมักหลับในชั้น	48	22.0	100	45.9	46	21.1	24	11.0
9. เวลาโกรธหรือไม่พอใจมัก แสดงอาการจนเฉียวให้ผู้ V ₃₈ อื่นเห็น	62	28.4		41.7	46	21.1	19	8.7
10. เมื่อพ่อแม่หรืออาจารย์ ดักเตือนมักไม่พอใจ V ₃₉ และเถียงท่าน	90	41.3		31.2	28	12.8	32	14.7
รวม	728	2912	734	2202	424	848	294	294

ตารางที่ 10 พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา ด้าน ความมานะพยายาม

พฤติกรรม	ไม่ทำ 4		ทำบ้าง 3		ทำบ่อย 2		ทำประจำ 1	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมาย บกพร่องหรือผิดพลาด จะแก้ไขใหม่ให้ V ₅₀ ถูกต้องทันที	0	0	34	15.6	102	46.8	82	37.6
2. มีความพยายามอย่างยิ่ง ถ้าจะทำอะไรให้ดีเด่นกว่า V ₅₁ ที่ตั้งใจไว้	2	0.9	80	36.7	78	35.8	58	26.6
3. มีใจจดจ่อกับงานที่ได้รับ มอบหมายให้ทำงานกว่า สำเร็จ แม้ว่างานนั้นจะเป็น งานที่น่าเบื่อหน่าย V ₅₂ ตาม	2	0.9	62	28.4	96	44.0	58	26.6
4. ไม่ว่าจะป็นงานอะไรก็ ตาม ข้าพเจ้าจะพยายาม ทำงานสุดความสามารถ V ₅₃ เสมอ	1	0.5	37	17.0	86	39.4	94	43.1
5. ปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัว มักรู้สึกว่ามีอะไรที่ V ₅₄ ตนต้องรับผิดชอบ	144	66.1	57	26.1	14	6.4	3	1.4
6. แบ่งเวลาในการอ่านหนังสือ ทำงานที่ค้าง ในขณะที่ว่างได้อย่า V ₅₅ เหมาะสม	11	5.0	99	45.4	78	35.8	30	13.8
7. อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ ไม่ รอนจนถึง V ₅₆ วันสอบ	26	11.9	131	60.1	50	22.9	11	5.0
8. ปัญหาที่เกิดขึ้นในที่ทำงาน คิดว่าไม่ใช่เรื่อง V ₅₇ ของตน	122	56	81	37.2	12	5.5	3	1.4
9. ปัญหาการขาดดุลการค้า ของประเทศคิดว่าไม่ใช่ V ₅₈ เรื่องของตน	100	45.9	89	40.8	13	8.3	11	5.0
10. คิดว่าการลอกการบ้าน V ₅₉ เพื่อนเป็นเรื่องปกติ	40	18.3	130	59.6	30	13.8	18	8.3
รวม	739	2956	847	2541	517	1034	77	77

ตารางที่ 12 พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาด้านการยอมรับผิดและปรับปรุงแก้ไข
ในข้อบกพร่องของตน

พฤติกรรม	ไม่ทำ 4		ทำบ้าง 3		ทำบ่อย 2		ทำประจำ 1	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เมื่อถูกพ่อแม่ หรืออาจารย์ V ₇₀ ตำหนิ จะยอมรับผิดเสมอ	1	0.5	59	27.1	92	42.2	66	30.3
2. คิดว่าการอาศัยอยู่กับจันท์สามี ภรรยาสำหรับ นศ. เป็นเรื่อง ปกติ ไม่มี อะไรผิด (ยกเว้น นศ.ภาคสมทบ ซึ่งแต่งงานแล้ว V ₇₁ มาศึกษาต่อ)	124	56.9	62	28.4	19	8.7	13	6.0
3. คิดว่าการใช้จ่ายยหรูหรา ฟุ่มเฟือย เกินฐานะตนเองบ้าง V ₇₂ ไม่เป็นไร	132	60.6	76	34.9	8	3.7	2	0.9
4. คิดว่าการไม่แสวงหาความรู้ และไม่พัฒนาตนให้ทันต่อความ เปลี่ยน แปลงต่าง ๆ V ₇₃ เป็นเรื่องปกติ	144	66.1	46	21.1	20	9.2	8	3.7
5. คิดว่าการทุจริตที่ไม่มีหลักฐาน หรือไม่ถูกจับได้เป็นการกระทำ V ₇₄ ของคน ฉลาด	167	76.6	36	16.5	8	3.7	7	3.2
6. คิดว่าการที่คู่สามีภรรยา นอกใจกันเป็นเรื่องปกติ V ₇₅ สังคมไทย	139	63.8	55	25.2	19	8.7	5	2.3
7. คิดว่าการเอาตำแหน่งหน้าที่การ งานมาแสวงหา V ₇₆ ประโยชน์เป็นเรื่องปกติ	151	69.3	47	21.6	16	7.3	4	1.8
8. คิดว่าคนที่ทำทุกอย่างเพื่อ V ₇₇ ตนเอง เป็นสิ่งที่ถูกต้อง	109	50.0	74	33.9	26	11.9	9	4.1
9. คิดว่าคนที่ทำหรือเรียกร้อง V ₇₈ เพื่อผู้อื่นเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ	85	39.0	95	43.6	29	13.3	9	4.1
10. คิดว่าการทำงานนอกเวลา เพื่อให้งานเสร็จ แต่ไม่ได้ V ₇₉ รับค่าตอบแทนเป็นเรื่องที่ควรทำ	14	6.4	97	44.5	74	33.9	33	15.1
รวม	1074	4296	591	1773	367	734	145	148

2. ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษา

ตารางที่ 14 พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาด้านความตรงต่อเวลา

ลำดับที่	พฤติกรรม	ไม่ทำ		ทำบ้าง		ทำบ่อยๆ		ทำประจำ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 W ₉	เข้าเรียน ตรงเวลาทุกครั้ง	1	0.5	33	15.1	113	51.8	71	32.6
2 W ₁₀	เมื่อยืมหนังสือหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ จาก อาจารย์แล้ว ส่งคืนตรงตาม กำหนดเสมอ	12	5.5	30	13.8	122	56.0	54	24.8
3 W ₁₁	เมื่ออาจารย์นัด มาตรงเวลานัด ทุกครั้ง	4	1.8	32	14.7	121	55.5	61	28.0
4 W ₁₂	เวลานัดกับเพื่อน มักมาช้า	55	25.2	157	72.0	5	2.3	1	0.5
5 W ₁₃	ส่งงานตามที่ได้รับมอบหมายตรง เวลาเสมอ	56	25.7	121	55.5	36	16.5	5	2.3
6 W ₁₄	เมื่อมีการประชุมกลุ่ม นักศึกษา มักจะมาสาย	63	28.9	131	60.1	22	10.1	2	0.9
7 W ₁₅	กลับบ้านดึกหรือกลับช้ากว่าเวลา ที่เหมาะสมโดยไม่เกี่ยวข้องกับ กิจกรรมของคณะเสมอ	77	36.4	121	55.5	17	7.8	3	1.4
8 W ₁₆	มาร่วมกิจกรรมของคณะตรง เวลาเสมอ แม้ว่ากิจกรรมจะเริ่ม ช้ากว่า	32	14.7	95	43.6	83	38.1	8	3.7
9 W ₁₇	มาเรียนหรือเข้าร่วมกิจกรรมของ คณะอย่างสม่ำเสมอ	58	26.6	118	54.1	34	15.6	8	3.7
10 W ₁₈	เมื่อมีปัญหามาเรียนหรือเข้าร่วม กิจกรรมของคณะไม่ได้ มักติดต่อ บอกล่วงหน้าหรือทันทีที่ทำได้ อยู่เสมอ	31	14.3	108	49.5	71	32.6	8	3.7

ตารางที่ 16 พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาด้านความสุภาพเรียบร้อยเหมาะสม
แก่สถานการณ์

ลำดับที่	พฤติกรรม	ไม่ทำ 4		ทำบ้าง 3		ทำบ่อย ๆ 2		ทำประจำ 1	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 W 29...	พูดจาสุภาพอ่อนโยนกับ บุคคลทั่วไป	5	2.3	15	6.9	14.3	65.6	55	25.2
2 W30...	แต่งกายไม่สุภาพไปติดต่อก ในสถานที่ต่าง ๆ	148	67.9	56	25.7	7	3.2	7	3.2
3 W31...	จับมือถือแขน หรือแสดง ความรักต่อกันในที่ สาธารณะ	130	61.4	77	35.3	9	2.3	2	0.9
4 W32...	เมื่ออาจารย์ไม่อยู่ในชั้น เรียนหรือในบริเวณนั้นนัก ศึกษาส่งเสียงดังเป็นประจำ	101	46.4	109	50.0	7	3.2	1	0.5
5 W33...	นักศึกษาไม่เคยปฏิบัติตาม ข้อตกลงของคณะหรือใน ชั้นเรียนเลย	143	65.6	69	31.7	5	2.3	1	0.5
6 W34...	เมื่อเดินผ่านอาจารย์จะ หยุดยืนและแสดงความ เคารพเสมอ	11	4.6	39	17.9	73	33.5	95	44.0
7 W35...	เมื่อมีข้อสงสัยในขณะที่ อาจารย์กำลังอธิบายจะ ถามทันทีเพื่อไม่ให้ลืม	59	27.1	90	41.3	42	19.3	27	12.4
8 W36...	เมื่อต้องนั่งฟัง (บรรยาย หรืออื่น ๆ) เป็นเวลานานมัก หลับหรือแสดงอาการไม่ สนใจฟัง	124	56.9	85	39.0	8	3.7	1	0.5
9 W37...	เวลาโกรธ หรือไม่พอใจ มัก แสดงอาการจนเขียวให้ผู้ อื่นเห็น	134	61.5	81	37.2	2	0.9	1	0.5
10 W38...	เมื่ออาจารย์ตักเตือน มัก แสดงอาการไม่พอใจและ เถียงท่าน	176	80.7	40	18.3	1	0.5	1	0.5
	รวม	113	4532	775	2325	183	366	89	89

ตารางที่ 18 พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาด้านความมานะพยายาม

ลำดับที่	พฤติกรรม	ไม่ทำ 4		ทำบ้าง 3		ทำบ่อย ๆ 2		ทำประจำ 1	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	เมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมาย บกพร่องหรือผิดพลาด จะ แก้ไขใหม่ให้ถูกต้องทันที W49...	5	2.3	35	16.1	136	62.4	42	19.3
2	มีความพยายามอย่างยิ่งที่จะ ทำอะไรให้ดีเด่นกว่าที่ตั้งใจ ไว้ W50...	13	6.0	56	25.7	113	51.8	36	16.5
3	มีใจจดจ่ออยู่กับงานที่ได้รับ มอบหมายให้ทำจนกว่าจะ สำเร็จ แม้ว่างานนั้นจะเป็น งานที่หน้าเบื่อหน่ายก็ตาม W51...	2	0.9	62	28.4	122	56.0	32	14.7
4	ไม่ว่าจะเป็นงานอะไรก็ตาม นักศึกษาจะพยายามทำงาน สุดความสามารถเสมอ W52...	6	2.8	60	27.5	112	51.4	40	18.3
5	ปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัว มักรู้สึกไม่ใช่เรื่องที่ต้อง รับผิดชอบ W53...	95	43.6	122	56.0	1	0.5	0	0
6	แบ่งเวลาในการอ่านหนังสือ ทำงานที่ค้าง เล่นในขณะที่ ว่างได้อย่างเหมาะสม W54...	20	9.2	129	59.2	60	27.5	9	4.1
7	อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ ไม่รอนจนถึงวันสอบ W55...	22	10.1	104	47.7	86	39.4	6	2.8
8	ปัญหาที่เกิดขึ้นที่คณะ คิดว่า ไม่ใช่เรื่องของตน W56...	94	43.1	115	52.8	8	3.7	1	0.5
9	ปัญหาของประเทศที่เกิดขึ้น คิดว่าไม่ใช่เรื่องของตน W57...	98	45	111	50.9	8	3.7	1	0.5
10	ทำการลอกการบ้านเพื่อน เสมอ โดยเฉพาะจากเพื่อนที่ เก่ง ๆ W58...	64	29.4	130	59.6	23	10.6	1	0.5
	รวม	516	2064	1107	3321	486	972	71	71

ตารางที่ 20 พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาด้านการยอมรับผิดและปรับปรุงแก้ไขใน
ข้อบกพร่องของตน

ลำดับที่	พฤติกรรม	ไม่ทำ		ทำบ้าง		ทำบ่อย ๆ		ทำประจำ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 W69...	เมื่อถูกพ่อแม่ หรืออาจารย์ตำหนิ จะยอมรับผิดเสมอ	7	3.2	53	24.3	133	61.0	25	11.5
2 W70...	นักศึกษาแสดงทัศนคติว่าการอาศัยอยู่กับฉันที่สามมีภรรยา สำหรับนักศึกษาเป็นเรื่องปกติ ไม่มีอะไรผิด (ยกเว้นนักศึกษาภาคสมทบซึ่งแต่งงานแล้วมาศึกษาต่อ)	132	60.5	75	34.4	8	3.7	3	1.4
3 W71...	นักศึกษาแสดงทัศนคติว่าการใช้จ่ายหุนหรา ทุ่มเพื่อย เกินฐานะตนเองบ้างไม่เป็นไร	132	60.5	84	38.5	2	0.9	0	0
4 W72...	นักศึกษาแสดงทัศนคติว่าการไม่แสวงหาความรู้และไม่พัฒนาตนให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เป็นเรื่องปกติ	154	70.6	62	28.4	2	0.9	0	0
5 W73...	นักศึกษาแสดงทัศนคติว่าการทุจริตที่ไม่มีหลักฐาน หรือไม่ถูกจับได้เป็นการกระทำของคนฉลาด	147	67.5	68	31.2	3	1.4	0	0
6 W74...	นักศึกษาแสดงทัศนคติว่าการที่คู่สามีภรรยาออกใจกันเป็นเรื่องปกติในสังคมไทย	149	68.3	66	30.3	3	1.4	0	0
7 W75...	นักศึกษาแสดงทัศนคติว่าการเอาตำแหน่งหน้าที่การงานแสวงหาประโยชน์เป็นเรื่องปกติ	149	68.3	68	31.2	1	0.5	0	0
8 W76...	นักศึกษาแสดงทัศนคติว่าคนที่ทำทุกอย่างเพื่อตนเอง เป็นสิ่งถูกต้อง	135	62.0	74	33.9	9	4.1	0	0
9 W77...	นักศึกษาแสดงทัศนคติว่าคนที่ทำหรือเรียกร้องเพื่อผู้อื่นเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ	116	53.2	87	39.9	15	6.9	0	0
10 V78...	นักศึกษาแสดงทัศนคติว่าการทำงานนอกเวลาเพื่อให้งานเสร็จ แต่ไม่ได้รับค่าตอบแทนเป็นเรื่องที่ควรทำ	31	13.3	98	41.3	86	39.4	13	6.0
	รวม	1152	4608	801	2403	186	372	41	41

ภาคผนวก ข.

คะแนนพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาขณะกำลังศึกษา

ภาคผนวก ข.

ข. คะแนนพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาขณะกำลังศึกษา

1. คะแนนจากความคิดของนักศึกษา

ตารางที่ 22 พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาด้านความตรงต่อเวลา

คะแนน พฤติกรรม	4		3		2		1	
	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน
1. เข้าเรียนวิชาต่าง ๆ ตาม V ₁₀ เวลาทุกครั้ง	75	300	87	261	56	112	0	0
2. เมื่อยืมหนังสือออกจาก ห้องสมุด ส่งคืนตา V ₁₁ กำหนดเสมอ	133	532	56	168	19	38	10	10
3. เมื่ออาจารย์นัด นักเรียนเรียนเพิ่มเติม V ₁₂ มาเรียนทุกครั้ง	122	488	71	213	23	46	2	2
4. เวลานั้นนัดกับเพื่อนสนิท มาช้าได้เพราะเพื่อนรออยู่ V ₁₃ แล้ว	81	324	116	348	17	34	4	4
5. ส่งงานกลุ่มตามที่ได้รับ V ₁₄ มอบหมายตรงเวลาเสมอ	102	408	81	243	34	68	1	1
6. เมื่อมีการประชุมกลุ่ม V ₁₅ นักศึกษา มักจะมาสาย	104	416	99	297	13	26	2	2
7. กลับบ้านดึกหรือกลับช้ากว่า เวลาที่เหมาะสม โดยไม่แจ้งให้ผู้ปกครอง V ₁₆ ทราบ	99	396	97	291	13	26	9	9
8. ตื่นนอนแต่เช้าทุกวัน V ₁₇	46	184	55	165	105	210	12	12
9. เข้านอนเป็นเวลาสม่ำเสมอ V ₁₈	17	68	47	141	112	224	42	42
10. ทำการบ้านเสร็จในเวลา V ₁₉ กำหนดเป็นประจำ	53	212	85	255	73	146	7	7
รวม	832	3328	794	2382	465	930	89	89

ตารางที่ 24 พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาด้านความสุภาพเรียบร้อย
เหมาะสมแก่สถานการณ์

คะแนน พฤติกรรม	4		3		2		1	
	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน
1. พุดจาสุภาพอ่อนโยน V ₃₀ กับบุคคลทั่วไป	88	352	90	270	37	74	3	3
2. แต่งกายไม่สุภาพไป V ₃₁ ติดต่อนิสถานที่ต่าง ๆ	110	440	46	138	20	40	42	42
3. จับมือถือแขนหรือแสดง ความรักต่อกันในที่ V ₃₂ สาธารณะ	85	340	66	198	16	32	51	51
4. เมื่ออาจารย์ไม่อยู่ในชั้นเรียน ข้าพเจ้าส่งเสียงดัง V ₃₃ เป็นประจำ	56	224	86	258	52	104	24	24
5. ข้าพเจ้าไม่เคยปฏิบัติ ตามข้อตกลงของห้อง V ₃₄ เรียนเลย	95	380	57	171	25	50	41	41
6. เมื่อเดินผ่านอาจารย์จะ หยุดยืนและแสดงความ V ₃₅ เคารพเสมอ	80	320	93	279	39	78	6	6
7. เมื่อมีข้อสงสัยในขณะที่ อาจารย์กำลังอธิบายจะ V ₃₆ ถามทันทีเพื่อไม่ให้ลืม	14	56	37	111	115	230	52	52
8. เมื่อนั่งฟังบรรยายเป็นเวลา V ₃₇ นานมักหลับในชั้น	48	192	100	300	46	92	24	24
9. เวลาโกรธหรือไม่พอใจมัก แสดงอาการจุนเจียวให้ผู้ V ₃₈ อื่นเห็น	62	248	91	273	46	92	19	19
10. เมื่อพ่อแม่หรืออาจารย์ ตักเตือนมักไม่พอใจ V ₃₉ และเถียงท่าน	90	360	68	204	28	56	32	32
รวม	728	2912	734	2202	424	848	294	294

ตารางที่ 26 พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาด้านความมานะพยายาม

คะแนน	4		3		2		1	
	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน
พฤติกรรม								
1. เมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมาย บกพร่องหรือผิดพลาด จะ V ₅₀ แก้ไขใหม่ให้ถูกต้องทันที	82	328	102	306	34	68	0	0
2. มีความพยายามอย่างยิ่ง ถ้าจะทำอะไรให้ดีเด่นกว่า V ₅₁ ที่ตั้งใจไว้	58	232	78	234	80	160	2	2
3. มีใจจดจ่ออยู่กับงานที่ได้รับ มอบหมายให้ทำงานสำเร็จ แม้ว่างานนั้นจะเป็น V ₅₂ งานที่น่าเบื่อหน่ายตาม	58	232	96	288	62	124	2	2
4. ไม่ว่าจะป็นงานอะไรก็ ตาม ขี้พเจ้าจะพยายาม ทำงานสุดความสามารถ V ₅₃ เสมอ	94	376	86	258	37	74	1	1
5. ปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัว มักรู้สึกไม่ใช่เรื่องที่ V ₅₄ ตนต้องรับผิดชอบ	144	576	57	171	14	24	3	3
6. แบ่งเวลาในการอ่านหนังสือ ทำงานที่ค้างในขณะที่ยังว่างได้ V ₅₅ อย่างเหมาะสม	30	120	78	234	99	198	11	11
7. อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ V ₅₆ ไม่ร้อจนถึงวันสอบ	11	44	50	150	131	262	26	26
8. ปัญหาที่เกิดขึ้นในที่ทำงาน V ₅₇ คิดว่าไม่ใช่เรื่องของตน	122	488	81	243	12	24	3	3
9. ปัญหาการขาดดุลการค้า ของประเทศคิดว่าไม่ใช่ V ₅₈ เรื่องของตน	100	400	89	267	18	36	11	11
10. คิดว่าการลอกการบ้าน V ₅₉ เพื่อนเป็นเรื่องปกติ	40	160	130	390	30	60	18	18
รวม	739	2956	847	2541	517	1034	77	77

ตารางที่ 28 พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาด้านการยอมรับผิดและปรับปรุงแก้ไข
ในข้อบกพร่องของตน

คะแนน พฤติกรรม	4		3		2		1	
	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน
1. เมื่อถูกพ่อแม่ หรืออาจารย์ V ₇₀ ตำหนิ จะยอมรับผิดเสมอ	66	264	92	276	59	118	1	1
2. คิดว่าการอาศัยอยู่กับฉันท์สามี ภรรยาสำหรับ นศ. เป็นเรื่อง ปกติ ไม่มีอะไรผิด (ยกเว้น นศ.ภาคสมทบ ซึ่งแต่งงานแล้ว V ₇₁ มาศึกษาต่อ)	124	496	62	186	19	38	13	13
3. คิดว่าการใช้จ่ายยหรูหร่า ฟุ่มเฟือย เกินฐานะตนเองบ้ำ V ₇₂ ไม่เป็นไร	132	528	76	228	8	16	2	2
4. คิดว่าการไม่แสวงหาความรู้ และไม่พัฒนาตนให้ทันต่อความ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ V ₇₃ เป็นเรื่องปกติ	144	576	46	138	20	40	8	8
5. คิดว่าการทุจริตที่ไม่มีหลักฐาน หรือไม่ถูกจับได้เป็นการกระทำ V ₇₄ ของคน ฉลาด	167	668	36	108	8	16	7	7
6. คิดว่าการที่คู่สามีภรรยา นอกใจกันเป็นเรื่องปกติ V ₇₅ สังคมไทย	139	556	55	165	19	38	5	5
7. คิดว่าการเอาตำแหน่งหน้าที่การ งานมาแสวงหา V ₇₆ ประโยชน์เป็นเรื่องปกติ	151	604	47	141	16	32	4	4
8. คิดว่าคนที่ทำทุกอย่างเพื่อ V ₇₇ ตนเอง เป็นสิ่งที่ถูกต้อง	109	436	74	222	26	52	9	9
9. คิดว่าคนที่ทำหรือเรียกร้อง V ₇₈ เพื่อผู้อื่นเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ	9	36	29	87	95	190	85	85
10. คิดว่าการทำงานนอกเวลา เพื่อให้งานเสร็จ แต่ไม่ได้ V ₇₉ รับค่าตอบแทนเป็นเรื่องที่ควรทำ	33	132	74	222	97	194	14	14
รวม	1074	4296	591	1773	367	734	148	148

2. คะแนนจากความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษา

ตารางที่ 30 พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาด้านความตรงต่อเวลา

ลำดับที่	คะแนน พฤติกรรม	4		3		2		1	
		จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน
1 W ₉	เข้าเรียน ตรงเวลาทุกครั้ง	71	284	113	339	33	66	1	1
2 W ₁₀	เมื่อยืมหนังสือหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ จาก อาจารย์แล้ว ส่งคืนตรงตามกำหนดเสมอ	54	216	122	366	30	60	12	12
3 W ₁₁	เมื่ออาจารย์นัด มาตรงเวลานัดทุกครั้ง	61	244	121	363	32	64	4	4
4 W ₁₂	เวลานัดกับเพื่อน มักมาช้า	55	220	157	471	5	10	1	1
5 W ₁₃	ส่งงานตามที่ได้รับมอบหมายตรงเวลา เสมอ	5	20	36	108	121	242	56	56
6 W ₁₄	เมื่อมีการประชุมกลุ่ม นักศึกษามักจะมา สาย	63	252	131	393	22	44	2	2
7 W ₁₅	กลับบ้านเด็กหรือกลับช้ากว่าเวลาที่เหมาะ สมโดยไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของคณะ เสมอ	77	308	121	363	17	34	3	3
8 W ₁₆	มาร่วมกิจกรรมของคณะตรงเวลาเสมอ แม้ว่ากิจกรรมจะเริ่มช้ากว่า	8	32	83	249	95	190	32	32
9 W ₁₇	มาเรียนหรือเข้าร่วมกิจกรรมของคณะ อย่างสม่ำเสมอ	8	32	34	102	118	236	58	58
10 W ₁₈	เมื่อมีปัญหาไม่มาเรียนหรือเข้าร่วมกิจกรรม ของคณะไม่ได้ มักติดต่อบอกล่วงหน้าหรือ ทันทีที่ทำได้อยู่เสมอ	8	32	71	213	108	216	31	31
	รวม	410	1640	989	2967	581	1162	200	200

ตารางที่ 32 พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาด้านความสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมแก่
สถานการณ์

ลำดับที่	คะแนน พฤติกรรม	4		3		2		1	
		จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน
1 W ₂₉	พูดจาสุภาพอ่อนโยนกับบุคคลทั่วไป	55	220	14	42	15	30	5	5
2 W ₃₀	แต่งกายไม่สุภาพไปติดต่อในสถานที่ต่าง ๆ	148	592	56	168	7	14	7	7
3 W ₃₁	จับมือถือแขน หรือแสดงความรักต่อกันในที่สาธารณะ	130	520	77	231	9	18	2	2
4 W ₃₂	เมื่ออาจารย์ไม่อยู่ในชั้นเรียนหรือในบริเวณนั้นนักศึกษาส่งเสียงดังเป็นประจำ	101	404	109	327	7	14	1	1
5 W ₃₃	นักศึกษาไม่เคยปฏิบัติตามข้อตกลงของคณะหรือในชั้นเรียนเลย	143	572	69	207	5	10	1	1
6 W ₃₄	เมื่อเดินผ่านอาจารย์จะหยุดยั้งและแสดงความเคารพเสมอ	95	380	73	219	39	78	11	11
7 W ₃₅	เมื่อมีข้อสงสัยในขณะที่อาจารย์กำลังอธิบายจะถามทันทีเพื่อไม่ให้ลืม	27	108	42	126	90	180	59	59
8 W ₃₆	เมื่อต้องนั่งฟัง (บรรยายหรืออื่น ๆ) เป็นเวลานานมักหลับหรือแสดงอาการไม่สนใจฟัง	124	496	85	255	8	16	1	1
9 W ₃₇	เวลาโกรธ หรือไม่พอใจ มักแสดงอาการรุนแรงให้ผู้อื่นเห็น	134	536	81	243	2	4	1	1
10 W ₃₈	เมื่ออาจารย์ตักเตือน มักแสดงอาการไม่พอใจและเถียงท้าน	176	704	40	120	1	2	1	1
	รวม	113	4532	775	2325	183	366	89	89

ตารางที่ 34 พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาด้านความมานะพยายาม

ลำดับ ที่	คะแนน พฤติกรรม	4		3		2		1	
		จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน
1 W ₄₉	เมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายบกพร่องหรือผิดพลาด จะแก้ไขใหม่ให้ถูกต้องทันที	42	168	136	408	35	70	5	5
2 W ₅₀	มีความพยายามอย่างยิ่งที่จะทำอะไรให้ดีขึ้นกว่าที่ตั้งใจไว้	36	144	113	339	56	112	13	13
3 W ₅₁	มีใจจดจ่ออยู่กับงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานกว่าจะสำเร็จ แม้ว่างานนั้นจะเป็นงานที่น่าเบื่อหน่ายก็ตาม	32	128	122	366	62	124	2	2
4 W ₅₂	ไม่ว่าจะเป็นงานอะไรก็ตาม นักศึกษาจะพยายามทำงานสุดความสามารถเสมอ	40	160	112	336	60	120	6	6
5 W ₅₃	ปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัว มักรู้สึกว่าไม่ใช่เรื่องที่ตนต้องรับผิดชอบ	95	380	122	366	1	2	0	0
6 W ₅₄	แบ่งเวลาในการอ่านหนังสือ ทำงานที่ค้าง เล่นในขณะที่ยังงัดได้อย่างเหมาะสม	9	36	60	180	129	258	20	20
7 W ₅₅	อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ ไม่รอนจนถึงวันสอบ	6	24	86	258	104	208	22	22
8 W ₅₆	ปัญหาที่เกิดขึ้นที่คณะ คิดว่าไม่ใช่เรื่องของตน	94	376	115	345	8	16	1	1
9 W ₅₇	ปัญหาของประเทศที่เกิดขึ้น คิดว่าไม่ใช่เรื่องของตน	98	392	111	333	8	16	1	1
10 W ₅₈	ทำการลอกการบ้านเพื่อนเสมอ โดยเฉพาะจากเพื่อนที่เก่ง ๆ	64	644	130	390	23	46	1	1
	รวม	516	2064	1107	3321	486	972	71	71

ตารางที่ 36 พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาด้านการยอมรับผิดและปรับปรุงแก้ไขใน
ข้อบกพร่องของตน

ลำดับที่	คะแนน พฤติกรรม	4		3		2		1	
		จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน
1	เมื่อถูกพ่อแม่ หรืออาจารย์ตำหนิ จะยอมรับผิดเสมอ	25	100	133	399	53	106	7	7
W69...									
2	นักศึกษาแสดงทัศนคติว่าการอาศัยอยู่กับ กินฉันท์สามภรรยาสำหรับนักศึกษาเป็น เรื่องปกติ ไม่มีอะไรผิด (ยกเว้นนักศึกษา ภาคสมทบซึ่งแต่งงานแล้วมาศึกษาต่อ)	132	528	75	225	8	16	3	3
W70...									
3	นักศึกษาแสดงทัศนคติว่าการใช้จ่าย หรูหรา ฟุ่มเฟือย เกินฐานะตนเองบ้างไม่ เป็นไร	132	528	84	252	2	4	0	0
W71...									
4	นักศึกษาแสดงทัศนคติว่าการไม่แสวงหา ความรู้และไม่พัฒนาตนให้ทันต่อความ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เป็นเรื่องปกติ	154	616	62	186	2	4	0	0
W72...									
5	นักศึกษาแสดงทัศนคติว่าการทุจริตที่ไม่ มีหลักฐาน หรือไม่ถูกจับได้เป็นการ กระทำของคนฉลาด	147	588	68	204	3	6	0	0
W73...									
6	นักศึกษาแสดงทัศนคติว่าการที่คู่สามี ภรรยาออกใจกันเป็นเรื่องปกติในสังคม ไทย	149	592	66	198	3	6	0	0
W74...									
7	นักศึกษาแสดงทัศนคติว่าการเอา ตำแหน่งหน้าที่การงานแสวงหาประโยชน์ เป็นเรื่องปกติ	149	596	68	204	1	2	0	0
W75...									
8	นักศึกษาแสดงทัศนคติว่าคนที่ทำทุก อย่างเพื่อตนเอง เป็นสิ่งถูกต้อง	135	540	74	222	9	18	0	0
W76...									
9	นักศึกษาแสดงทัศนคติว่าคนที่ทำหรือ เรียกร้องเพื่อผู้อื่นเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ	116	464	87	261	15	30	0	0
W77...									
10	นักศึกษาแสดงทัศนคติว่าการทำงาน นอกเวลาเพื่อให้งานเสร็จ แต่ไม่ได้รับค่า ตอบแทนเป็นเรื่องที่ควรทำ	13	52	86	258	90	180	31	31
V78...									
	รวม	1152	4608	801	2403	186	372	41	41

ภาคผนวก ค

จำนวนความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษา

ภาคผนวก ค

ค. จำนวนความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษา

1. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการทำงานของตนเมื่อนักศึกษาได้ทำงานแล้ว

ตารางที่ 38 ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานด้านผลงาน

ความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อผลงานของตน		พอใจมากที่สุด		พอใจมาก		พอใจน้อย		พอใจน้อยที่สุด	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
X ₁₀ 1	ทำงานได้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้	17	7.8	134	61.5	65	29.8	2	1
X ₁₁ 2	ทำงานได้ตามแผนงานที่วางไว้	16	7.3	155	71.1	46	31.1	1	0.5
X ₁₂ 3	ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ	38	17.4	152	69.7	15	6.9	13	6.0
X ₁₃ 4	ทำงานโดยเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด	35	16.1	161	73.9	19	8.7	3	1.4
X ₁₄ 5	ผลงานเหมาะสมกับตำแหน่งและความรับผิดชอบ	35	24.3	45	20.6	116	53.2	4	1.8

ตารางที่ 41 ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานด้านคุณธรรม

ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อ คุณธรรมของตน		พอใจมากที่สุด		พอใจมาก		พอใจน้อย		พอใจน้อยที่สุด	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
X ₂₅ 1	ตรงต่อเวลาในการทำงาน	25	11.5	114	52.3	78	35.8	1	0.5
X ₂₆ 2	ทำงานได้ตามแผนงาน ที่วางไว้	19	8.7	128	58.7	70	32.1	1	0.5
X ₂₇ 3	ซื่อสัตย์ไว้วางใจได้	57	26.1	114	52.3	47	21.6	0	4
X ₂₈ 4	มีมานะพากเพียรพยายาม	35	16.1	108	49.5	71	32.6	4	1.8
X ₂₉ 5	ยอมรับผิดและแก้ไข ข้อบกพร่อง	44	20.2	102	46.8	71	32.6	1	0.5

ตารางที่ 42 ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานด้านจรรยาบรรณ

ความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อจรรยาบรรณของตน		พอใจมากที่สุด		พอใจมาก		พอใจน้อย		พอใจน้อยที่สุด	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
X ₃₀ 1	ไม่หลอกลวงสินค้าหรือ บริการต่อลูกค้า	39	17.9	133	61.0	44	20.2	2	1.0
X ₃₁ 2	พยายามทำให้ลูกค้าพอใจ ในสินค้าหรือบริการโดย เน้นความจริงใจถูกต้อง	39	17.9	136	62.4	15	6.9	28	12.9
X ₃₂ 3	มีความภูมิใจที่จะทำงานให้ ดีที่สุดเพื่อร่วมกันรักษา ภาพพจน์ที่ดีขององค์กร	44	20.2	122	56.0	30	13.8	22	10.1
X ₃₃ 4	เมื่อมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นจะ ยอมรับแก้ไข แม้ว่าจะทำให้ ตนเองเสียหน้า	45	20.6	116	53.2	35	16.1	22	10.1
X ₃₄ 5	ยินดีให้อภัยเสมอ เมื่อมีคน มาขอโทษหรือใกล้เกลี่ย	46	21.1	149	68.3	20	9.2	3	1.4

ตารางที่ 45 ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานด้านบุคลิกภาพของนักศึกษา

ความพึงพอใจของนายจ้าง ต่อบุคลิกภาพของนักศึกษา		พอใจมากที่สุด		พอใจมาก		พอใจน้อย		พอใจน้อยที่สุด	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
Y ₂₀ 1	พูดจาสุภาพ มีกิริยา อ่อนโยนต่อบุคคล ทั่วไป	34	15.6	82	37.6	15	6.9	87	39.9
Y ₂₁ 2	แต่งกายสุภาพตรงตาม ระเบียบของหน่วยงาน	27	12.4	84	38.5	21	9.6	86	39.4
Y ₂₂ 3	เมื่อหัวหน้าตักเตือนมัก แสดงอาการไม่พอใจ และเถียง	36	16.5	64	29.4	27	12.4	91	41.7
Y ₂₃ 4	มีมนุษยสัมพันธ์ ยิ้ม แย้ม แจ่มใส	41	18.8	79	36.2	13	6.0	85	39.0
Y ₂₄ 5	บุคลิกลักษณะเป็นที่น่า เชื่อถือไว้วางใจ	28	12.8	89	40.8	14	6.4	87	39.9

ตารางที่ 46 ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานด้านคุณธรรมของนักศึกษา

ความพึงพอใจของนายจ้าง ต่อคุณธรรมของนักศึกษา		พอใจมากที่สุด		พอใจมาก		พอใจน้อย		พอใจน้อยที่สุด	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
Y ₂₅ 1	ตรงต่อเวลาใน การทำงาน	24	11.0	77	35.3	32	14.7	85	39.0
Y ₂₆ 2	ทำงานได้ตามแผนงาน ที่วางไว้	18	8.3	91	41.7	19	8.7	90	41.3
Y ₂₇ 3	ซื่อสัตย์ไว้วางใจได้	30	13.8	82	37.6	19	8.7	87	39.9
Y ₂₈ 4	มีมานะพากเพียร พยายาม	34	15.6	81	37.2	16	7.3	87	39.9
Y ₂₉ 5	ยอมรับผิดและแก้ไข ข้อบกพร่อง	27	12.4	88	40.4	18	8.3	85	39.0

ภาคผนวก ง

คะแนนจำนวนความพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษา

ภาคผนวก ง

ง. คะแนนจำนวนความพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษา

1. คะแนนความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการทำงานของตนเมื่อนักศึกษาได้ทำงานแล้ว

ตารางที่ 48 ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานด้านผลงาน

คะแนนความพึงพอใจของ นักศึกษาต่อผลงานของตน		4		3		2		1	
		จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน
X ₁₀	1 ทำงานได้บรรลุเป้าหมาย ที่วางไว้	17	68	134	402	65	130	2	2
X ₁₁	2 ทำงานได้ตามแผนงาน ที่วางไว้	16	64	155	465	46	92	1	1
X ₁₂	3 ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ	38	152	152	456	15	30	13	13
X ₁₃	4 ทำงานโดยเกิดความ ผิดพลาดน้อยที่สุด	35	140	161	483	19	38	3	3
X ₁₄	5 ผลงานเหมาะสมกับ ตำแหน่งและความ รับผิดชอบ	53	212	45	135	116	232	4	4
	รวม	159	636	647	1941	261	522	23	23

ตารางที่ 50 ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานด้านบุคลิกภาพของผู้ถูกประเมิน

คะแนนความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อด้านบุคลิกภาพของตน		4		3		2		1	
		จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน
X ₂₀ 1	พูดจาสุภาพ มีกิริยาอ่อนโยน ต่อบุคคลทั่วไป	24	100	103	309	86	172	4	4
X ₂₁ 2	แต่งกายสุภาพตรงตามระเบียบ ของหน่วยงาน	45	180	112	336	60	120	1	1
X ₂₂ 3	เมื่อหัวหน้าตักเตือนไม่แสดง อาการไม่พอใจและเถียง	43	172	74	222	63	126	38	38
X ₂₃ 4	มีมนุษยสัมพันธ์ ยิ้มแย้ม แจ่มใส	37	148	131	393	48	96	2	2
X ₂₄ 5	บุคลิกลักษณะเป็นที่น่าเชื่อถือ ไว้วางใจ	27	108	139	417	52	104	0	0
รวม		177	708	559	1677	309	618	45	45

ตารางที่ 51 ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานด้านคุณธรรม

คะแนนความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อด้านคุณธรรมของตน		4		3		2		1	
		จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน
X ₂₅ 1	ตรงต่อเวลาในการทำงาน	25	100	114	342	78	156	1	1
X ₂₆ 2	ทำงานได้ตามแผนงาน ที่วางไว้	19	76	123	384	70	140	1	1
X ₂₇ 3	ซื่อสัตย์ไว้วางใจได้	57	228	114	342	47	94	0	0
X ₂₈ 4	มีมานะพากเพียรพยายาม	35	140	108	324	71	142	4	4
X ₂₉ 5	ยอมรับผิดและแก้ไข ข้อบกพร่อง	44	140	102	306	71	142	1	1
รวม		180	720	566	1698	337	674	7	7

2. คะแนนความพึงพอใจของนายจ้างต่อการทำงานของนักศึกษา เมื่อนักศึกษา
จบเป็นบัณฑิตและได้งานทำแล้ว

ตารางที่ 53 ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานด้านผลงานของนักศึกษา

คะแนนความพึงพอใจของนายจ้าง ต่อผลงานของนักศึกษา		4		3		2		1		
		จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	
Y ₁₀	1	ทำงานได้บรรลุเป้าหมาย ที่วางไว้	27	108	79	237	23	46	89	89
Y ₁₁	2	ทำงานได้ตามแผนงาน ที่วางไว้	33	132	75	222	20	40	90	90
Y ₁₂	3	ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ	33	132	77	231	18	36	90	90
Y ₁₃	4	ทำงานโดยเกิดความ ผิดพลาดน้อยที่สุด	36	144	66	198	27	54	89	89
Y ₁₄	5	ผลงานเหมาะสมกับตำแหน่ง และความรับผิดชอบ	29	116	66	198	34	68	89	89
รวม			158	632	363	1089	122	244	447	447

ตารางที่ 54 ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานด้านความรู้ของนักศึกษา

คะแนนความพึงพอใจของนายจ้าง ต่อความรู้ของนักศึกษา		4		3		2		1		
		จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	
Y ₁₅	1	มีความรู้เกี่ยวกับงานที่ ตนเองทำหรือรับผิดชอบโดยตรง	17	68	84	252	29	58	88	88
Y ₁₆	2	มีความรู้เกี่ยวกับงานทั้งหมด ของหน่วยงานที่รับผิดชอบ	25	100	74	222	34	68	85	85
Y ₁₇	3	มีความรู้ความสามารถพิเศษ ที่ช่วยส่งเสริมงานในหน่วยงาน ของตน เช่น ใช้คอมพิวเตอร์ได้ ชำนาญได้ มีความรู้ ด้านการ ตลาดดี เป็นต้น	30	120	78	234	28	56	82	82
Y ₁₈	4	มีความรู้เรื่องการใช้ทรัพยากร อย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัด และดูแล ซ่อมแซมให้ทรัพยากร มีอายุยืนยาว	25	100	86	258	20	40	87	87
Y ₁₉	5	มีความรู้และทักษะในการติดต่อ สื่อสารกับหน่วยงานอื่น หรือบุคคลรอบข้าง	26	104	77	231	29	58	86	86
รวม			123	492	399	1197	140	280	428	428

ตารางที่ 57 ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานด้านจรรยาบรรณ ของนักศึกษา

คะแนนความพึงพอใจต่อของนายจ้างต่อ จรรยาบรรณของนักศึกษา		4		3		2		1		
		จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	
Y ₃₀	1	ไม่หลอกลวงสินค้าหรือบริการต่อ ลูกค้า	17	68	88	264	25	50	88	88
Y ₃₁	2	พยายามทำให้ลูกค้าพอใจในสิน ค้าหรือบริการโดยเน้นความจริง ใจถูกต้อง	22	88	93	279	18	30	85	85
Y ₃₂	3	มีความภูมิใจที่จะทำงานให้ดีที่สุด เพื่อร่วมกันรักษาภาพพจน์ที่ดี ขององค์กร	23	92	88	264	21	42	86	86
Y ₃₃	4	เมื่อมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นจะยอม แก้ไข แม้ว่าจะทำให้ตนเองเสีย หน้า	22	88	77	231	23	46	96	96
Y ₃₄	5	ยินดีให้อภัยเสมอ เมื่อมีคนมาขอ โทษหรือใกล้เกลี่ย	28	112	80	240	25	50	85	85
รวม			112	448	426	1278	112	224	440	440

ภาคผนวก จ

ตารางการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ตารางที่ 58 แสดงดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามชุดที่ 1 และ 2

พฤติกรรมด้าน	ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนีความ สอดคล้อง
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. ตรงต่อเวลา	1	1	1	1	1
	2	1	1	1	1
	3	1	1	1	1
	4	0	1	1	0.7
	5	1	1	1	1
	6	1	1	1	1
	7	1	1	1	1
	8	1	0	1	0.7
	9	1	1	1	1
	10	1	1	1	1
2. ซื่อสัตย์	1	1	1	1	1
	2	1	1	1	1
	3	1	1	1	1
	4	1	1	1	1
	5	1	1	1	1
	6	1	0	1	0.7
	7	1	1	1	1
	8	1	1	1	1
	9	1	1	1	1
	10	1	1	1	1

พฤติกรรมด้าน	ข้อที่	ผลการประเมินหาผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนีความสอดคล้อง
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
6. การมีมนุษยสัมพันธ์	1	1	1	1	1
	2	1	1	1	1
	3	1	1	1	1
	4	1	1	1	1
	5	1	1	1	1
	6	1	1	1	1
	7	1	1	1	1
	8	1	1	1	1
	9	1	1	1	1
	10	1	1	1	1
7. การยอมรับผิดและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของตน	1	1	1	1	1
	2	0	1	1	0.7
	3	1	1	1	1
	4	1	0	1	0.7
	5	1	1	1	1
	6	1	0	1	0.7
	7	1	1	1	1
	8	1	1	0	0.7
	9	1	1	1	1
	10	1	1	1	1
8. อุดมคติในการดำรงชีวิต	1	1	1	1	1
	2	1	0	1	0.7
	3	1	1	1	1
	4	1	0	1	0.7
	5	1	1	1	1
	6	0	1	1	0.7
	7	1	1	1	1
	8	0	1	1	0.7
	9	1	1	1	1
	10	1	1	1	1

ความพึงพอใจด้าน	ข้อที่	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนีความสอดคล้อง
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
4. คุณธรรม	1	1	1	1	1
	2	1	1	1	1
	3	1	1	1	1
	4	1	1	1	1
	5	1	1	1	1
5. จรรยาบรรณ	1	1	1	1	1
	2	1	1	1	1
	3	1	1	1	1
	4	1	1	1	1
	5	1	1	1	1

ตารางที่ 61 แสดงผลการประเมินความเที่ยงตรง (Valid) ของแบบสอบถามชุดที่ 3 และ 4 จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน หลังจากที่ได้ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว

ประเมิน	ระดับความเหมาะสม		
	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
1. จำนวนข้อ 25 ข้อ	25	-	-
2. การใช้ภาษา			
- ความชัดเจน	20	5	-
- ความถูกต้อง	18	7	-
3. ความครอบคลุมเนื้อหา	25	-	-
4. จำนวนตัวเลือก	25	-	-
5. การให้นำหนักคะแนนตัวเลือก	25	-	-